

ΚΟΝΙΤΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

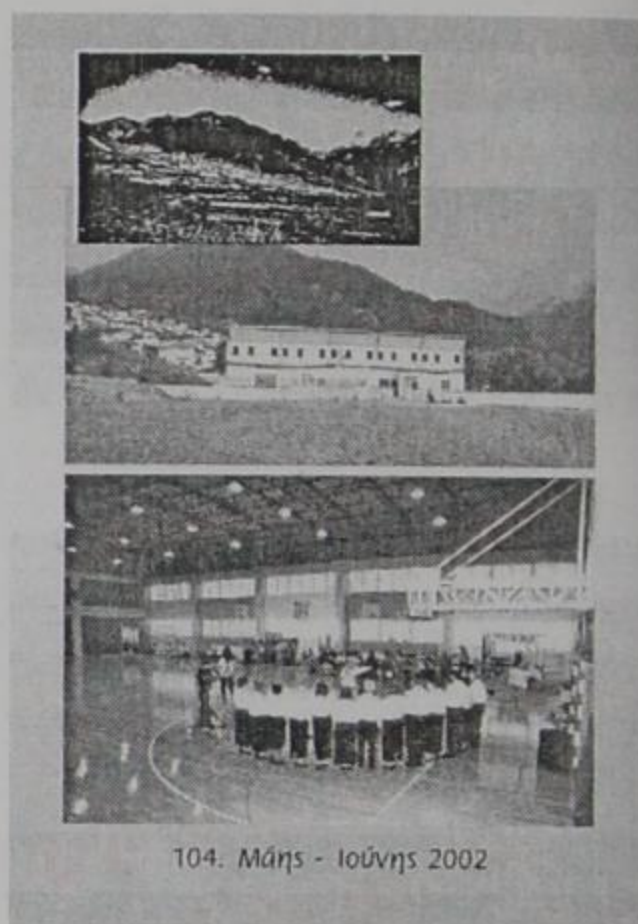
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ ΤΕΥΧΟΣ 104 1 € ΚΟΝΙΤΣΑ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

	Σελ.
Για τις Δημ. εκλογές, Ι Λυμπερόπουλου	139
Δελτίο τύπου Δήμου	140
Εγκαίνια αίθουσας, Σ.Τ.	141
Η ζωή και ο θάνατος, Ν. Ρεμπέλη	143
Το κλειδί της πόλης Ιωαννίνων, Ι. Μοσχόπουλου	147
Γεωφυσικά επαρχίας Κόνιτσας, Χ. Γκούτου	149
Ο Όσιος Νικάνορας, Κ. Κίτσιου	153
Τα διαβατάρικα, Σ.Τ.	156
Το Ίδρυμα Γιάννη Λυμπερόπουλου	157
Απώλειες Ελευθέρου, Σ. Μπάρμπα	162
Ευάθλος 2002 Γ. Ροκά	163
Βιβλιοπαρουσίαση, Ι.Τ.- Σ.Τ.	170
Νέο βιβλίο του Ι. Λ. Χ. Γκούτου	171
Το βιβλίο Μ.Τσ. Α. Πετρονώτη	173
Φωτ. Λεύκωμα Ε.Δ.Ε.Σ., Ι. Δάφνη	175
Ιστορ. Συνδέσμου Βούρμπιανης	177
Πρωτομαγιά, Σπ. Ξεινού	181
Δελτίο τύπου Συλλόγου Α. Κόνιτσας	183
Στη μνήμη Η. Πλατή, Σ. Μπάρμπα	187
Πρακτορείο ΚΤΕΛ, Λ. Εζνεπίδη	189
Σχόλια - Ειδήσεις - Κοινωνικά	190
Μ. Μηλιώνης, Η.Α.	194
Αν. Μουλαΐδης	195

Φωτ. εξωφ.: Α. Τσιγκούλη
(Κλειστό Γυμναστήριο Κόνιτσας)

Φωτ. Ευάθλου: Γ. Ράπτη (του νεώτερου).

104. Μάης - Ιούνιος 2002

**Εκδίδεται από Συντακτική
Επιτροπή**

**Ανδρέου Ηλίας
Ζώτος Θεόφιλος
Τουφίδης Σωτήρης
Τσιάγκης Ικαρος**

**Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο:**

Σωτ. Τουφίδης

Κόνιτσα 44.100

Τηλ. 06550 22464 - 22212

Fax: 06550 22464

**Γραφικές Τέχνες
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ**

Γαριβάλδη 10, 45221 Ιωάννινα

Τηλ.-Fax: 0651 - 77358

**Ετήσια συνδρομή: Εσωτερικού Δρχ. 2.000 ή 7 €
Εξωτερικού, Δολ. USA 25 Αυστραλία 30
Αλληλογραφία - Συνδρομές - Εμβάσματα
στον υπεύθυνο του περιοδικού Σ. Τουφίδη
ή στο Βιβλιοπωλείο "ΕΛΕΓΕΙΟ" Θ. Ζώτου, Κόνιτσα**

ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΥΣ ΔΗΜΑΡΧΟΝΤΕΣ

Του Γιάννη Λυμπερόπουλου

Πρέπει κάποτε επί τέλους να αντιληφτούμε όλοι ότι ο Δήμος της Κόνιτσας και ο κάθε Δήμος δεν είναι ο χώρος όπου θα λυθεί με τις Δημοτικές εκλογές το πολιτικό πρόβλημα της Ελλάδας. Και ότι οι κομματικές αντιπαραθέσεις που γίνονται τώρα παραπλανώντας τους ψηφοφόρους τελικά θα βλάψουν τον τόπο. Θα αποπροσανατολίσουν τον κόσμο. Θα αποπροσανατολίσουν τους υποψήφιους Δημοτικούς άρχοντες. Και αντί να δούμε ποιός μας κάνει, ποιός αγαπάει τον τόπο, ποιός είναι σε θέση να κινητοποιήσει όλες τις δυνάμεις που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνηση τη μηχανή που τραβάει μπροστά, και σώζει τον τόπο από το μαρσάσμο, που πραγματοποιεί ένα θετικό πρόγραμμα, αρχίζουμε να βλέπουμε ποιός ανήκει στην παράταξή μας, ποιόν ενέκριναν “για τη δουλειά τους” οι παραπάνω στην κομματική ιεραρχία, αφήνοντας έτσι, εντελώς ασυλλόγιστα σε εξωκονψιώτικους παράγοντες να κρίνουν για τον τόπο μας το πιο θεμελιώδες, το πιο ουσιαστικό, το πιο ζωτικό θέμα της ζωής και της τύχης μας, που είναι η από δω και πέρα μοίρα μας, η μοίρα του τόπου μας, η μοίρα των παιδιών μας.

Ο Καποδίστριας αποτελεί μια δεύτερη Ελληνική Εθνική Επανάσταση.

Χτυπάει κατακέφαλα τον ΥΠΕΡΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΣΜΟ του Κράτους, που είχε συσσωρεύσει σ’ αυτόν τον έρημο τόπο μύρια κακά.

Μεταφέρει από το Κέντρο στην περιφέρεια ΟΛΕΣ τις κρίσιμες αποφάσεις για την τύχη του τόπου μας. Που σημαίνει ότι ΣΤΑΜΑΤΑΕΙ μια για πάντα η συγκέντρωση της εξουσίας από κάποιους ανθρώπους του Κέντρου που δεν ξέρουμε ούτε από που κρατάει η σκούφια τους. Αλλά ούτε και αυτοί μας ξέρουν. Όχι μονάχα δεν ξέρουν την ύπαρξή μας, τα προβλήματά μας. Την καθημερινότητά μας. Αλλά, και με τις πολλές φροντίδες τους, ούτε θάθελαν να τα μάθουν. Στην πραγματικότητα, τους κουράζει ακόμα και “να τ’ κούσουν”. Και αυτούς τους έχουμε μυθοποιήσει. Η αφύσικη δύναμη που τους προσδόσαμε ο φωτιστέφανος που τους περιβάλλει με την δήθεν ικανότητα να παρεμβαίνουν “σαν πατερούληδες” και να λύνουν τα καθημερινά μας προβλήματα, έθρεψε μέσα μας το ΝΕΟΡΑΓΑΔΙΣΜΟ και “το πεκιαφέντη μου”.

Αυτό το ΝΕΟΡΑΓΑΔΙΣΜΟ της νοοτροπίας μας, της νοοτροπίας όλων των ανθρώπων της Περιφέρειας, σαν ένα άλλο Τούρκο κατακτητή, ήρθε ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ να διώξει [Και σιγά-σιγά τον διώχνει], από την ΠΟΡΤΑ για το ΘΕΟ, ας μην το ξαναφέρουμε εμείς από το ΠΑΡΑΘΥΡΟ.

Το κρηπίδιο δεν είναι η κομματική ευλογία. Και η ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ στην Κομματική γραμμή που έρχεται από το Κέντρο, αλλά η δουλειά που θα προσφέρει στον τόπο ο Υποψήφιος. Η ΑΓΑΠΗ για τον τόπο. Η αφοσίωσή του σ’ αυτόν. Κι η ΑΠΟΦΑΣΗ του να μείνει στον τόπο.

ΔΗΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Δήμος Κόνιτσας σε συνεργασία με την Ιερά Μητρόπολη Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσας, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και το Πανεπιστήμιο "Alexandru Ioan Cuza" του Ιασίου, διοργάνωσε στην Κόνιτσα από 27 έως 29 Ιουνίου 2002 διεθνές επιστημονικό συμπόσιο με θέμα:

Η επιρροή του Ελληνισμού στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες.

Η συμβολή της ιστορικής Πωγωνιανής (Διπαλίτσα-Μολυβδοσκεπάστη)

Στόχος του Συμποσίου είναι η ανάδειξη και δημοσιοποίηση των στοιχείων που η ελληνική και η ευρωπαϊκή ιστοριογραφία έχει μέχρι σήμερα εντοπίσει για τους Έλληνες που έζησαν και δραστηριοποιήθηκαν στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες και ιδιαίτερα για τους καταγόμενους από την περιοχή της ιστορικής Πωγωνιανής. Προσδοκούμε στο Συμπόσιο αυτό να γίνει μια διαχρονική και συνθετική προσέγγιση της παρουσίας και της συμβολής των Ελλήνων α-

πό την Πωγωνιανή στην κοινωνική, θρησκευτική, οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη του τόπου που έζησαν, αλλά και στην προώθηση και στήριξη της ελληνορθόδοξης παράδοσης και παιδείας. Στο συμπόσιο αυτό έχουν προσκληθεί 20 επιστήμονες διεθνούς κύρους από την Ελλάδα, Ρουμανία, Γαλλία και Καναδά. Οι γλώσσες των εισηγήσεων είναι τα ελληνικά, γαλλικά και αγγλικά, ενώ υπήρξε πλήρης μεταφραστική κάλυψη. Η έκδοση των πρακτικών του συμποσίου πρόκειται αναληφθεί από τον Δήμο Κόνιτσας. Για την παρακολούθηση των εργασιών του συμποσίου, έχουν προσκληθεί μεταξύ άλλων ο δήμαρχος της ρουμανικής πόλης Λούγκοζ και οι πρυτάνεις πέντε ρουμανικών πανεπιστημίων από τις πόλεις Ιάσιο και Τιμισοάρα. Κατά την διάρκεια του συμποσίου υπογράφηκε συμφωνία συνεργασίας ανάμεσα στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και τα πανεπιστήμια του Ιασίου και της Τιμισοάρας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΛΕΣΜΑ

Οι απόφοιτοι του εξατάξιου Γυμνασίου Κόνιτσας το Σχ. Έτος 1968-69 καλούνται να παρευρεθούν στις 11 Αυγούστου 2002 ημέρα Κυριακή στο εξοχικό κέντρο "ΠΛΑΤΑΝΚΙΑ" στη συνάντηση που γίνεται μετά από 33 χρόνια.

Η παρουσία, αν είναι δυνατόν όλων, θεωρείται απαραίτητη.

Για περισσότερες πληροφορίες να απευθυνθήτε στους:

Πασχάλης Ελευθέριο 010 9352543
Κιτσάκης Γεώργιο 010 9338049
06550 / 22293
06550 / 22993

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΑΙΘΟΥΣΑΣ

ΜΥΙΚΗΣ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗΣ "Η ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΙΡΑ"

Στις 18/5 έγιναν στο κλειστό Γυμναστήριο της Κόνιτσας τα εγκαίνια της αίθουσας μυικής ενδυνάμωσης από το Σωματείο "Η ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΙΡΑ" το οποίο δώρισε μια μονάδα με τον κατάλληλο εξοπλισμό οργάνων γυμναστικής.

"Η Καλλιπάτειρα"

Είναι το μοναδικό αμιγώς γυναικείο αθλητικό Σωματείο, αναγνωρισμένο από το Υφυπουργείο Αθλητισμού και το ΣΕΓΑΣ, ιδρύθηκε δε πριν 20 χρόνια.

Πήρε το όνομά του από την Καλλιπάτειρα, τη γυναίκα από τη Ρόδο, που υπήρξε κόρη, αδερφή και μάνα Ολυμπιονικών και που λαχταρώντας να δει το θρίαμβο του γιού της στους Ολυμπιακούς Αγώνες, παραβίασε τους κανόνες, που απαγόρευαν αυστηρά την παρουσία γυναικών στους αθλητικούς χώρους και μπήκε στο στάδιο μεταμφιεσμένη σε γυμναστή. Η πράξη της εκείνη, ανέδειξε την Καλλιπάτειρα σε σύμβουλο θάρρους, ελευθερίας, μπρότητας και αγάπης για τον Αθλητισμό, αρχές που το Σωματείο πρεσβεύει και ακολουθεί.

Στόχοι του είναι:

- Η καλλιέργεια και διάδοση του Ολυμπιακού Πνεύματος.
- Η ενθάρρυνση των μητέρων να δείξουν στα παιδιά τους το δρόμο

προς την άθληση

- Η προαγωγή και ανάπτυξη του γυναικείου Αθλητισμού.
- Η διοργάνωση αθλητικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων.
- Η δημιουργία αθλητικών τμημάτων και η συμμετοχή στα πρωταθλήματα αθλητικών τμημάτων και η συμμετοχή στα πρωταθλήματα της Ελλάδας και του εξωτερικού.
- Η καλλιέργεια πνεύματος ισότητας μεταξύ των δύο φύλων.
- Η αναζήτηση, ενθάρρυνση και ανάδειξη ταλαντούχων αθλητριών.
- Η προβολή του αθλητισμού ως της πλέον υγιούς προτάσεως ζωής.
- Η καταπολέμηση της μαστιγας των ναρκωτικών.
- Η ενίσχυση, περίθαλψη και λήψη μέτρων πρόνοιας για την αποκατάσταση αθλητριών, που δεν μπορούν να εργαστούν.

Με την ευκαιρία των εγκαινίων ο Δήμος διοργάνωσε αθλητικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Το πρωί έγιναν αγώνες Καγιάκ, ράφτινγκ και το απόγευμα, στο κλειστό Γυμναστήριο έγινε η υποδοχή της Προέδρου κ. Αγάπης Βαρδινογιάννη και μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου, από το Δήμαρχο, το Δημ. Συμβούλιο και πλήθος κόσμου που γέμισε τις κερκίδες και καταχειροκρότησε την κ. Αγάπη.

Χαιρέτισαν την εκδήλωση ο Δήμαρ-

χος κ. Χατζνεφραιμίδης, η κ. Βαρδινογιάννη και ακολούθησαν η συναυλία μαθητών του Δημ. Ωδείου Κόνιτσας και η Χορωδία του Πνευμ. Κέντρου με παραδοσιακά τραγούδια. Η εκδήλωση έληξε με παρουσίαση χορογραφίας από την ομάδα Μπαλέτου του Πνευμ. Κέντρου.

Μετά τις εκδηλώσεις οι παρευρεθέντες είχαν την ευκαιρία να ιδούν από κοντά και να περιεργαστούν τα όργανα μουσικής ενδυνάμωσης τα οποία, πραγματικά, είναι ένα απόκτημα για την πόλη μας. Παρόμοιες δωρεές μακάρι να έχουμε κι άλλες...

Σ.Τ.

ΠΕΤΡΟΣ ΑΠ. ΠΑΠΑΝΩΤΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ. ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ

Ομήρου 6, 2ος όροφος Τηλ.: 3242626
ΑΘΗΝΑΙ Τ.Κ. 10564 Τηλ.: - Fax.: 3244988
Κιν.: 094-676109

**Μην ξεχνάτε
τη συνδρομή σας.
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ - ΖΕΥΓΟΛΑ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΑΒΕΡΩΦ - ΚΟΝΙΤΣΑ
Τηλ.: (0655) 22529

Τηλ. Οικίας: (0651)93622
Κιν.: 0945182799

Η Ζωή και ο Θάνατος

ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΙΚ. Χ. ΡΕΜΠΕΛΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΟ, ΓΡ. ΛΥΚΕΙΑΡΧΗ

Ο άνθρωπος, στην πρόσκαιρη τούτη ζωή, πρέπει να ενδιαφέρεται όχι τόσο για την αλήθεια, όσο, και κυρίως, για το "ευπν", πράγμα που τον αποσπά από τα ήπινα, φθαρτά και χαμερπή και τον νυψώνει στις ανώτερες σφαίρες της αλήθειας, της Ομορφιάς και της Αιωριότητας.

Αγωνίζεται, προσπαθεί και κοπιάζει, για να βελτιώσει τις συνθήκες της ζωής του και να γίνει ευτυχισμένος. Αμείλιτο όμως προβάλλει το ερώτημα: Τί είναι ευτυχία; Ιδού το πολύπλοκο πρόβλημα, που απασχόλησε, αιώνες τώρα, ποχαστές και φιλοσόφους. Απάντηση κανοποιητική δεν δόθηκε ποτέ από κανένα, γιατί ευτυχία, αυτή καθ' εαυτήν, δεν υπάρχει. Υπάρχουν, μπορεί να πει κανείς, μορφές ευτυχίας, τόσες όσοι και οι άνθρωποι, που την επιδιώκουν. Άλλος την αναζητεί στα πλούτη και στα υλικά αγαθά, άλλος στις διασκεδάσεις και στη δόξα και άλλος αλλού. Όλα αυτά όμως είναι προσωρινά και εφήμερα, γιατί η ευτυχία είναι στενά συνδεδεμένη με την ηθική συνείδηση και τον έμφυτο ηθικό νόμο κάθε ανθρώπου.

Η ζωή π.χ. ενός ζώου, όσο καλά κι αν ζει, δεν μπορεί να θεωρηθεί ευτυχισμένη, γιατί, απλούστατα, το ζώο δεν έχει ηθική συνείδηση.

Η ευτυχία έχει σχέση και είναι συνυφασμένη με τον ψυχικό, τον εσωτερικό

κόσμο του ανθρώπου. Καθένας μπορεί να ρυθμίσει έτσι τη ζωή του, ώστε να αισθάνεται ευτυχής. Μιά γενική συνταγή για την ευτυχία δεν υπάρχει. Καθένας την επιδιώκει με τις δικές του προσπάθειες, τα δικά του κριτήρια, τη δική του ευθύνη. Ούτε υπάρχει ορισμός, αποδεκτός απ' όλους. Κάπου έχω διαβάσει, δεν θυμάμαι πού, πως η ευτυχία είναι ψυχή χαρωπή μέσα στη φτώχεια, και ότι η δυστυχία προέρχεται από εκείνους, που αισθάνονται δυσάρεστα μέσα σ' όλα τα καλά τους.

Ας σημειωθεί ότι η ευτυχία δεν είναι κάτι το μόνιμο και διαρκές, γιατί γρήγορα τη διαδέχεται η δυστυχία. Τροχός τα ανθρώπινα. Ο Σοφοκλής (Οιδ. τύρ. 1190) γράφει πως ο άνθρωπος φέρει μέσα του την ευτυχία για πολύ λίγο χρόνο, τόσο, που, όσο να το πιστέψει και να χαρεί, μεταπίπτει στη δυστυχία.

Η ζωή παρουσιάζει πολλές διακυμάνσεις και μεταβολές. Και αυτού βρίσκεται το νόημά της. Μια διαρκής π.χ. άνοιξη θα καταντούσε ανιαρή και κουραστική, αν δεν εναλλασσόταν με τις άλλες εποχές, καθεμιά από τις οποίες έχει τα δικά της θέλητρα. Έτσι και στη ζωή εναλλάσσονται οι ευχάριστες με τις δυσάρεστες καταστάσεις, η χαρά με τη λύπη και τον πόνο.

Λύπη, πόνος, θλίψη συντροφεύουν τη ζωή μας. Δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Ο θάνατος π.χ. ενός αγαπημένου

προσώπου είναι, πράγματι, ένα βαρύ πλήγμα, ένα τραγικό γεγονός. Δυστυχία, όμως, δεν είναι, εφ' όσον ο άνθρωπος το αντιμετωπίζει με καρτερία ψυχής και ψύχραιμα. "Και τα καλά δεχούμενα και τα κακά καλώς τα", λέει ο φιλόσοφος λαός. Δυστυχία γίνεται ο πόνος (εννοώ, φυσικά, τον ψυχικό πόνο), όταν αυτός θολώσει το μυαλό του ανθρώπου, όταν του δημιουργήσει δυσάρεστες ψυχολογικές καταστάσεις και επηρεάσει αρνητικά το "είναι του" και όλη την αντίληψη για την αξία της ζωής. Δυστυχία γίνεται κάθε πόνος, όταν προκαλεί ψυχικές διαταραχές με όλα τα επακόλουθα. Αυτός όμως ο πόνος είναι ένα αγώνισμα, αποτελεί, τρόπον τινά, "τη λυδία λίθο", με την οποία ελέγχεται και δοκιμάζεται η ψυχική αντοχή και η καρτερία του ανθρώπου. "Μη ταρασέσθω υμών η καρδιά", έλεγε συχνά ο Ιησούς, ο οποίος ακόμη υπενθύμιζε: "Εν τω κόσμω τούτω θλίψιν έξετε· αλλά θαρσεείτε, εγώ νενίκηκα τον κόσμον". (Ιω. 1στ 33). Ιδού ο εσταυρωμένος, πρότυπο υπομονής και ψυχικής αταραξίας, σκορπάει από το Γολγοθά θάρρος και παρηγοριά στους πονεμένους και απελπισμένους.

* * *

Σκληρό και δύσκολο αγώνα διεξάγει κάθε μέρα ο άνθρωπος κατά των αρνητικών πλευρών της ζωής του, κατά του εαυτού του, εναντίον των παθών, ροπών και κατωτέρων ενστίκτων. Να τα εξουδετερώσει, να τα ξεριζώσει τελείως, αυτό εξαρτάται από το χαρακτήρα καθενός. Απαιτείται θέληση κι επιμονή·

μπορεί, όμως, πολεμώντας τα, να τα μειριάσει, να τα κατευθύνει αυτός, όπου θέλει, κι όχι αυτά να κυβερνούν και να κατευθύνουν τη ζωή του.

Η ζωή είναι μια κλασματική στιγμή, ένα κλάσμα δευτερολέπτου μέσα στην αιωνιότητα του χρόνου και το ηθικό έργο του γενναίου ανθρώπου είναι εκείνο που δίνει νόημα σ' αυτή. Ιδανικά, στόχοι, οράματα, ιδού τα αγωνίσματα του ανθρώπου. Όσο, μάλιστα, πιο ψηλούς στόχους βάζει, τόσο το καλύτερο γι' αυτόν. Όταν το παιδί ρίχνει μιά πέτρα, βάζει όλη τη δύναμή του, για να πάει μακριά, γιατί ξέρει ότι η αντίσταση του αέρα θα της κόψει την αρχική της ορμή. Το ίδιο κάνει και ο αθλητής, όταν πετάει το ακόντιο.

Καθήκον του ανθρώπου είναι να παλεύει με τις δυσκολίες και τις αντιξοότητες της ζωής. Να μη λιποψυχεί, να μην απελπίζεται, αλλά πάντοτε να "φιλοσοφεί" όχι, βέβαια, για να γίνει σοφός (σοφός είναι μόνο ο Θεός), αλλά για να μπορεί ψύχραιμα να βλέπει κατάματα, όπως ο πολύπαθος Οδυσσέας, τις περιπέτειες, τα βάσανα και τις συμφορές.

* * *

Η ζωή είναι μιά συνεχής πάλη μεταξύ χρέους και πάθους, μεταξύ καθήκοντος και επιθυμιών και ορμών. Η νίκη του χρέους επί του πάθους καταξιώνει τη ζωή και κρατάει το λογικό σε εγρήγορση, πάντοτε ξύπνιο, για να δώσει, όταν χρειαστεί, νικηφόρα μάχη κατά του πάθους.

Οφείλει ο άνθρωπος να προβληματίζεται, να ασκεί κριτική στον εαυτό του

και να ορθοτομεί την Αλήθεια, αν επιδιώκει την ηθική του τελειοποίηση και τελειότητα, που έγκειται στην εκπλήρωση του χρέους, στην “από καθήκοντος” εκτέλεση του καθήκοντός του. Τα ερωτήματα των Πυθαγορείων: “Τί έκανα σήμερα, πού παρέβην τον ηθικό νόμο, ποιό καθήκον μου παρέλειψα” πρέπει να απασχολούν καθημερινά και το σημερινό άνθρωπο.

* * *

Η ζωή του ανθρώπου, όσο σύντομη κι αν είναι, χωράει μέσα της και χαρές και λύπες και ευχάριστα και δυσάρεστα γεγονότα. Μόνο που μεταπολεμικά λιγόστεψαν οι χαρές και αυξήθηκαν οι στενοχώριες και ο πόνος. Γεγονός, πάντως, είναι πως η ζωή σήμερα άλλαξε πολύ από εκείνη του παρελθόντος. Διαφορετικός σήμερα ο τρόπος ζωής. Ο άνθρωπος απομακρύνθηκε ψυχικά από το συνάνθρωπο. Ψυχρές οι σχέσεις, χαλαροί οι δεσμοί φιλίας και συγγενείας. Συνήθως ένα τυπικό τηλεφώνημα αντικαθιστά τις παλιές θερμές οικογενειακές επισκέψεις.

Κι αν ρίξουμε μια ματιά πιο πέρα, θα διαπιστώσουμε τις αντιπαλότητες και εχθρότητες των λαών. Αιματοχυσίες, πόλεμοι, καταστροφές. Παντού έρπει η συμφορά, παντού δάκρυα καυτά καταβρέχουν ερείπια, από τα οποία ακούονται κραυγές οδύνης και οιμωγές ή εκπέμπονται αναθυμιάσεις και δυσοσμίες αποσυντεθειμένων πωμάτων.

Η ζωή κατάντησε ένα κακότεχνο θέατρο ωμής βίας και κτηνώδους πάλης του ισχυρότερου με τον ασθενέστερο.

Οι αδύναμοι κατασπαράσσονται, σαν ερίφια, από τα αρπακτικά θηρία, τα οποία, περιβεβλημένα μορφή ανθρώπου, σκορπούν παντού τον όλεθρο.

Πότε, επί τέλους, θα βρεθούν σιβαροί βραχίονες εντίμων δικαστών, για να θέσουν τέρμα στις αυθαιρεσίες τους; Γιατί η επιθανάτια γοερή κραυγή αθώων παιδιών εκπνέει και διαλύεται στον αιθέρα, προτού φθάσει στον ουρανό; Διατί ο θάνατος στις τριποκοσμικές χώρες δρεπανίζει αλύπητα βρέφη και νήπια, τα εύοσμα αυτά άνθη της ζωής, που δεν πρόφτασαν καλά-καλά ν’ αντικρύσουν το φως του ήλιου; Γιατί συνεχίζονται τέτοιες βίαιες συγκρούσεις, τέτοιες αιματοχυσίες μεταξύ των πλασμάτων του Πανάγαθου Θεού, με τις οποίες διαιωνίζεται η κακία και το κακό στον κόσμο; Διατί κλυδωνίζεται το σκάφος της Εκκλησίας από εχθρότητες και προστριβές; Προς τί διαξιφισμοί των Ιεραρχών; Γιατί σήμερα οι άδικοι επιβραβεύονται, ενώ οι δίκαιοι περιφρονούνται και χλευάζονται;

Ποιός άνθρωπος (προς Θεού, όχι κληρικός), ποιός φιλόσοφος θα δώσει πειστικές και ικανοποιητικές απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα; Κι ακόμα, ποιός βαθυστόχαστος επιστήμων θα λύσει τα αινίγματα αυτά της ζωής; Προς το παρόν, ας αρκεστούμε, τουλάχιστον, στην παρήγορη φράση: “ανεξιχνίαστοι αι βουλαί του Υψίστου”.

* * *

Έρχεται, λοιπόν, άγνωστο πότε, ο θάνατος και κόβει, όπου θέλει, το νήμα της ζωής του καθενός μας. Αυτή είναι η

ζωή· γέλια, χαρές το πρωί, κλάματα και λύπη το βράδυ. Σήμερα σου χαρμογελάει και αύριο σε πικραίνει και σε ποτίζει φαρμάκι. Πλούτη, τιμές, δόξα, όλα χάνονται. “Μία ροπή και ταύτα πάντα θάνατος διαδέχεται”, όπως ακούμε στη νεκρώσιμη ακολουθία. Αναπόφευκτος ο θάνατος.

Ο Σοφοκλής (496-406 π.Χ.), εξυμνώντας το παντοδύναμο του ανθρώπινου πνεύματος και απαριθμώντας όσες προόδους εσημείωσε, έως τον 5ο π.Χ. αιώνα, στον υλικό και πνευματικό βίο, αποφαινεται επιγραμματικά: “Αΐδα μόνον φεύξιν ουκ επάξεται” (Αντιγ. 361), δηλ. το θάνατο μόνο δεν θα βρει ποτέ τρόπο ν’ αποφύγει. Πράγματι, η ιατρική επιστήμη έκανε από τότε τεράστιες προόδους αλλά, αδύναμη ν’ αντιμετωπίσει το θάνατο, καταθέτει και θα καταθέτει αιωνίως μπροστά στους τάφους των νεκρών τα όπλα των συνεχών προσπαθειών και αγώνων της, αφού δεν μπόρεσε κι ούτε θα μπορέσει μελλοντικά να κρατήσει στη ζωή ανθρώπους, που ο Άδης ζηλόφθονα ετόξευσε και άρπαξε!

Ο άνθρωπος οφείλει πάντοτε να περιμένει το θάνατο, να είναι έτοιμος, για να μην πιαστεί στον ύπνο, όπως οι μωρές εκείνες παρθένοι της ομώνυμης παραβολής του Χριστού, οι οποίες, με σβησμένα τα λυχνάρια, κοιμόνταν κι αναστατώθηκαν στον ερχομό του Νυμφίου “εν τω μέσω της νυκτός” (Στους Ιουδαίους ο γαμπρός ξεκινούσε τη νύχτα για να πάρει τη νύφη).

Ο άνθρωπος πρέπει να μελετά το θάνατο, όχι, βέβαια, για να τρομάζει, ούτε για να εξετάσει να βρει “τί είναι θάνατος” (αυτό είναι και θα παραμείνει “εσαεί” επασφράγιστο μυστικό), αλλά για να έχει κατά νουν ότι πάνω από το κεφάλι του αιωρείται, κρεμασμένη από μιά τρίχα αλογοουράς η Δαμόκλεια σπάθη, η αδυσώπητη αυτή κλεψύδρα της ζωής του καθενός μας. Και την ώρα του θανάτου ουδείς γνωρίζει, παρά μόνο ο Θεός.

Ζωή και θάνατος. Είσοδος και έξοδος από τη ζωή. Λίκνο και φέρετρο. Γέλια, χαρές, τραγούδια, ελπίδες στο πρώτο· λύπη, θρήνος, μοιρολόγια στο δεύτερο.

Αλλά “άνω σχώμεν τας καρδίας”. Στη θεία λειτουργία ο ιερέας εύχεται μεταξύ άλλων: “χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά...”. Κάτι παρόμοιο περίπου, που είναι επιθυμία όλων των ανθρώπων, εκφράζει ο λυρικός ποιητής Γρυπάρης στο σχετικό με το θάνατο σονέτο του. Παραθέτω την πρώτη στροφή:

*Καλώς ναρθεί, σαν έρθ’ η στερνή η ώρα,
τα μάτια μου για πάντα να μου κλείσει.
Κι όποτε νάναι, ή τώρα ή αργήσει,
φτάνει να μην έρθει σαν άγρια μπόρα.*

Ευνόητο είναι ότι ο θάνατος, είτε έρχεται σαν απαλό αεράκι, είτε σαν μπόρα και καταιγίδα, πρέπει να αντιμετωπίζεται με ελπίδα και πίστη στο θεό, με γενναιοψυχία και αξιοπρέπεια.

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΠΑΡΑΔΟΘΗΚΕ ΤΟ 1430 ΣΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΛΕΙΔΙ ΗΜΑΘΙΑΣ

Κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 14ου αιώνα και τις πρώτες του 15ου αιώνα, κυρίαρχος κίνδυνος του Βυζαντινού κράτους ήταν πλέον οι Τούρκοι, που, από τη στιγμή που είχαν καταλάβει την Καλλίπολη (1354), κυριαρχούσαν στην ενδοχώρα και καμία δύναμη της Βαλκανικής δεν μπορούσε να αναχαιτίσει την προέλασή τους. Την ώρα που το κράτος του Βυζαντίου βρισκόταν σε αποσυνθετική διάλυση, οι Οθωμανοί οργανώνονταν, βρίσκονταν σε επιθετική πορεία και καταλαμβάναν τη μία μετά την άλλη τις πόλεις της Μακεδονίας.

Στις 26 Μαρτίου 1430 ο σουλτάνος Μουράτ Β΄ έφθασε με τα στρατεύματά του μπροστά στα τείχη της Θεσσαλονίκης ζητώντας την παράδοσή της. Οι Θεσσαλονικείς βλέποντας ότι διέθεταν ολιγάριθμη φρουρά και ότι η άμυνα ήταν ανεπαρκέστατα οργανωμένη, επιθυμούσαν να παραδοθούν ειρηνικά, αλλά εμποδίστηκαν από τη βενετική διοίκησή της. Έτσι ο σουλτάνος διέταξε έφοδο και στις 29 Μαρτίου η πόλη κυριεύθηκε κι ακολούθως επί τρεις μέρες λεηλατήθηκε, ενώ οι κάτοικοί της εξανδραποδίστηκαν.

Το Οκτώβριο του 1430 ο μπεηλέρμπεης της δύσεως Σινάν οδήγησε τουρκικά στρατεύματα στα Ιωάννινα, που τότε διατηρούσαν ένα ιδιόρρυθμο καθεστώς ημιαυτονομίας. Ζήτησε από

τους κατοίκους να παραδώσουν ειρηνικά την πόλη τους και σε αντάλλαγμα τους υποσχέθηκε διάφορα προνόμια. Επίσης τους απείλησε πως, σε περίπτωση που θα αντιστέκονταν, «ώσπερ εδιαγουμίσαμε την Θεσσαλονίκη και εχαλάσαμε τές εκκλησίες και ερημώσαμε και αφανίσαμεν τά πάντα, ούτω θέλωμεν χαλάσει και εσάς και τά πράγματά σας και τό κρίμα νά τό γυρεύση ο Θεός από σας». Οι κάτοικοι των Ιωαννίνων, για να γλιτώσουν από την αναπόφευκτη καταστροφή και τον εξανδραποδισμό, άνοιξαν τις πύλες στους Τούρκους.

Σύμφωνα με μια ρουμλουκιώτικη παράδοση (η οποία καταγράφηκε στις αρχές του 20ού αιώνα. Ρουμλούκι ονομάστηκε η περιοχή της πεδιάδας της Ημαθίας δεξιά και αριστερά του Αλιάκμονα ή πρώην Καμπανία) μία αντιπροσωπεία των Ιωαννιτών ξεκίνησε για να παραδώσει το κλειδί της πόλης στο Μουράτ τον Β΄, που διέμενε στη Θεσσαλονίκη. Ο σουλτάνος βγήκε από την πόλη και συνάντησε τους Ιωαννίτες σ' ένα χωριό του Ρουμλουκιού, που βρισκόταν δίπλα στη (υστερορωμαϊκή) γέφυρα του κάτω ρου του Αλιάκμονα. Εκεί έγινε η επίσημη τελετή της παράδοσης του κλειδιού της πόλης των Ιωαννίνων στον Μουράτ Β΄ και εκεί προφανώς έλαβε η πόλη των Ιωαννίνων την επίσημη και πανηγυρική εξασφάλιση του προνομια-

κού καθεστώτος, με το οποίο έζησε για πολλά χρόνια στη συνέχεια. Σε ανάμνηση αυτού του γεγονότος, το χωριό αυτό φέρει από τότε το όνομα «Κλειδί». Δεν γνωρίζουμε το αρχικό όνομά του χωριού, αλλά επιβεβαιώνουμε την ύπαρξή του κατά τους βυζαντινούς χρόνους.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει και η ονομασία της τοποθεσίας «σαράγια» (δηλαδή σουλτανικά ανάκτορα) στην κτηματική περιοχή του σημερινού χωριού Κλειδί, που πιθανόν να μνημονεύει το χώρο όπου διέμενε ο σουλτάνος Μουράτ Β΄ κατά την τελετή της παράδοσης του κλειδιού της πόλης των Ιωαννίνων. Πιθανόν όμως να επρόκειτο για κάποια κτίσματα προορισμένα για τη στέγαση της στρατιωτικής δύναμης, η οποία φρουρούσε τη γέφυρα στην κοινή (;) ό-

χθη των ποταμών Αλιάκμονα και Λουδία, στα οποία φιλοξενήθηκε ο Μουράτ Β΄ και η ακολουθία του κατά την παραπάνω τελετή.-

Αλεξάνδρεια Ημαθίας,
29-06-2002

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ερευνητής της Ιστορίας και Λαογραφίας του Ρουμλουκιού -

Συγγραφέας

Δ. Βετσοπούλου 85, Αλεξάνδρεια Ημαθίας, 593.00

Τηλ. 03330-25005, 26464, 27195,
0977-336818, ΦΑΞ 03330-25005

e-mail mosio@otenet.gr

(Απόσπασμα από το μέλλον να εκδοθεί 4ο βιβλίο του, όπου παρατίθεται και η σχετική βιβλιογραφία)

**ΑΪΝΤΕ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΤΟΥ 1967
(ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ)**

*Πέρασαν κιόλας τα πέντα χρόνια
και ετοιμαστήτε για την συνάντησή
μας, που θα γίνει στην Κόνιτσα το
Σάββατο 17 Αυγούστου 2002*

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

το χάνι

ΚΛΕΙΔΩΝΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΤΗΛ.: (0655) 24567

FAX: (06550) 24568

Γεωφυσικά της επαρχίας το 1887

Επιμέλεια: Χ. ΓΚΟΥΤΟΣ

Στο "Απικόν Ημερολόγιον" του 1887, σελ. 290-316 (έκδοση Ειρηναίου ασωπίου), δημοσιεύθηκε άρθρο του Νικολάου Τσιγαρά, καταγόμενου από το Βραδέιο, υπό τον τίτλο "Ηπειρωτικά ή περί των εν Ηπείρω ηφαιστειών". Ο συντάκτης του άρθρου, βασισόμενος στην επικρατούσα τότε γνώμη ότι "κυρία εστία του δια της Ηπείρου και Ελλάδος διερχομένου υπογείου πυρός είναι ο Βεζούβιος", αναφέρεται στις εξής ηπειρωτικές περιοχές, στις οποίες θεωρεί ότι το "υπόγειον πυρ" εκδηλώνεται ως ηφαιστειο: Σελινήσσα και Ρόμισι της Αυλώνας, Παχιόσι και Πάχταλι του Μπερπιού, Ποστένιανη της Πρεμετής, Ίσβορος και Καραμουρταριά, οροπέδιο του Βραδέτου, Καλωτάς, Λιγγιάδες, μονή Δουραχάνη. Αναδημοσιεύονται εδώ τα τμήματα του άρθρου που αφορούν στα "ηφαιστεια" του Ίσβορου και του Σαραντάπορου, καθώς και στα αξιοθέατα της Κόνιτσας και της διαδρομής μέχρι την Ροδόβολη δια της Χαράδρας του Αώου.

Και ο Γάλλος πρόξενος Πουκεβίλ έγραψε ότι ο Αλή Πασάς τον είχε διαβεβαιώσει ότι φάνηκε πολλές φορές να βγαίνει καπνός από τα βουνά που είναι γύρω από την Κόνιτσα (Ταξίδι στην Ελλάδα έκδ. Αφών Τολίδη 1994 σελ. 115).

Ο πρωτεύων κρατήρ του εν Ηπείρω υπογείου πυρός, ο εν διπνεκεί ενεργεία διατελών, κείται ΑΜ της Ποστένιανης και προς ανατολάς του Λιασκοβικίου εν τη γραφική και μεσημβρινωτάτη κλιπύι του Γράμμου τη μεταξύ του εκ των υψωμάτων και βουνών του Λιασκοβικίου κατερχομένου ποταμίου Τσάρσοβα και του εκ του Σμόλεγκα ποταμού Σαραντάπορου (Αίαντος;) επί του όρους Ισβόρου, όπερ είναι η κατωτάτη και μεσημβρινωτάτη κορυφή του Γράμμου, και εν τη μεσημβρινή κλιπύι αυτού, τη καλουμένη Δοβρά, εν η άλλοτε πολλοί υπήρχαν τουρκικοί τεκέδες (μοναί), αντικαταστήσαντες βεβαίως χριστιανικάς τοιαύτας ή κώμας ανθούσας προ της καταστροφής και του διασκορπισμού των κατοίκων της Άνω κοιλάδος του Αώου, της Καραμουρατίας, εξ ων δύο μόνον υφίστανται νυν τοιούτοι,

αλλά και εν ου καλή καταστάσει· διότι η κατάρρευσις εθνικότητός τινος φέρει και την κατάρρευσιν των θρησκευτικών αυτής ιδρυμάτων.

Η κλιπύς αύτη αποτελεί κανονικώτατον πλάγιον τετράγωνον, ούτινος βάσις είναι ο Αώος (Βοϊούσα), πλευραί το ποτάμιον του Λιασκοβικίου και ο Σαραντάπορος και κορυφή το όρος Ίσβορος εκ του ομωνύμου χωρίου. Εν τη ΒΑ πλευρά του όρους τούτου, κείται ο μέγας κρατήρ, ος διπνεκώς εξερεύγεται καπνούς και φλόγας και την μεν ημέραν οράται ο πυκνός καπνός, την δε νύκτα αι κίρινοπράσινοι φλόγες αυτού αι πάντα τα περίξ φωτίζουσαι. Εν δε τη μεσημβρινή κλιπύι αυτού τη Δοβρά υπάρχουσι πολλοί μικρότεροι κρατήρες αυτού, εξ ων άφθονοι εξέρχονται ατμοί μετά καπνών, οίτινες κάλλιστα διακρίνονται την πρωίαν, έστιν ότε δε και

φλόγες, οραταί την νύκτα. Ο αείμνηστος διδάσκαλος Ψαλλίδας, ιδών πρωίαν τινά, ως λέγεται, τους καπνούς και ατμούς τούτους εκ του υπερκειμένου των περιωνύμων *Μεσογεφύρων, Διπαλίσης* και της άλλοτε αφνειού μονής της *Μολυβδοσκεπάστου* λόφου της Οσενίσης, εγένετο περίεργος, μετέβη επί τόπου, εξήτασε και απεφάνθη ότι μέγα ηφαιστειον εργάζεται εκεί υποκάτω, όπερ άλλοτε ην εν πλήρει ενεργεία, νυν δ' εργάζεται ησύχως, αλλά μίαν ημέραν θα εκραγή εν όλη τη ισχύι αυτού και πολλάς θα φέρη καταστροφάς και ιδία εν των παρακειμένω τμήματι του Ζαγορίου, όπερ προείπεν ότι θα καταστραφή ημέραν τινά. Αναμφιβόλως ο αείμνηστος ούτος σοφός και διδάσκαλος του Γένους θα έγγραψε περί τούτου και θα εξέθηκε την γνώμην αυτού και τους λόγους εφ' ων ερειδόμενος τοιαύτην εξήνεγκε πρόρρησιν. Αλλά και η περί τούτου πραγματεία αυτού ή θα κατεστράφη χειρόγραφος ή θα έλαβε την αυτήν τύχην οίαν και το χειρόγραφον αυτού της ιστορίας της Ηπείρου.

Οι χωρικοί των πέριξ χωρίων, οσάκις κρυολογήσωσι και πάθωσι πνευμονίαν ή πλευρίτιδα, ως και πολλοί κρατημένοι κατά την φράσιν αυτών, ήτοι εκ ρευματισμών πάσχοντες, έρχονται εν τοις μικροίς τούτοις κρατήρσι, κόπτουσι κλώνους εκ των πέριξ δένδρων και τοποθετούντες αυτούς επί ενός τούτων εν είδει εσχάρας εξαπλούνται επάνω σκεπαζόμενοι δια της κάππας των.

Η εξερχόμενη εκ τούτων θερμότης και οι ατμοί φέρουσιν αυτοίς εφιδρώσεις πολλάς και ισχυράς, εις ας αντέχουσιν επί πολύ και μέχρι εξαντλήσεως σχεδόν,

ότε εγείρονται, μεταβαίνουσιν οίκαδε περιπετυλιγμένοι δια της κάππας, δι ης αποφράσσουσι το στόμα και την ρίνα, ίνα μη πάρωσι κρύον, και κατακλινόμενοι καταλαμβάνονται υπό ύπνου και ούτως οι πλείστοι σώζονται άνευ άλλης τινός θεραπείας. Ο αμέσως καταλαμβανόμενος υπό του ύπνου θεωρείται εκ των προτέρων και τεθεραπευμένος.

Κάτωθιν των ηφαιστειών τούτων οπών, υπάρχουσι τα περιώνυμα θειούχα ύδατα της Κονίσης, ων η θερμότης είναι 280-300 και εν οίς προσέρχονται κατά το θέρος και ιδία κατά τον Ιούλιον μήνα πανταχόθεν της Ηπείρου πολλοί πάσχοντες εκ διαφόρων νόσων. Ιδία όμως τα ύδατα ταύτα ποιούσι θαύματα εις τους εκ ρευματισμών και ξηρών λεγομένων πόνων πάσχοντας. Την ιαματικήν αυτών θεραπείαν εγίνωσκον οι περίοικοι, αλλά πρώτος ο μακαρίτης εκ Λιασκοβετισίου του Ζαγορίου ιατρός Κωνσταντίνος ο Κοντόπουλος συνέστησεν ως επιστήμων ταύτα εις τους εκ ρευματισμών πάσχοντας, πέμψας εν αυτοίς τον Ιωαννίτην Χαρηδίνπασσάν, ος δεινώς έπασχεν εκ τούτων και ος εντελώς εθεραπεύθη δια των υδάτων τούτων. Η θαυματουργός ίασις τούτου εκ των θειούχων τούτων υδάτων ή *βρωμονεριών* ως καλούσι ταύτα, διεδόθη ανά πάσαν την Ήπειρον και έκτοτε ο αριθμός των κατ' έτος προσερχομένων εν αυτοί αυξάνει, ει και πολλάς απαντώσι δυσχερείας οι εν αυτοίς κατά Ιούλιον, διότι ο μην ούτος θεωρείται ο καταλληλότερος δια την χρήσιν αυτών προσερχόμενοι δι έλλειψιν ασφαλείας, καταλλήλων οικημάτων και παντός χρησίμου.

Αι θειούχοι αύται πηγαί είναι οκτώ αι

κύριαι, εκτός άλλων πλείστων μικροτέρων, αλλά μέγισται δύο. Μία η υπό τον απότομον βράχον εξερχομένη παρά την γέφυραν του Σαραντοπόρου, δι ης διέρχονται τον ποταμόν τούτον οι από Κόνιτσης εις Λιασκοβίκιον μεταβαίνοντες. Η πηγή αύτη εκβάλλει αμέσως εις τον ποταμόν τούτον και επομένως δια τούτο και δια το απόκρημνον του εξ ου εξέρχεται βράχου άχρηστος όλως αποβαίνει. Από της γεφύρας μέχρι του 10' απέχοντος ταύτης υδρομύλου, εξέρχονται εξ πηγαί παρά τη ομαλή όχθη του ποταμού τούτου. Αι πηγαί αύται, εξ ων άφθονον ρέει ύδωρ, δύνανται κάλλιστα να χρησιμοποιηθώσιν, αλλ' ουδείς προσέχει και εις ταύτας, διότι υπάρχει άνω τούτων όλων η μεγίστη αυτών, ης το ύδωρ είναι τοσούτον, ώστε κινεί δύο μυλοπέτρας, δι ων εργάζεται ο ειρημένος υδρόμυλος. Η πηγή αυτή εξέρχεται 5' άνω του μύλου τούτου και εν αυτή πρώτος ο ειρημένος πασσάς κατεσκεύασεν απλούν λουτήρα, ος επί πολλά έτη εχρησίμευεν εις τους προσερχομένους, οίτινες εν των υδρομύλω τούτω κατώκουν και εις τας καλύβας του παρακειμένου χωρίου Γλίνας. Αλλ' ο νυν ιδιοκτήτης του χωρίου τούτου και επομένως και των θειούχων τούτων πηγών Αμπάς - βέης εκ Λιασκοβικίου κατεσκεύασε λουτήρα, πανδοχείον εκ των συνήθων και παντοπωλείον τι.

Η οσμή του θείου είναι τόσον ισχυρά, ώστε μακρόθεν προσβάλλει τον διαβάτην· λίθοι, χόρτα, θάμνοι και πάντα όσα περιβρέχονται υπό των υδάτων των πηγών τούτων εισί κατάλευκα, διότι παχύ στρώμα θείου επαφίνεται επ' αυτών. Άμα δε λάβη τις τεμάχιον ξύλου και θέσει τού-

το εν τω ρείθρω μιας των πηγών, μετ' ολίγα λεπτά γίνεται φαιόλευκον εκ του επικαθημένου θείου. Αλλ' εάν κρίνη τις εκ του χρώματος, όπερ λαμβάνουσι κυρίως οι λίθοι, φαίνεται ότι εν τοις ύδασι τούτοις υπάρχει και χαλκός. Όσον δε βαρεία είναι το πρώτον η οσμή των υδάτων τούτων, η ομοία οδωδόσιν ωοίς, τοσούτον ανεκτή και ευάρεστος αποβαίνει μετά διαμονήν ωρών τινων εν τω τόπω τούτω και εις άκρον ερεθίζει την όρεξιν.

Αφώμεν νυν τον κρατήρα του Ισβόρου, ος καθ' α λέγουσιν οι περίοικοι συγκοινωνεί μετά της κυρίας θειούχου πηγής, ως απεδείχθη εκ συνήθων πειραμάτων, τας ηφαιστειούς οπας της Διοβράς και τας θειούχους πηγάς της Γλίνας και μεταβώμεν εις την τρεις ώρας ανατολικώς τούτων απέχουσαν Κόνιτσαν, ήτις πολλήν έχει την ομοιότητα προς την Μακρυνίσαν του Πηλίου, διότι, ως αύτη, ούτω και εκείνη είναι κατωφερεστάτη την θέσιν. Αναβώμεν εις την εκκλησίαν του αγίου Νικολάου και θαυμάσωμεν εκ του προαυλίου αυτής, ιστάμενοι υπό την βαθειαν σκιάν των εν αυτώ πλατάνων και άλλων δένδρων την υπό τους πρόποδας της ηπειρωτικής και ελληνικωτάτης ταύτης πόλεως εκτυλισσομένην μαγευτικήν κοιλάδα, την περιρρεομένην υπό του Αώου (Βοϊούσης), Βοϊδομάτη, του εξερχομένου εκ του περιωνύμου Βήκου του Ζαγορίου, του Σαρανταπόρου, και της Τσάρσοβας, και περικλειομένην εκ των υψηλών και μεγαλοπρεπών ορέων του Βραδέτου και Παπίγκου και Μονοδεντρίου, των υψωμάτων του Αγίου Μηνά, Τσαρπλανών και Οστενίτσας, της μεγαλοπρεπούς Μερόπης (Μέτσικας), εφ ης η πε-

ριώνυμος μονή των Ταξιαρχών ή της Γκούρας και των υψωμάτων του Λιασκοβικίου, του όρους Ισβόρου και του Γράμμου ή βουνών της Κωλωνίας. Στραφώμεν προς ανατολές και θαυμάσωμεν και τα μεγαλοπρεπή Άνω στενά του Αώου. Αλλά το μαγευτικόν τούτο θέαμα απολαμβάνει ο περιηγητής έτι μεγαλοπρεπέστερον, εάν ευρεθή κατά Οκτώβριον ή Φεβρουάριον εν τη θέσει ταύτη ή εν τη αντικρύ της Κονίτσας κώμη Οστενίτσα, ότε ο ήλιος ανατέλλει εκ της χαράδρας των μεγαλοπρεπών Άνω στενών του Αώου και σχηματίζει εν τη πεδιάδι απέραντον φωτεινόν κώνον, ούτινος βάσις είναι η παρά την έξοδον αυτών γέφυρα η υπό την Κόνιτσαν και κορυφή τα υψώματα Λιασκοβικίου. Μεγαλοπρεπέστερον θέαμα τούτου εν τοιαύτη, καταφύτω και καταρρύτω κοιλάδι σπάνιον είναι ν' απολαύση ο περιηγητής αλλαχού της υψηλίου.

Εκ Κονίτσας λάβωμεν την προς ανατολές αυτής ατραπόν επί της μεσημβρινής κλιτύος του υπερκειμένου αυτή όρους Παπσί (Τύμφης), διέλθωμεν υπό το μεσαιωνικόν και εν ερειπίοις διατελούν φρούριον, οπόθεν διερχόμενος ο περιηγητής εν αιθρία κατόπιν βροχής θαμβούται την όρασιν εκ της ζωηράς λάμψεως των λεγομένων ψευδαδαμάντων, κατέλθωμεν εις τα γραφικά Άνω στενά του Αώου, προχωρήσωμεν εντός αυτών πέραν

της ώρας μέχρι της επί της αριστεράς όχθης αυτού επί αποκρήμνου θέσεως κειμένης μικράς μονής, του Στομίου επιλεγομένης, διέλθωμεν ενταύθα τον Αών και λάβωμεν την επικίνδυνον ατραπόν της Νταβάλτσας και ανέλθωμεν εις το υψηλόν οροπέδιον του Βραδέτου, την γραφική *Ραδόβολην* (...).

Τα όρη ταύτα του Ζαγορίου σημειούνται εις τους γεωγραφικούς πίνακας *Παλαιοβούνι*, ενώ οι κάτοικοι των κωμών εις ας ταύτα ανήκουσιν, ως και οι των λοιπών και οι ποιμένες οι εν αυτοίς πολλές χιλιάδας ποιμνίων κατ' έτος βόσκοντες, υπό όλως διάφορα ονόματα καλούσιν, ήτοι *Λάζαρον* το εις την κώμην Παπίγγου ανήκον *Γκοβοτσιίτσαν* το εις την του Καπεσόβου, *Αστράκαν* το εις την του Κουκουλίου, *Ραδόβολην*, *Πλόσκον*, ος είναι η υψίστη κορυφή της οροσειράς ταύτης (και εξ ης ο θεατής βλέπει το Περιστέριον των Βιπωλίων, τον απέναντι Σμόλεγκα, σύμπασαν την Ήπειρον, τον Αδρίαν και τας ακτάς της Ιταλίας, το Ιόνιον και την Επάνησον, τον Παρνασσόν, Πίνδον, Όλυμπον και Άθω, οι δε Λυγγείς ποιμένες ισχυρίζονται ότι εν καθαρά πρωία του Ιουλίου μηνός κατά την πώ διακρίνουσι και τα στενά του Ελλησπόντου ή Δαρδανελίων) και Καμήλας, ως εκ του σχήματος αυτών.

Ο ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΑΝΟΡΑΣ - Ο ΕΡΗΜΙΤΗΣ ΑΓΙΟΣ

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ Γ. ΚΙΤΣΙΟΥ

Ο Συναξαριστής της εκκλησίας αναφέρει: -+7 Αυγούστου μνήμη του Οσίου Νικάνορος του θαυματουργού.

ΚΑΙ ο ψαλμωδός της εκκλησίας υμνεί:

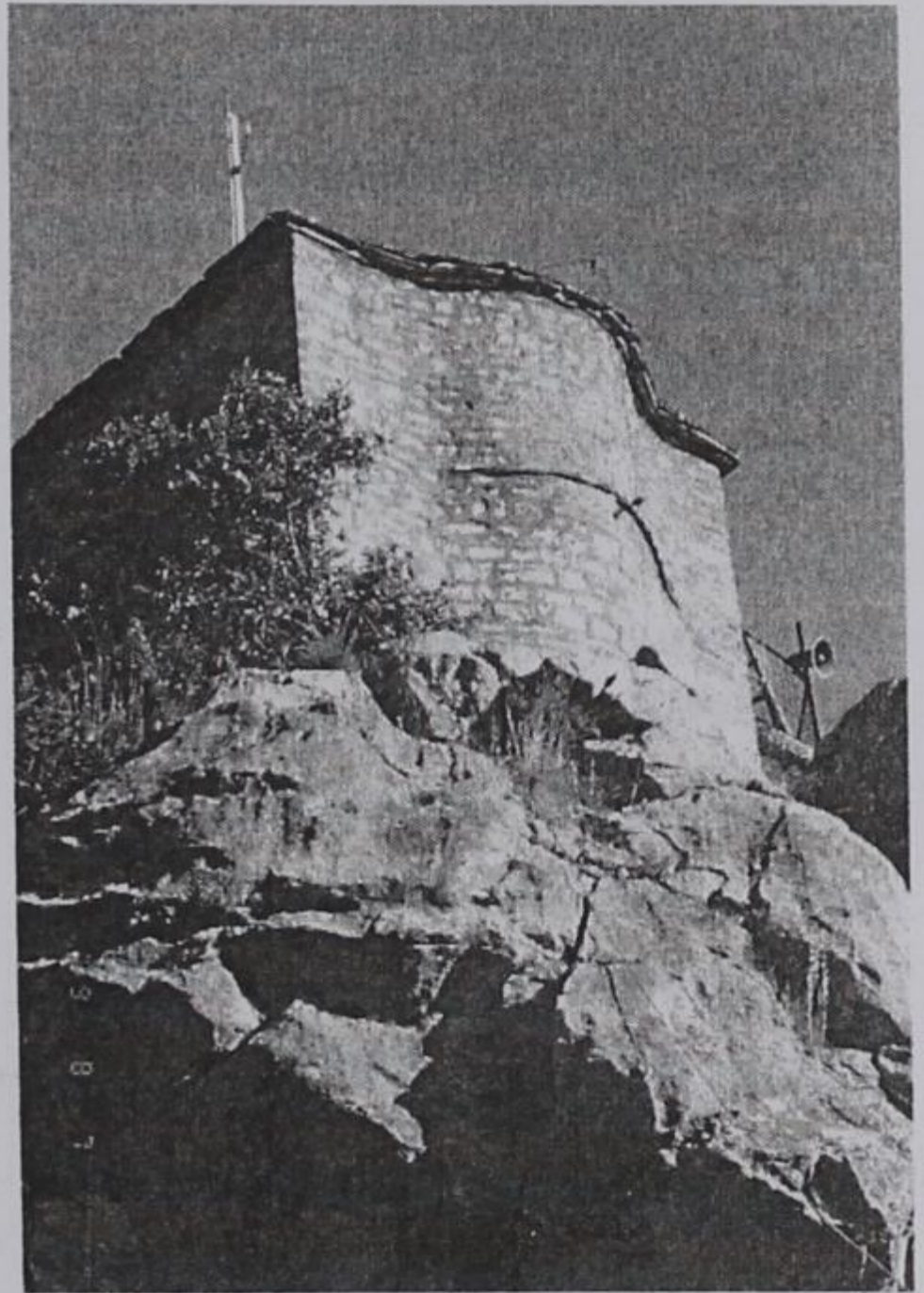
*“Νίκην εὐληφας, ἀφθαρτον στέφος,
πάτερ ὅσιε, παρά του κτίστου,
των σὼν αγώνων, ἀντάξιον ἐπαλθον·
την γαρ πατρίδα λιπὼν την ἐπίγειον,
της ουρανίου οικήτωρ γεγένησαι·*

Ἵθεν πάντες σε πίστει και πόθῳ γεγέρομεν·

Χαίροις Νικάνωρ, οσίων ομόσκηνε”.

Μεγάλη μέρα - Μεγάλη γιορτή η 7 Αυγούστου για την Κορτίνιστα και όχι μόνο· Ὁλη η επαρχία Κόνιτσας κλίνει ευλαβικά γόνυ - τη μέρα αυτή στο ιερό προσκύνημα του Αγίου. Είναι ο μόνος Ἅγιος, που χωρίς αναφορά στο όνομά του έχει μείνει στις ψυχές των χριστιανών ο “ΑΓΙΟΣ”. Από μικρά παιδιά ονειρευόμαστε την ημέρα αυτή σαν σταθμό της ζωής μας. Πότε θα ξημερώσει η πολυπόθητη άγια αυτή ημέρα της 7 Αυγούστου να ανεβούμε στο ιερό μετερίζι της ορθοδοξίας, στο εκκλησιάκι του “ΑΓΙΟΥ”. Εκεί μεταξύ ουρανού και γης, όπως γλαφυρότατα περιγράφει στο βιβλίο του ο πρεσβ. Διονύσιος Δ. Τάτσης (Βιβλίο που δεν πρέπει να λείπει από κανένα χριστιανικό σπίτι της επαρχίας Κόνιτσας).

“Το προσκύνημα του Οσίου Νικάνορος στην επαρχία Κόνιτσας”.

- Στο μετέωρο αυτό της ορθοδοξίας “Το ξωκλήσι του Αγίου”.

ΘΥΜΑΜΑΙ: Μικρά παιδιά ακόμα σε δύσκολους καιρούς, ξεκινούσαμε από το Πεκλάρι πουρνό πουρνό την άγια αυτή μέρα και ανεβαίναμε - ανεβαίναμε και το δροσερό αεράκι της αυγουσιάτικης αυγής δρόσιζε τα πρόσωπά. ΚΑΙ τέλος, τι κόπος, τι ανήφορος, αλλά και τι απόλαυση τώρα που μπροστά μας ξεπρόβαλε ο ιερός βράχος του Αγίου. Στην προσπάθειά μας αυτή δεν ήμαστε μόνοι. Ο δρόμος προς τον Ἅγιο - ένα συνεχές караβάνι, όλη η επαρχία στο πόδι- γέροντες - νέοι -

παιδιά, άνθρωποι κάθε κοινωνικής τάξης, περπατούσαν ώρες με ευλάβεια την ημέρα αυτή, κάτω από αντίξοες καιρικές συνθήκες - για να φέρουν στον προστάτη Άγιο το τάμα τους.

Έβλεπες ακόμη ανθρώπους να περπατούν ξυπόλητοι - ακόμα και γονατιστοί και να φτάνουν μέχρι το ξωκλήσι του Αγίου για να εναποθέσουν το τάμα τους στα πόδια της ιεράς εικόνας.

Μέρες συγκίνησης και θρησκευτικής έξαρσης, σε δύσκολους καιρούς, αφού τότε δρόμοι δεν υπήρχαν, αλλά χωμάτινα μονοπάτια και κακοτράχαλες ανηφοριές, τίποτε όμως δεν μπορούσε να σταθεί εμπόδιο στην πίστη μας προς τον Άγιό μας. Πίστη που συνεχίζεται αδιάκοπα από το έτος 1815, αφού κατά την παράδοση εκείνη τη δεκαετία είχε πέσει δυστυχία και θανατικό στην Κορτίνιστα: Τότε ένας Γελαδάρης πήρε την εντολή του Αγίου να πει στους Κορτινιστιώτες να γυρίσουν στα σπίτια τους, ΚΑΙ το θαύμα έγινε. Η επάρατος χολέρα ξαφανίστηκε με την θαυματουργική επέμβαση του Αγίου. Οι τότε κάτοικοι του χωριού ευγνώμονες στον Άγιο έκτισαν το σημερινό ξωκλήσι εκεί που ο Άγιος παρουσιάστηκε στο Βουκόλο.

Σ' αυτό το ξωκλήσι στον ιερό αυτό βράχο προστρέχουν και προσβλέπουν μέχρι σήμερα οι κάτοικοι της επαρχίας και όχι μόνο. Στο ξωκλήσι του αγίου φυλάσσεται και ιερό λείψανο του Αγίου που κατά την παράδοση μετέφερε εδώ επί Τουρκοκρατίας Μονα-

χός από το μοναστήρι του Οσίου στα Γρεβενά.

- Από τα χρόνια εκείνα τα τάματα και οι προσφορές ήταν και είναι μεγάλα. Οι κατά καιρούς εκκλησιαστικές επιτροπές προσπάθησαν και προσπαθούν να δημιουργήσουν και να προσφέρουν ό,τι το καλύτερο: Η ταλαιπωρία των πιστών τέλος πλέον, αφού ο Καποδιστριακός Δήμος Κόνιτσας με την ευγενική προσφορά πολλών παραγόντων ασφαλιόστρωσε το χωματόδρομο από την διακλάδωση Κορτίνιστας μέχρι τον ιερό βράχο. Και έδωσε τέλος στον χωμάτινο κουρνιαχτό και στο κακοτράχαλο δύσβατο μονοπάτι - αν και οι περισσότεροι πιστοί προτιμούν να φτάνουν μέχρι εκεί και σήμερα με τα πόδια - ξυπόλητοι και γονατιστοί ακόμη - πιστοί στην παράδοση και στο τάμα τους.

Σ' αυτούς τους ιερούς χώρους - σ' αυτά τα μετερίζια της ορθοδοξίας κάθε έργο - κάθε παρέμβαση πρέπει να περνά από σαράντα κύματα - άνθρωποι με γνώση και μεράκι - άνθρωποι που σέβονται το περιβάλλον και την παράδοση πρέπει να μελετούν, να σκέπτονται και να παρεμβαίνουν με σωφροσύνη και να μη θυσιάζονται τα πάντα στο βωμό της εύκολης λύσης και της ευκαιριακής απόλαυσης.

Τα μέχρι σήμερα αξιόλογα εκτελεσθέντα έργα εξυπηρέτησης και τέρψης των επισκεπών κακοποίησαν βάνουσα το ιερό προσκύνημα. Δεν συμβιβάζονται με την παράδοση και την ιστορία του προσκυνήματος και δεν δένουν με

την ομορφιά του τοπίου. Τσιμεντοκατασκευές και σιδηροκατασκευές επί του απείρου κάλους ιερού βράχου το ολιγότερον μπορεί να χαρακτηρισθούν ασέβεια προς το μνημείο.

Θέλω να πιστεύω ότι οι σώφρονες Νικανορίτες απόγονοι των ευλογημένων εκείνων Κορτινισπιωτών, αφού εκείνους επέλεξε ο Άγιος ως εκλεκτούς της επαρχίας, να αναθεωρήσουν τα σχέδιά τους και να επαναφέρουν το τοπίο στη φυσική του κατάσταση, κατά την εντολή του Αγίου τότε στον απλό εκείνο βουκόλο.

Κάθε παρέμβαση σήμερα στο Άγιο αυτό μετέωρο πρέπει να περνάν μέσα από την περιβαντολογική - παραδοσιακή και αρχαιολογική μελέτη και βάσανο.

Γιατί “παραμονές πανηγυριού, θορύβου και συναλλαγής ξεφεύγουμε από τη γαλήνη της ερημιάς που ποθούσε ο Άγιος και που πέρασε όλη του τη ζωή ασκητεύοντας στα βουνά και στα δάση”. Αυτή τη γαλήνη και την αγιότητα του ερημικού τοπίου δεν έχει το δικαίωμα η ανθρώπινη παρέμβαση να διασαλεύει.

Ο χώρος είναι ιερός και δεν προσφέρεται μόνο για χαρές - πανηγύρια και συναλλαγές, αλλά κυρίως πρέπει να προσφέρεται για περισυλλογή και προσευχή.

Ο όσιος Νικάνορας γεννήθηκε στην πόλη του Μυροβλήτη Αγίου Δημητρίου - τη Θεσσαλονίκη το έτος 1363 από γονείς ξεχωριστούς στην κοινωνία και σύμφωνα με πρόρρηση Μηνά του

Μεγαλομάρτυρος το όνομα αυτού ήταν Νικόλαος - Νίκη του λαού.

Η δίψα του Νικολάου ήταν σφοδρή για τον μονότροπο βίο μοναχών. Σύμφωνα με τον διάπυρο πόθο του έγινε μοναχός και μετονομάσθηκε Νικάνωρ.

Άκουσε μέσα του τη θεία φωνή που τον πρόσταζε να εγκατασταθεί στο Καλλίδρομο όρος του Ν. Γρεβενών.

Έφυγε από τη Θεσσαλονίκη περί το έτος 1400 για τον τόπο της ψυχίας.

Εκεί στο Καλλίδρομο όρος στη Ζάβορδα Γρεβενών στις όχθες του Αλιάκμονα, επάνω στο Κονιβό όρος ο όσιος σε παλιά χαλάσματα βρήκε την Άγια εικόνα του Χριστού και έχτισε το μονστήρι της Μεταμορφώσεως του Κυρίου.

Εκεί κοιμήθηκε ο όσιος στις 7 Αυγούστου του έτους 1519. Το σεβάσμιο λείψανό του “βρύει πηγάς ιαμάτων στους μετά πίστεως προστρέχοντες”, όπως σημειώνει χαρακτηριστικά ο συναξαριστής.

Ο πρεσβύτερος Διονύσιος Δ. Τάτσης θα σας οδηγήσει μέσα από τις σελίδες του βιβλίου του στα άγνωστα μονοπάτια του ασκητικού βίου του Οσίου, με την φιλολογική γλαφυρότητα που τον διακρίνει και με την φιλοσοφική εξιστόρηση του βίου και των θαυμάτων του Αγίου.

“Ταις του οσίου πατρός Νικάνορος πρεσβείαις Κύριε, ελέησον και σώσον ημάς! ΑΜΗΝ.

Κ.Γ.Κ.

Τα Διαβατάρικα

Στις αρχές του Ιούνη μια μελωδία από κυπροκούδουνα ξεχύθηκε μεσ' από το λάκκο του Μπέρκου. Ο Γ. Σκούπρας περνούσε το κοπάδι προς τον Αϊ Θανάση κι απ' εκεί να φτάσει στα βουνά τον Σμόλικα για ξεκαλοκαίριασμα. Αμέσως η σκέψη μου πήγε στα παλιά...

Νοσταλγική ανάμνηση στους μεγάλους (στην ηλικία) είναι το πέρασμα των διαβατάρικων στις προαιώνιες σιράτες τους.

Κάθε άνοιξη και φθινόπωρο περνούσαν κοντά στα χωριά μας τα βλάχικα κοπάδια προς τα βουνά ή τα χειμαδιά.

Χιλιάδες γιδοπρόβατα πλημμύριζαν τους δρόμους και τα παρακείμενα χωράφια κι ακολουγούσαν οι λόγγοι από τη μουσική των κυπροκούδωνων.

Φωνές από τους τσοπάνηδες, γαβγίσματα σκύλων, χλιμιντρίσματα αλόγων, καλασμός στο δρόμο.

Άλογα και μουλάρια φορτωμένα με ποικιλόχρωμες βελένιζες, γάστρες και άλλα οικιακά σκεύη, κι όλο το νοικοκυριό από τα κονάκια, μεταφέρονταν απ' τα βουνά στα χει-

μαδιά κι απ' τα χειμαδιά στα βουνά, συνήθεια που την επέβαλε η ανάγκη εκατοντάδες χρόνια πριν.

Στα μεσοσάμαρα σκαρφαλωμένα τα μικρά βλαχόπουλα, κουνιαρίζονταν στο βηματισμό των αλόγων και οι βλάχισσες ακολουθούσαν ζαλιγωμένες με μικρά παιδιά στη σαρμανίτσα και γνέθοντας με ρόκες στα ζωνάρια...

Ήταν ένα θέαμα εντυπωσιακό, που τα παιδιά, ιδίως, το απολάμβαναν από τ' αγνάντια των χωριών.

Για τους μεγάλους αυτό το πέρασμα είχε και τα προβλήματά του γιατί γίνονταν πολλές φορές κάποιες ζημιές στα χωράφια που βρίσκονταν δίπλα στους δρόμους.

Οι ντραγάτες "απόκοβαν" τις ζημιές που πλήρωναν οι διαβατάρηδες σε είδος (τυρί). Στις μέρες μας αυτό το θέαμα των διαβατάρικων έχει εκλείψει, όπως και τόσα άλλα, συνήθεια του παλιού καιρού.

Τώρα τα κοπάδια έχουν λιγοστέψει, αλλά κι αυτά που απόμειναν μεταφέρονται άνοιξη και φθινόπωρο με φορτηγά αυτοκίνητα. Άλλες εποχές, άλλοι τρόποι ζωής...

Σ.Τ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΓΚΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ,

Ερμού 73 - Πλατεία Αγ. Σοφίας
Τηλ. 269342 - Θεσ/νίκη.

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ

ΤΟΥ Κ. ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ρώτησα τον αρμόδιο υπάλληλο στο Υπουργείο Πολιτισμού αν ήρθε το έγγραφο από το Υπουργείο Προνοίας και σήκωσε τους ώμους του χαμογελώντας.

Ήταν η τέταρτη φορά που πέρναγα από το Υπουργείο, κι έπαιρνα διαρκώς την ίδια απάντηση. Ώσπου αγανάχτησα. Μέσα μου ένα ανακάτωμα χωρίς αρχή και δίχως τέλος, έμοιαζε με περιπέτεια σ' άγνωστη ζούγκλα. Κι άρχισα να φωνάζω.

Ο υπάλληλος κουνούσε με κατανόηση το κεφάλι του λέγοντάς μου πως έχω δίκιο.

- Δίκιο έχω, αλλά πού θα το βρώ.

Κείνη τη στιγμή περνούσε έξω από την πόρτα ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου και μπήκε στο γραφείο να ιδεί τι γίνεται. Ήταν κάπως γνωστός μου, και γείτονας. Μούπε να ηρεμήσω και να πάω στο γραφείο του. Και με ύφος βέβαιου-σίγουρου για τον εαυτό του, περιφρονητικού για κάθε προηγούμενο, σχεδόν αυτιστικός, πρόστεσε.

- Κανένα πρόβλημα δεν μένει άλυτο εδώ. Όλα ξεμπλέκονται και λύνονται.

- Μακάρι, του είπα, παίρνοντάς τον από πίσω.

Στο γραφείο του, μέβαλε να καθίσω και ζήτησε να μου προσφέρει καφέ. Δε δέχτηκα. Κι ενώ ήταν ακόμα όρθιος άρχισα να του αφηγούμαι την ταλαιπωρία μου, για την υπογραφή του Διατάγματος ίδρυσης του Κοινωφελούς Ιδρύματος. Π....

Τέλος του προπερασμένου χρόνου ξεκίνησε η υπόθεση. Στην υπηρεσία Κληροδοτημάτων παρότι κάθε τόσο οι περισσότεροι πεταγόντουσαν "σε μια δουλειά" και γύρναγαν όταν ήταν να φύγουν, (ισχυρίζονταν ότι πνίγονται στη δουλειά και δεν μπορούν να συντάξουν το Διάταγμα. Αναγκάστηκα να τους ζητήσω να μου δώσουν ένα υπόδειγμα για να τους το ετοιμάσω εγώ. Όπερ και έγινε, με πλήρη ικανοποίηση των πάντων, όταν το είδαν έτοιμο.

Και το Διάταγμα πήρε το δρόμο του. Ώσπου να υπογραφεί από τον Υπουργό Οικονομικών μας πήρε τρεις μήνες. Ο υπάλληλος που τόχε χρεωθεί μου διέγραψε στα γρήγορα τη διαδικασία και την διαδρομή που το Διάταγμα έπρεπε να κάνει λόγω των πολλαπλών σκοπών του Ιδρύματος. Τώρα ήταν η σειρά του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων. Και πήγε κει "με την αλληλογραφία" καθώς μου είπαν. Αυτό κόστισε ίσαμε ένα μήνα. Μέσα στο υπουργείο, για να πάρει την υπογραφή του Υπουργού, το Διάταγμα έμεινε στα υπ' όψιν γύρω στους δύο μήνες. Άλλη και κει αποθήκη δίσκων των 75 στροφών. Κι έτσι όταν ξαναγύρισε στο Υπουργείο Οικονομικών μας βρήκε Καλοκαίρι. Ο αρμόδιος υπάλληλος (ήταν προσωπικά υπεύθυνος και χρεωμένος με την τύχη του) το ταχυδρόμησε τώρα στο Υπουργείο Υ-

γείας και Πρόνοιας. Τα ίδια πάλι. Όσπου να φτάσει εκεί πέρασαν κάμποσες μέρες. Τελικά εκεί με τον Υπουργό έμπλεξε γιατί είχαν προκηρυχτεί εκλογές κι εκείνος έλειπε στην εκλογική του περιφέρεια. Και σήμερα έρχεται ο Υπουργός. Και αύριο θα υπογράψει. Κι όλο δεν προλάβαινε και ξανάφευγε. Και ξανάρχονταν... και τράβηξε αυτό το βιολί μέχρι το Σεπτέμβρη. Οι υπάλληλοι στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας είχαν την έμπνευση να το στείλουν απευθείας στο Υπουργείο Πολιτισμού, για να μη καθεί χρόνος, αλλά για τους κλητήρες του Υπουργείου κανένας δεν εγγυώντανε... “υπήρχε μια δυσλειτουργία τώρα με τις εκλογές κι έτσι το Διάταγμα έφτασε στο Υπουργείο Πολιτισμού κατόπιν εορτής. Η Κυβέρνηση έπεφτε, άλλαζε ο Υπουργός και δεν υπέγραφε. Τζίφος. Όλη η διαδρομή κι οι κόποι πήγαιναν χαμένοι. Το Διάγμα ξαναγύριζε στο Υπουργείο Οικονομικών, για φρέσκες υπογραφές από τους νέους Υπουργούς που ήταν κι αμάθητοι από τέτοια.

Ο αρμόδιος και χρεωμένος υπάλληλος του Υπουργείου Οικονομικών, πούχε βαρεθεί να μου λέει τα ίδια πράματα, κούναγε το κεφάλι του. Μούδωσε όλα τα σχετικά και ξανάγραψα το Διάταγμα στο γραφείο μου. Κερδίσαμε κάμποσες μέρες απ’ αυτό, αλλά έλα που μόλις πήγε το Διάταγμα στον καινούριο τότε Υπουργό των Οικονομικών για να το ευλογήσει και να βάλει πρώτος και καλύτερος αυτός την τζίφρα του, τον έβγαλε από τα ρούχα. Έφταιγε η γλώσσα. Τόθελε στη Δημοτική σε μια καθαρή και ρέουσα δημοτική καθώς είπε και το επέστρεψε.

Όταν πήγα να δω τι έγινε, βρήκα όλους στο γραφείο των Κληροδοτημάτων σε κατάσταση απελπισίας. Δεν το συνελάμβανε ο νους τους, καθώς όλοι τους ήσαν στραγγαλισμένοι από νεκρές κι αποτεφρωμένες ιδέες και συνήθειες. Πού να καθίσουν τώρα αυτοί, ύστερα από είκοσι και τριάντα χρόνια υπηρεσίας να μάθουνε να γράφουνε στη Δημοτική. Εξ άλλου αυτοί μέχρι τώρα αντέγραφαν παλιότερα έγγραφα-πρότυπα και δεν σκοτίζονταν για περισσότερο κι αν παρενέβαινε στα γραπτά τους και καμμιά ασυναρτησία, την έβλεπαν οι παραπάνω και την διόρθωναν, ουδείς ψόγος.

Για να τελειώσει η δουλειά μου, πάλι έπρεπε να παρέμβω. Και τους παρακάλεσα να μ’ αφήσουν να το κάνω μόνος μου. Κάποιος από την άκρη, είπε. Όχι. Για ν’ αρχίσουμε κι οι ίδιοι. Να κάνουμε κάποιες δοκιμές, να συνηθίσουμε στη γλώσσα, μια και από δω και μπρος θα γράφουνε στη δημοτική”... Τον κοίταξα με μίσος. Αυτό σήμαινε μήνες καθυστέρηση του Διατάγματος. Δεν ήξερα βέβαια τον άνθρωπο, αλλά τούτος, ο δικός μου, πούταν μάλλον μέτριας μόρφωσης για να μην πω αγράμματος θάθελε τουλάχιστον ένα χρόνο για να γράψει το έρημο το Διάταγμα, ίσαμε τρεις σελίδες. Ευτυχώς όμως μέσωσε ο συντηρητισμός των υπόλοιπων, που αντέδρασαν σαν να τους είχε τσιμπήσει μέλισσα σ’ αυτή την ανανεωτική προσπάθεια.

- Όχι, όχι είπαν. Αφίστε τον κύριο για να μας δείξει κι όλας πώς θα γίνεται.

Έτσι το φορτώθηκα εκ νέου. Το πήρα στο γραφείο μου, το ετοίμασα σε δυο μέρες, και τους το ξαναπήγα.

Απ' ό,τι έμαθα από το δικό μου, όλοι προμηθεύτηκαν από ένα αντίγραφο να τόχουν για πρότυπο. Κι ο ίδιος φιλοτιμημένος, προώθησε ταχύτατα, το δικό μου, ελπίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο και στην εύνοια των προϊσταμένων του.

Ο Υπουργός το υπόγραψε γρήγορα και άρχισε η ίδια διαδρομή, με το κόλλο του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, να πάει δηλαδή απευθείας από Υπουργείο σε Υπουργείο. Έτσι, παρότι κινδύνεψε με την αναδόμηση του Υπουργικού Συμβουλίου τον Ιούνιο, να ξαναπάει απ' την αρχή, τη γλύτωσε και μέσα Σεπτεμβρίου έφυγε το έγγραφο από το Υγείας και Πρόνοιας κι ήλθε εδώ. Με αριθμό εξόδου, Πρωτόκολλο εισόδου κι όλα τα υπόλοιπα. Εδώ όμως, δε βρίσκεται, παρότι τρεις-τέσσερις υπάλληλοι του Υπουργείου σας με διαβεβαιώνουν ότι το είδαν, δεν είχαν αντιρρήσεις, και ο φάκελλος που ήταν ογκώδης θα πήγαινε στην Υπουργό για υπογραφή.

Δεν ξέρω πόσα από αυτά που είπα έγιναν αντιληπτά από τον κύριο Γενικό, πάντως με διαβεβαίωσε ότι σε μια βδομάδα το πρόβλημα θα έχει λυθεί. Τούκανε εντύπωση το πείσμα μου στο παρακολούθημα βήμα-βήμα και που τρέχω πίσω από μια υπόθεση για την οποία δεν έχω κανένα προσωπικό συμφέρο. Με διακιολόγησε για τις φωνές μου και φώναξε μια νεαρή κοπέλλα γύρω στα είκοσι πέντε - είκοσι έξι, και πολύ σύντομα της είπε να ψάξει σ' όλα τα τραπέζια, όλα τα ντουλάπια, όλες τις σίβες με καρτιά για να βρει τον φάκελλο και να του τον βάλει στο γραφείο του μέσα σε μια βδομάδα.

Χαιρέτισα, ευχαριστώντας τον για όλα. Και έφυγα ικανοποιημένος.

Περίμενα οκτώ-εννιά μέρες.

Και ξαναπήγα στο Υπουργείο Πολιτισμού. Ρώτησα για τον κύριο Γενικό Γραμματέα και μου είπαν ότι λείπει.

Έψαξα για την νεαρή κοπέλλα και τη βρήκα σένα γραφείο να κάθεται μεγαλοπρεπώς, διαβάζοντας κάποιο βιβλίο. Όταν με είδε, ίσως να μη με εγνώρισε στην αρχή. Της θύμισα τη συνάντησή μας πριν από μια βδομάδα στο γραφείο του κ. Γενικού και το διάλογο για το χαμένο φάκελλο. Θυμήθηκε. Και πρόσθεσε με κάποια, ασ την πούμε απρέπεια.

- Α! είστε σεις που φωνάζατε στον κύριο... για το χαμένο φάκελλο.

Δεν είπα τίποτα, περιμένοντας να ακούσω κι απ' αυτήν τα αποτελέσματα των ερευνών της. Δεν μου απάντησε ευθέως.

- Πέστε μου, παρακαλώ τι ακριβώς συμβαίνει μ' αυτόν το φάκελλο, πώς βρίσκεται στο Υπουργείο μας.

Κατάλαβα πώς δεν είχε κάνει εν τω μεταξύ, απολύτως τίποτα. Αλλά έπρεπε κάποτε να τελειώσω μ' αυτό το Διάταγμα γιατί όλοι που ενδιαφέρονταν να στηθεί το Ίδρυμα και να δραστηριοποιηθεί, με είχαν τρελλάνει στα τηλεφωνήματα, πιστεύο-

ντας από πίσω ότι δεν έχω κάνει τίποτα και ότι τους κοροϊδεύω.

- Τι θέλετε ακριβώς να σας πω.

- Να. Κάποιες λεπτομέρειες, γιατί δεν κατάλαβα και πολλά πράγματα απ' αυτά που μου είπε ο κύριος Γενικός.

- Έπρεπε αυτό να μου το πείτε τότε, κι όχι ν' αφήσετε να περάσουν δέκα μέρες, άπραγες, Δεσποινίς.

- Έχετε δίκιο. Αλλά... να έγινε κι αυτό. Έπεσε βλέπετε πολύ δουλειά και δεν προλαβαίνουμε. Πέστε μου πάντως. Για να βοηθήσουμε την υπόθεση. Παρακαλώ.

Είχα γίνει μπαρούτι, βλέποντας πώς πάνω στο τραπέζι της ήταν ανοιγμένο ένα μυθιστόρημα κι αυτή ήταν η πολλή δουλειά, που δεν προλαβαίνουμε. Αλλά τα κατάπια όλα μέσα μου, κι άρχισα να λέω στα γρήγορα την περιπέτεια του Διατάγματος.

Καθώς μίλαγα, η νεαρή κοπέλλα έκανε πως πρόσεχε και κάθε τόσο με διάκοφτε για να προσθέσει "Α! Μπράβο..." "Και πάλι "Μπράβο"... Κι ύστερα από μερικά δευτερόλεπτα, "Μπράβο, πολύ καλά". Τόπε, τόπε, το ξανάπε κι όταν τέλειωσα, το Μπράβο της ήταν ένα παρατεταμένο "Μπράβο" Κι αμέσως μετά, μου λέει με το ύφος που θαπευθύνονταν και στο παιδί του μπακάλη της γεπονιάς της.

- Δεν πετάγεσαι μέχρι το Υπουργείο Οικονομικών να ρωτήσεις μήπως αυτοί έχουν καμιά ιδέα για το θέμα και να πάρεις και τον αριθμό πρωτοκόλλου.

Ποιός είδε το Θεό και δε φοβήθηκε! Ήμουν εκτός εαυτού. Το κεφάλι μου πέταγε βροντές κι αστραπές...

- Μα τι λέτε δεσποινίς μου. Παιδάκι της γεπονιάς σας είμαι γω, για να πεταχτώ μέχρι το Υπουργείο Οικονομικών. Μπροστά σας έχετε το τηλέφωνο κι ότι πληροφορίες θέλετε μπορείτε να τις πάρετε μόνη σας.

- Η δουλειά δεν είναι δική μου, είναι δική σας.. με διέκοψε θυμωμένα.

- Δική μου η δουλειά. Μα τι λέτε Δεσποινίς. Τίποτε δεν καταλάβατε απ' αυτά που σας έλεγα τόση ώρα. Αλλά που να καταλάβετε, μ' ένα μυθιστόρημα μπροστά σας, νομίζατε πώς εγώ ήρθα εδώ για να περάσω την ώρα μου. Κι όλο μου λέγατε μπράβο-μπράβο. Σαν νάθελα να με επιβραβεύσετε σεις. Εγώ Δεσποινίς ήλθα εδώ για να σας πω εγώ Μπράβο κι όχι να εισπράξω Μπράβο, από σας που με τόση αναίδεια μου μιλάτε στον ενικό. Και με στέλνεται να πεταχτώ εξήντα χρονώ άνθρωπο ίσαμε το Υπουργείο Οικονομικών για να συνεχίσετε ανενόχλητη το μυθιστόρημα σας. Αλλά πόσο δίκιο είχε ο όταν είπε πως καταστρεφόμαστε σαν έθνος γιατί η αναίδεια ξεφύτρωσε και από παντού μας πνίγει. Είστε δημόσιος κίνδυνος. Δεσποινίς μου, το καταλάβατε...

Είχε κλωμιάσει. Στην πόρτα της είχαν μαζευτεί τρεις-τέσσερις κυράδες, αγριεμένες, ομάδα πίεσης του Υπουργείου, οι οποίες όμως όλες ήξεραν την περίπτωση μου, και είχαν συμφωνήσει παλιότερα πως έχω δίκιο ό,τι κι αν πω, αλλά κείνη τη

στιγμή προσπαθούσαν να την πάρουν από το γραφείο της, παρακαλώντας με να ηρεμήσω. Κάποια μάλιστα μούφερε κι ένα ποτήρι νερό. Έγινε σαματάς. Πούφτασε και στο γραφείο της Υπουργού.

Βρισκόμουνα σ' αδυναμία. Είχα αφήσει τα νεύρα μου να ξεσπάσουν, μέσα σ' ένα χώρο που δεν ήθελα. Έτσι μπροστά στην Υπουργό, που κατέφτασε εκεί συνοδευόμενη από δυο γνωστούς μου ηθοποιούς ζήτησα χίλια συγνώμη, αλλά και κείνη είπε γελώντας.

- Μα τι λέτε... Κι εγώ το ίδιο θάκανα... Η μάλλον εγώ θα σκότωνα άνθρωπο.

Διάκρινα βαθειά μέσα στα μάτια της χαμένες αυταπάτες κι όνειρα που γύρισαν σ' εφιάλτες.

Είχε πληροφορηθεί τα καθέκαστα. Και οι φίλοι μου οι ηθοποιοί που κατά τύχη βρέθηκαν στο γραφείο της, όταν άκουσαν τόνομά μου, της μίλησαν για μένα.

Έφυγα, με την υπόσχεση της ίδιας της Υπουργού ότι μέσα σε δύο μέρες θα πάρω τηλεφώνημα στο σπίτι μου, ότι βρέθηκε ο φακέλλος κι υπογράφηκε το Διάταγμα.

- Μ' αυτό πιστεύω ότι τελειώνετε, μου είπε κοπάζοντας τα κορίτσια του Υπουργείου που την τριγύριζαν.

Ελπίζω ψιθύρισα.

Μετά από δέκα μέρες, ο Γενικός Γραμματέας με πήρε στο σπίτι μου για να μου πει πως βρέθηκε ο φακέλλος κι όλα τώρα είναι εντάξει.

Ζήτησα να μάθω που ήταν ο φακέλλος και πως βρέθηκε. Δεν ήθελε να μου πει. Αλλά εγώ τον ζόρισα, υποψιαζόμενος κάποια παρέμβαση τρίτων απ' έξω που πίστευαν πως άμα δεν συσταθεί το Ίδρυμα θάπαυε και η διαθήκη νάχει ισχύ, κι αυτοί αυτομάτως θα κληρονομούσανε την περιουσία του.

- Όχι ρε αδελφέ, μου λέει. Τι είναι αυτά που φαντάζεσαι. Θα σου πω την αλήθεια για να μην μας υποψιάζεσαι. Έτσι, για να γελάσουμε και λίγο.

- Σ' ακούω.

- Ξέρεις, μου λέει, η Υπουργός έχει ένα πρόβλημα με τη μέση της και την πονάνε τα πόδια της όταν κάθεται στο γραφείο. Μια μέρα που υπόφερε πολύ, άρπαξε από μπροστά της δυο φακέλλους και τους έβαλε κάτω, να ακουμπάει το ένα της πόδι, πούθελε να το κρατήσει ψηλότερα. Η ατυχία ήταν ότι ο ένας απ' αυτούς του φακέλλους ήταν κι ο δικός σου. Με παρακάλεσε να σου ζητήσω χίλια συγνώμη.

Και γω του ζήτησα να ενδιαφερθεί για κείνον το δόλιο υπάλληλο του Υπουργείου Οικονομικών που δεν ξέρω πως μαθεύτηκε το πράμα για την απώλεια του φακέλου στο Υπουργείο Πολιτισμού και του επεβλήθηκε τιμωρία, γιατί του είχε διαφύγει φακέλος απ' την παρακολούθηση που έπρεπε να είχε κάνει.

Άρμεγε λαγούς και κούρευε χελώνες, λένε στην πατρίδα μου.

ΑΠΩΛΕΙΕΣ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ
ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΠΟΥ ΠΡΟΗΛΘΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ
ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΙΤΑΛΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ 1941-1944

Ο κόσμος που έμεινε στο χωριό γνώρισε τις επιπτώσεις που είχε ο πόλεμος και ένωσε στο πετσί του τα μαύρα χρόνια της κατοχής από τα Γερμανικά και Ιταλικά στρατεύματα.

Στην πρώτη περίπτωση δεν ήταν λίγοι αυτοί που έπεσαν ηρωικά κατά την απόκρουση των Ιταλών φασιστών και των Γερμανών ναζιστών κατακτητών.

Αξίζει όμως να μνημονεύσουμε και αυτούς οι οποίοι έχασαν τη ζωή τους από άλλες απίεες όπως ήταν π.χ. η πείνα.

Δυστυχώς όπως και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας δεν ήταν δυνατή η επιβίωση για το λόγο ότι οι Γερμανοί δεν άφηναν να γίνονται ανταλλαγές των προϊόντων γιατί έτσι νόμιζαν ότι δεν θα ανεφοδιάζονται οι αντάρτικες δυνάμεις που ζούσαν κυρίως στα ορεινά μέρη.

Έτσι επέβαλαν απαγορεύσεις στη διακίνηση των προϊόντων, με αποτέλεσμα να μην εφοδιάζεται και το χωριό μας.

Λίγο ο κακός χειμώνας, λίγο μια κακή σοδειά δεν άργησε να χτυπήσει το κακό.

Το χωριό μας δυστυχώς θρήνησε επτά (7) άτομα. Βέβαια ο αριθμός αυτός θα ήταν ακόμη, μεγαλύτερος αν δεν υπήρχε η βοήθεια των συγχωριανών και η αλληλεγγύη.

Οι άνθρωποι αυτοί που πέθαναν ήταν:

1) Βόσιος Ιωάννης του Νικολάου και της Μαρίας. Γεννήθηκε το έτος 1895 και πέθανε στις 29 Μάη του 1943.

2) Καραφέρης Κώστας του Βασιλείου και της Ευαγγελίας. Γεννήθηκε στο έτος 1874 και πέθανε στις 10 Ιούνη του 1943.

3) Μάνθος Γεώργιος του Αθανασίου και της Κατερίνας. Γεννήθηκε το έτος 1893 και πέθανε στις 9 Φλεβάρη του 1942.

4) Κατή Δέσποινα του Θωμά και της Χρυσούλας σύζυγος Γεργίου Μάνθου. Γεννήθηκε το έτος 1898 και πέθανε στις 15 Φλεβάρη του 1942.

5) Ματσής Κώστας του Αθανασίου και της Αλεξάνδρας. Γεννήθηκε το έτος 1926 και πέθανε το 1942.

6) Τάσιος Βασίλειος του Ιωάννου και της Ευαγγελίας. Γεννήθηκε το έτος 1915 και πέθανε στο πολυνέρι Γρεβενών το 1942.

7) Τόλης Σωτήριος του Ευθυμίου ιερέα και της Μαρίας. Γεννήθηκε το έτος 1878 και πέθανε το 1943.

Αιωνία σας η μνήμη

Σωτήρης Σπύρου Μπάρμπας

Στέλεχος της Ε.Π.Ο.Ν.

Στα πέτρινα χρόνια της Κατοχής
περιοχής Λάκκας Αώου Κόνιτσας
της Ηπείρου

ΕΥΑΘΛΟΣ 2002

Για έκτη χρονιά πραγματοποιήθηκε στην Κόνιτσα ο "Ευαθλος" από τις 7-12 Μαΐου. Έλαβαν μέρος τετρακόσιοι περίπου αθλητές και πολύς κόσμος παρακολούθησε τους αγώνες.

Τη διοργάνωση των αγώνων έκαναν ο Δήμος Κόνιτσας και η εταιρεία No limits.

Οι αθλητές με τα Καγιάκ, το Μαραθώνιο δρόμο από Μικρό Πάπιγκο, Δρακόλιμνη Γκαμύλας Μονή Στομίου, Γέφυρα Κόνιτσας, την ποδηλατοδρομία από Γανναδιό - Κόνιτσα, την αναρρίχηση κ.λ. είχαν την ευκαιρία να θαυμάσουν τα πανέμορφα τοπία της περιοχής μας και να δώσουν σε όσους παρακολούθησαν τις εκδηλώσεις ένα συναρπαστικό θέαμα.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Τόπος διεξαγωγής: Κόνιτσα

Ημερομηνία: 7-12 Μαΐου 2002

Ο φετινός ΕΥΑΘΛΟΣ απέδειξε ότι δικαίως χαρακτηρίζεται ως ο κορυφαίος θεσμός στον χώρο των υπαιθρίων δραστηριοτήτων.

Συγκεκριμένα ο Εύαθλος 2002, φιλοξένησε ξανά εκατοντάδες αθλητές από Ελλάδα και εξωτερικό, οι οποίοι συμμετείχαν στη μεγάλη ετήσια γιορτή του καγιάκ, της αναρρίχησης, του ποδηλάτου βουνού, του Rafting, του ορειβατικού μαραθώνιου και του τριάθλου.

Το καγιάκ - σλάλομ άλλαξε και έγινε καγιάκ δεξιοτεχνίας με στόχο την συμμετοχή όλων των αθλητών του χώρου, αλλά και την ανάδειξη του θεάματος.

Η διαδρομή του ποδηλάτου βουνού μεγάλωσε τόσο χιλιομετρικά όσο και ως προς τη χρονική διάρκειά της, τηρώντας αυστηρά τις προδιαγραφές ενός διεθνούς αγώνα.

Το αγώνισμα του Rafting πραγματοποιήθηκε ίσως, στο πιο τεχνικό και όμορφο κομμάτι της Ελλάδας, στον Α-

ώο, με αποτέλεσμα να έχουμε την μεγαλύτερη συμμετοχή αθλητών από κάθε άλλη χρονιά.

Στα φετινά αθλήματα προστέθηκε και ο Ορειβατικός Μαραθώνιος, με τις συμμετοχές των αγωνιζομένων να πλησιάζουν τις 100.

Ο αγώνας διεξήχθη στην πιο όμορφη, ίσως πεζορική διαδρομή στην Ελλάδα. Εκκίνηση δόθηκε από το Μικρό Πάπιγκο, η πορεία συνεχίστηκε στο καταφύγιο της Αστράκας, ανέβηκε στη Δρακόλιμνη και στη συνέχεια κατευθύνθηκε προς το φαράγγι του Αώου, όπου μέσω Μονής Στομίου τερμάτισε στο πέτρινο γεφύρι της Κόνιτσας.

Επίσης πραγματοποιήθηκε τρίαθλο περιλαμβάνοντας ποδηλασία δρόμου, τρέξιμο και μονοraft. Ήταν ένα αγώνισμα που κάλυψε το σύνολο της επαρχίας Κόνιτσας με τις συμμετοχές να είναι οι καλύτερες του χώρου από όλη την Ελλάδα.

Η μεγάλη επιτυχία:

Στα πλαίσια του φετινού ΕΥΑΘΛΟΥ πραγματοποιήθηκε το 6ο Βαλκανικό Πρωτάθλημα Αναρρίχησης στα αγωνί-

σματα της δυσκολίας.

Σαράντα (40) και πλέον Βαλκάνιοι αθλητές, στη πλατεία της Κόνιτσας, έκοψαν την ανάσα των θεατών και ανέβασαν στα ύψη την αδρεναλίνη μέσα από το συγκλονιστικό ανταγωνισμό για την κατάκτηση της “κορυφής”.

Τέλος στο αγωνιστικό μέρος διεξήχθη και αγώνας Fun, τρέξιμο στην Μονή Στομίου. Αθλητές όλων των κατηγοριών και ικανοτήτων αγωνίστηκαν σε μια πανέμορφη και εύκολη διαδρομή, στην καρδιά της χαράδρας του Αώου.

Αξίζουν να σημειωθούν και οι παράλληλες εκδηλώσεις που έλαβαν χώρα στα πλαίσια του ΕΥΑΘΛΟΣ 2002.

Αθλητές και θεατές, είχαν το δικαίωμα να απολαύσουν ένα άλμα bungee jumping, στη πέτρινη γέφυρα του Αώου, να δοκιμάσουν τις δυνάμεις τους στο καγιάκ αλλά και να κάνουν μια πτήση με Parapente πάνω από την Κόνιτσα.

Επίσης οι διοργανωτές φρόντισαν και για τη νυχτερινή διασκέδαση των επισκεπτών με βραδιές τσίπουρου, με πάρτι και με ρεμπέτικη βραδιά.

Άλλη μια πανδαισία αθλημάτων της φύσης και της περιπέτειας, τελείωσε με τις καλύτερες των εντυπώσεων.

Ενδεικτικό ότι 350 αθλητές ανανέωσαν το ραντεβού τους, με τον επόμενο ΕΥΑΘΛΟ.

ΤΡΕΞΙΜΟ ΣΤΗ ΜΟΝΗ ΣΤΟΜΙΟΥ ΕΥΑΘΛΟΣ 2002

Σκοπός του συγκεκριμένου αγώνα ήταν να προσελκύσει αγωνιζόμενους χωρίς μεγάλες απαιτήσεις φυσικής κα-

τάστασης αλλά και απλούς πεζοπόρους, κάτι που επιτεύχθηκε.

Φυσικά από τον αγώνα δεν έλειψαν και τα μεγάλα ονόματα του χώρου 50 περίπου αθλητές, εκ των οποίων αρκετοί Κονιτσιώτες, πήραν εκκίνηση από το πέτρινο μονότοξο γεφύρι της Κόνιτσας στις 10.00 π.μ.

Η διαδρομή εξελίχθηκε στην καρδιά της χαράδρας Αώου. Είχε προορισμό την Μονή Στομίου και επιστροφή από το παλιό μονοπάτι για να καταλήξουν και να τερματίσουν στην πέτρινη Γέφυρα.

Νικητής αναδείχθηκε ο Καλοφύρης Νικόλαος, με χρόνο 0.54.00

Δεύτερος ο Θεοχαρόπουλος Γιάννης, με χρόνο 0.54.00

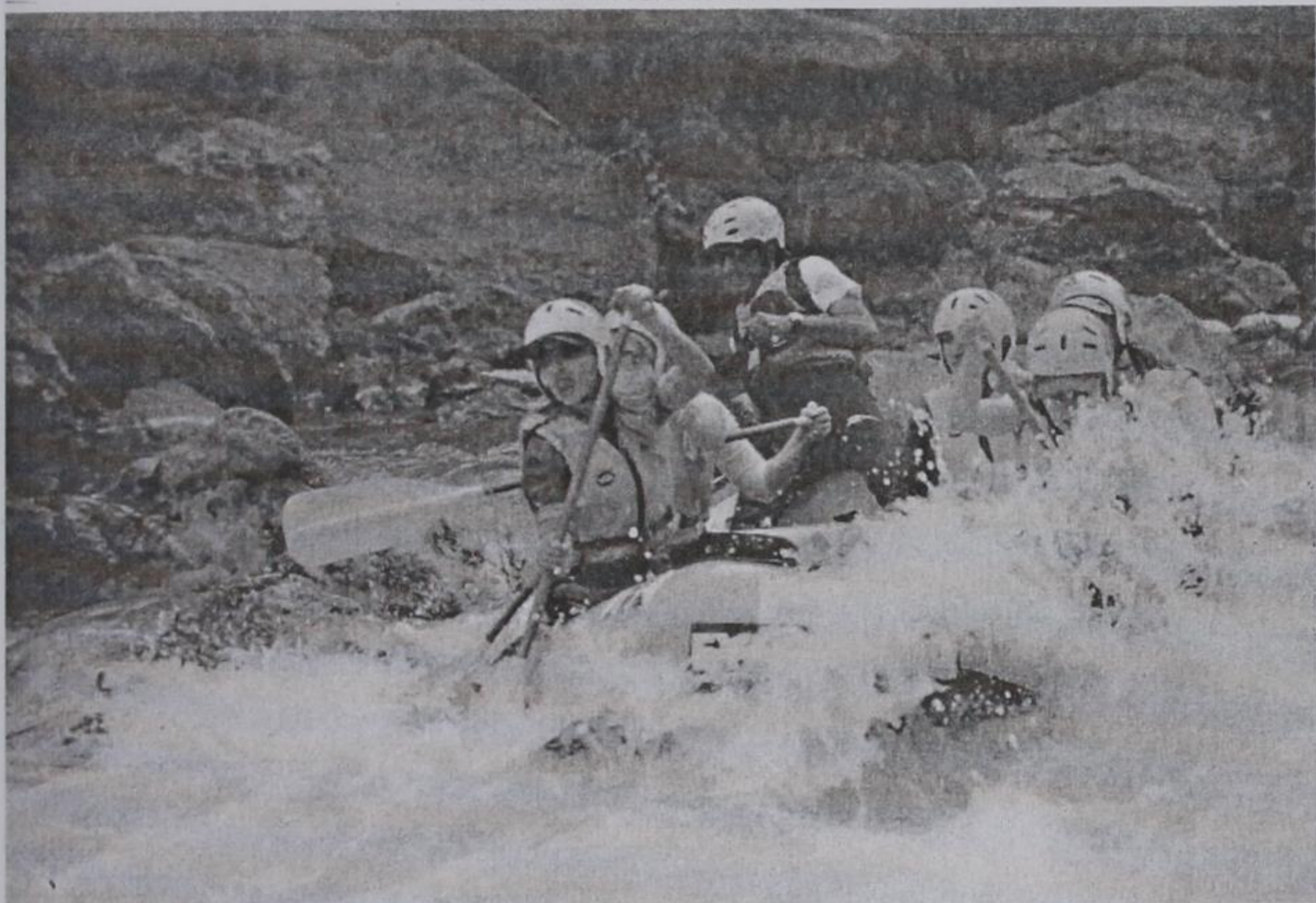
και τρίτη η Αναστασίου Μαρίνα με χρόνο 1.02

Αξιοσημείωτη ήταν η παρουσία των ντόπιων αθλητών οι οποίοι συναγωνίστηκαν επάξια με τα μεγάλα ονόματα της ορειβάσις.

ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΓΙΑΚ - ΔΕΞΙΟΤΕΧΝΙΑΣ ΕΥΑΘΛΟΣ 2002

Ο αγώνας του καγιάκ - άγρια νερά - Αώος 2002, ήταν ένας αγώνας δεξιοτήτων με στοιχεία slalom και Rodeo που διεξήχθη στη φυσική πίστα φράγμα - τοξωτή Γέφυρα μήκους 2 km.

Οι δεξιότητες ξεκινούσαν από την αρχή της πίστας και σε μήκος μόλις 100m, οι αθλητές εκαλούντο να αντιμετωπίσουν 11 (έντεκα) σημεία από τα οποία τα 6 (έξι) ήταν 3 (τρεις) κόκκινες και 3 (τρεις) πράσινες πόρτες, 1 σημείο

surf, 1 enter, 1 Roll (δεξί, αριστερό και Hand roll) 1 Rock splat (σπάκωμα - κόλλημα του σκάφους σε βράχο πάνω σε ρεύμα) 1 άγγιγμα πινακίδας σε δύσκολο endy.

Μετά τις 11 (έντεκα) δεξιότητες ο αθλητής ήταν αντιμέτωπος με το χρόνο μέχρι τον τερματισμό (τοξωτή γέφυρα).

Εμπνευστής και διευθυντής του αγώνα ήταν ο κ. Κυρίσης Παντελής στέλεχος του "ΕΥΑΘΛΟΣ" από το 1997.

Η μορφή του αγώνα και το επίπεδο των αθλητών προσέφεραν πλούσιο θέαμα και εντυπωσιακές φάσεις στους θεατές, αλλά και έντονο συναγωνισμό.

Την πρώτη θέση κατέλαβε ο πολλά υποσχόμενος αθλητής της Κόνιτσας Αντώνης Παπανικολάου, την δεύτερη ο Γερμανός Andy Krause και την τρίτη ο επίσης Γερμανός Robert Sonner.

ΑΓΩΝΑΣ RAFTING ΕΥΑΘΛΟΣ 2002

Δικαίως χαρακτηρίστηκε από συναγωνιζόμενους, θεατές και Media, ο πιο συναρπαστικός αγώνας του ΕΥΑΘΛΟΣ 2002.

Ο αγώνας διεξήχθη στον ποταμό Αώο, στην είσοδο της χαράδρας. Εκεί τα πληρώματα έπρεπε να διανύσουν 3 φορές, ένα τεχνικό αλλά και εντυπωσιακό κομμάτι και συγχρόνως να φέρουν εις πέρας διάφορες τεχνικές δυσκολίες.

Το πλήρωμα με τις λιγότερες ποινές αλλά και το μικρότερο χρόνο ανακηρύχθηκε νικητής. Η μάχη για την πρωτιά γινόταν στήθος με στήθος μέχρι τα τελευταία μέτρα κάτι που συνάρπασε τους θεατές που είχαν κατακλύσει τις όχθες του Αώου αλλά και το σημείο τερματι-

σμού, την πέτρινη γέφυρα του Αώου.

Εντύπωση προκάλεσε η γυναικεία ομάδα, η οποία τερμάτισε 4η, και απέσπασε τις καλύτερες κριτικές.

Επίσης στα Hi lights πρέπει να προσθέσουμε και την πώση των Rafts από καταρράκτη όπου κυριολεκτικά έγινε χαμός!

Οχτώ (8) πληρώματα από Ελλάδα αλλά και από Εξωτερικό έδωσαν βροντερό παρών, αποδεικνύοντας ότι το Rafting στην Ελλάδα συνεχώς διαδίδεται.

Νικήτρια ομάδα ανακηρύχθηκε η ομάδα των Γερμανών καγιάκερ, αλλά και δημοσιογράφων του ANT1.

Δεύτερη κατετάγη η ομάδα της Λευκάδας, με οδηγό τον Α. Παπανικολάου και αρχηγό τον Δ. Σουριτζή.

Τέλος τρίτη ομάδα κατέληξε η ομάδα της Θεσσαλονίκης με οδηγό τον Δ. Παπαγιάννη και αρχηγό τον Α. Πλάτωνα.

ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΑΣΧΙΣΗΣ (ΤΡΙΑΘΛΟ)

Ένας από τους πιο απαιτητικούς αγώνες του ΕΥΑΘΛΟΣ 2002. Η διαδρομή κάλυψε σχεδόν το σύνολο της επαρχίας Κόνιτσας.

Δώδεκα (12) ομάδες των δύο ατόμων όλοι επαγγελματίες του είδους, συναγωνίστηκαν στο ποδήλατο, το τρέξιμο και το monoraft.

Εκκίνηση δόθηκε από την πλατεία της Κόνιτσας όπου οι αθλητές με ποδήλατο δρόμου κατευθύνθηκαν προς την περιοχή Μπουραζάνι, για να καταλήξουν στην θέση Βίγλα (29 km). Εκεί άφησαν τα ποδήλατα και συνέχισαν με

τρέξιμο περνώντας από την γέφυρα της Αρίστης (10km).

Η τελευταία δοκιμασία των αθλητών ήταν να διαπλεύσουν τον Βοϊδομάτη, με διαθέσια φουσκωτά (5,5km) και να τερματίσουν τελικά στη γέφυρα της Κλειδωνιάς περνώντας τον Καταρράκτη.

Ο συναγωνισμός ήταν μεγάλος σε όλη την διάρκεια του αγώνα, καθώς είχαμε εναλλαγές στην πρώτη θέση. Συγκεκριμένα η ομάδα των Δρούγια, Κουλουβάρη ήταν σταθερά στην πρώτη θέση, η διαφορά από τους δεύτερους είχε φτάσει στα 3 λεπτά, μέχρι που μπήκαν στο ποτάμι με διαθέσια φουσκωτά.

Εκεί η διαφορά υπερκαλύφθηκε από τους Θεοχαρόπουλο, Κωστόπουλο δείχνοντας την ανωτερότητά τους, στο τρίτο σκέλος της διαδρομής.

Τελική κατάταξη νικητών:

1η ομάδα: Θεοχαρόπουλος-Κωστόπουλος
(2:32:52)

2η ομάδα: Δρούγιας - Κουλουβάρης
(2:38:12)

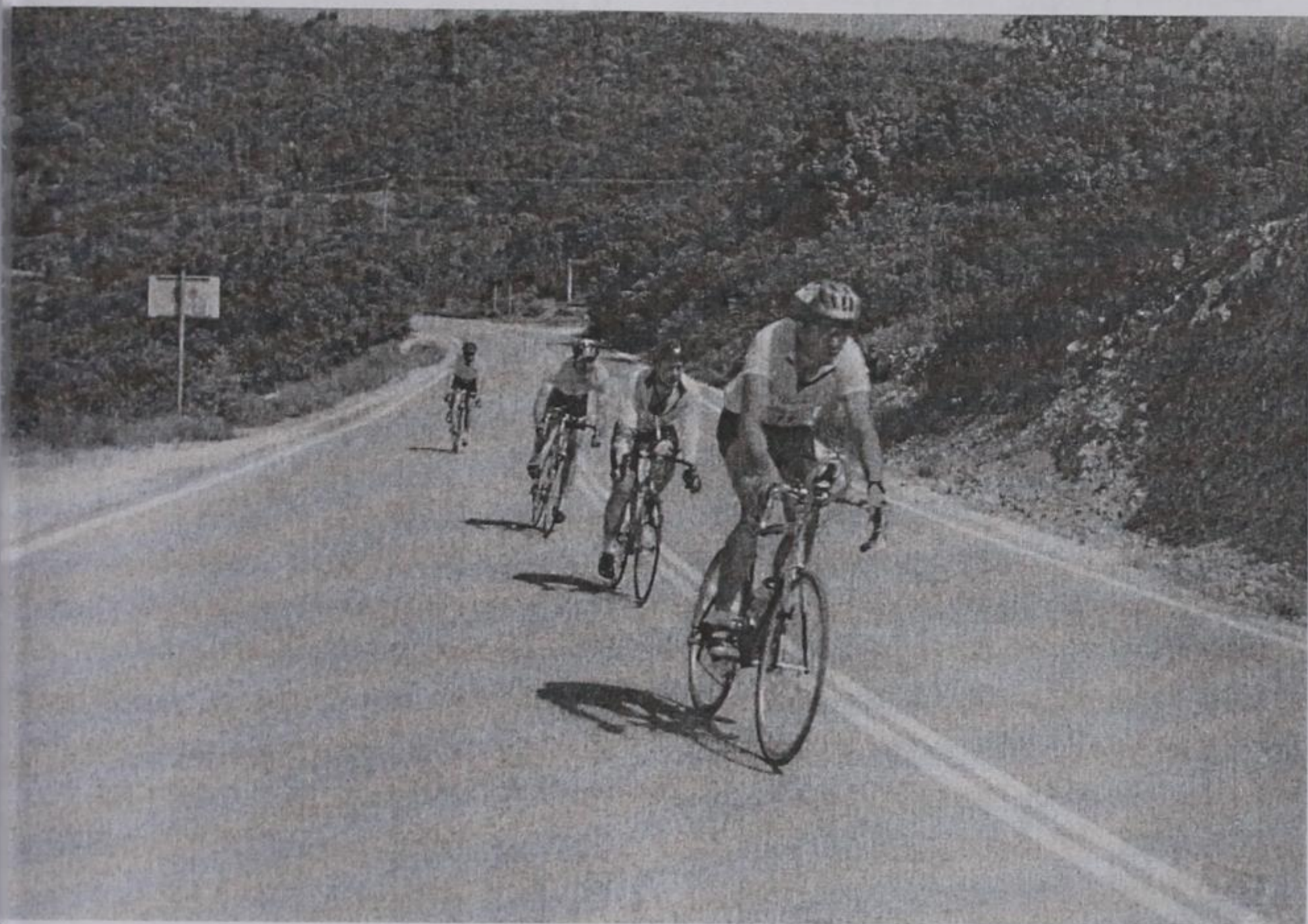
3η ομάδα: Ρήγος-Παππάς (2:43:30)

Διευθυντής αγώνα: Κοτόπουλος Θεοδωρής

ΑΓΩΝΑΣ - ΠΟΔΗΛΑΤΟ ΒΟΥΝΟΥ

55km διαδρομής που δεν είχε να ζηλέψει σε τίποτα ακόμη και κομμάτια του αγώνα Transalp Challenge, όπως είπε και ο Lesewitz Henri (δημοσιογράφος του περιοδικού Bike Magazine, του μεγαλύτερου περιοδικού MTB), ο οποίος έτρεξε στον αγώνα.

Η εκκίνηση δόθηκε από το χωριό Γαναδιό στις πλαγιές του Σμόλικα και

πέρασε διαδοχικά από τα άλλα δύο διπλανά χωριά Μόλιστα, Μοναστήρι.

Μέσα από τα πετρόχτιστα παραδοσιακά μονοπάτια, οι ποδηλάτες ξεσήκωσαν τους κατοίκους, που τους είχαν ετοιμάσει υποδοχή.

Η διαδρομή στη συνέχεια μπήκε μέσα στο δάσος και άρχισε η ανηφόρα που από μόνη της έδινε στους ποδηλάτες τον δικό της αργό ρυθμό!

Τι να πει κανείς για το σύνολο της διαδρομής, που τα είχε όλα. Μονοπάτια τεχνικά - κατηφόρες ανατριχιαστικές - ποδήλατα στον ώμο - φαράγγια - ποτάμια, απίστευτη ομορφιά που θύμιζε αγώνα στις Άλπεις.

Στην κεφαλή του αγώνα ποιοί άλλοι; Κωτούλας, Συμελίδης - έδωσαν τη μά-

χη τους μέχρι το τέλος, με νικητή τον Μανώλη Κωτούλα, μετά από 2 δεύτερες θέσεις τα προηγούμενα χρόνια.

Στην τρίτη θέση ο Κώστας Μπάρδης, ο πολλά υποσχόμενος ποδηλάτης, ενώ την τέταρτη θέση κατέκτησε ο Γερμανός δημοσιογράφος Henri Lesewitz, που δεν ξέρουμε τι θέση θα έπαιρνε αν ήταν γνώστης των δεδομένων και δεν είχε ταλαιπωρηθεί από το μακρινό ταξίδι του.

Κρπές υπήρχαν παντού, τροφοδοσία, κάμερες, θεατές, δημοσιογράφοι - όλοι εντυπωσιασμένοι από την οργάνωση.

Τα σήματα ήταν σωστά τοποθετημένα και σε όλη την διάρκεια της διαδρομής έδιναν στους ποδηλάτες, την ευκαιρία να πηγαίνουν πιο γρήγορα

και πιο σίγουρα.

Τερματισμός από 2,21 ώρες έως 5,24 ώρες με όλους υπερήφανους και ικανοποιημένους που είχαν τερματίσει, μετά από τον πιο σκληρό αγώνα που έγινε στην Ελλάδα.

Ραντεβού του χρόνου, με διαδρομή έκπληξη από τον υπεύθυνο του αγώνα, Θοδωρή Κοτόπουλο.

ΑΓΩΝΑΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΕΥΑΘΛΟΣ 2002

Με απόλυτη επιτυχία διεξήχθη για πρώτη φορά ο ορειβατικός μαραθώνιος Γκαμήλας στα πλαίσια του Ευάθλος 2002 στην Κόνιτσα.

Στον αγώνα συμμετείχαν 51 αθλητές που ξεκίνησαν το πρωί της Κυριακής 12/05/02 από το πανέμορφο Μικρό Πάπιγκο (968 μ.) για να διασχίσουν την Γκαμήλα περνώντας από το καταφύγιο, την Δρακόλιμνη (2.020μ.) και την χαράδρα του Αώου μέχρι το πέτρινο γεφύρι της Κόνιτσας.

Από τους 40 αθλητές που πέρασαν το καταφύγιο σε λιγότερο από 1,30 ώρες, όλοι τους τερμάτισαν κανονικά. Εξαίρεση αποτελεί ο πρωτοπόρος σε όλο το διάστημα της κούρσας Ν. Καλοφύρης που ένα μόλις χιλιόμετρο πριν τον τερματισμό έχασε τις αισθήσεις του (πιθανόν από πώση, αν και σε κείνο το σημείο βρισκόταν ήδη σε χωματόδρομο) και μεταφέρθηκε άμεσα στο κέντρο υγείας με έντονα σημάδια αφυδάτωσης.

Τρεις ώρες αργότερα ο αθλητής ήταν εντελώς καλά ενώ τότε πέρναγε κι

ο τελευταίος αθλητής το νήμα του τερματισμού.

Ο πολύ δυνατός Ελ. Ζαφόλιας, κέρδισε τον αγώνα με δεύτερο τον Λ. Ανέστη και τρίτο τον Χ. Δρούγια.

Ευχάριστη έκπληξη του αγώνα ο νεαρός Δ. Μπίτος που πήρε την τέταρτη θέση ενώ ήταν ο πρώτος του αγώνα και είχε τραυματισμένο πόδι.

Τέλος ο Δ. Βενετικίδης ακυρώθηκε ενώ ήταν δεύτερος γιατί έχασε το τελευταίο μονοπάτι.

Το γυναικείο φύλο εκπροσωπήθηκε επάξια απ' την Β. Καρούζα η οποία με την επίδοσή της (και την έκπτωση χρόνου 15% για τις γυναίκες) έφτασε στην 2η θ' εση της τελικής κατάταξης.

Η κατάταξη έχει ως εξής:

- 1ος Τζαφόλιας Ελευθέριος
- 2η Καρούζα Βίκη
- 3ος Ανέστης Λουκάς
- 4ος Δρούγιας Χρόνης
- 5ος Μπίτος Δημήτρης
- 6ος Δερέκας Δημήτρης

6ο ΒΑΛΚΑΝΙΚΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗΣ

Στα πλαίσια του Ευάθλου 2002 στις 11/06/02, διεξήχθη στην κεντρική πλατεία της Κόνιτσας, το 6ο Βαλκανικό πρωτάθλημα αναρρίχησης. Οι αγώνες έγιναν σε τεχνητή πίστα (σιδηροκατασκευή επενδυμένη με ξύλο ταμπλό) ύψος 10,5 μ. πλάτος 3,5μ και συνολικού αναπύγματος 14,5μ.

Η πίστα ήταν ένας συνδυασμός αρνητικών κλίσεων από 25ο έως 45ο με

μια στέγη 90ο μήκους 2,4 μ.

Η πίστα είναι η μεγαλύτερη (εξωτερικού χώρου) που έχει κατασκευαστεί στην Ελλάδα, και έδωσε πολλές δυνατότητες στους αναρριχητές, καθώς και στους χαρακτες των διαδρομών (Χ. Καραπιπέρη, Γ. Ροκά, Π. Λάππα).

Στις 11:00 π.μ. Ξεκίνησαν οι προκριματικοί γυναικών σε μια διαδρομή που δυσκόλεψε αρκετά τα κορίτσια, έτσι μετά την ολοκλήρωση προκρίθηκαν για τον τελικό 8 αθλήτριες (μια δεν ολοκλήρωσε τη διαδρομή).

Στη συνέχεια έγιναν οι προκριματικοί ανδρών. Η διαδρομή στην πίστα δυσκόλεψε και έγινε πιο πολύπλοκη στις κινήσεις. Στον τελικό προκρίθηκαν 13 αθλητές (4 αναρριχητές ολοκλήρωσαν την διαδρομή).

Οι τελικοί έγιναν στις 18:00 μ.μ. το απόγευμα κάτω από την συνεχόμενη απειλή βροχής.

Με την έναρξη του αγώνα άρχισε ταυτόχρονα να ψιλοβρέχει. Κάτι που τελικά δεν ενόχλησε ούτε αθλητές - ούτε διοργανωτές.

Η πίστα είχε επενδυθεί από πίσω με νάιλον και η αρνητική της κλίση την κρατούσε στεγνή. Ευτυχώς όμως η βροχή σταμάτησε γρήγορα και ο αγώνας έγινε άψογα.

Στις 20:00μ.μ. ξεκίνησε ο τελικός ανδρών. Εδώ ο συναγωνισμός ήταν έντονος. Η διαδρομή, που είχε ετοιμάσει προσεκτικά από την προηγούμενη ημέρα ήταν συνεχόμενης δυσκολίας με ένα πολύ δύσκολο σημείο στην έ-

ξοδο της στέγης. Στο σημείο αυτό ο αναρριχητής έπρεπε να προσχεδιάσει σωστά τις επόμενες κινήσεις του γιατί στην πίστα είχαν τοποθετηθεί παραπλανητικά πιασίματα, που οδηγούσαν σε αδιέξοδο και θεαματικές πτώσεις. Η διαδρομή ολοκληρώθηκε μόνο από 2 Βούλγαρους αθλητές. Έτσι, προκειμένου να αναδειχθεί 1ος νικητής στήθηκε νέα διαδρομή για να γίνει υπερτελικός, στον οποίο ισοψήφησαν οι δύο Βούλγαροι (αναρριχήθηκαν μέχρι το ίδιο σημείο).

Στον τελικό γυναικών προκρίθηκαν οι:

- 1η Dzhambazob Ina (Bulgaria)
- 2η Ivanov Petya (Bulgaria)
- 3η Milkova Snejana (Bulgaria)

Στον τελικό ανδρών προκρίθηκαν οι:

- 1ος Garbov Kalin (Bulgaria)
- 2ος Georgiev Mariyan (Bulgaria)
- 3ος Vidinovski Milen (Bulgaria)

Η διοργάνωση τέλος ευχαριστεί τον κατασκευαστή της πίστας (Π. Χατζηρούμπη) για τις ατελείωτες ώρες σκληρής δουλειάς, καθώς και τον Πασχάλη Ζαφειριάδη για την βοήθειά του, στο στήσιμο της διαδρομής του υπερτελικού!

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΑΓΩΝΑ
Γ. Ροκάς

ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ ΦΡΙΞΟΥ ΤΖΙΟΒΑ

Ο Φρίξος Τζιόβας είναι γνωστός στο αναγνωστικό κοινό του περιοδικού μας από παλιότερες αναφορές στο έργο του.

Το νέο βιβλίο που τυπώθηκε για λογαριασμό της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων και του Δήμου Κεντρικού Ζαγορίου, έχει το φιλόδοξο τίτλο “ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ” που σε μια πρώτη προσέγγιση παραπέμπει στο γνωστό ποιητικό αριστούργημα του Οδυσσέα Ελύτη.

Το “Αξιον Εστί” του Φ.Τ. είναι ένας τίτλος αναγνώρισης του αιωνόβιου πλάτανου της Δοβράς, ένας ύμνος για τον πλάτανο του μεσοχωρίου που η παρουσία του είναι ένα μέρος της ιστορίας του χωριού του.

“Στους τεράστιους κλώνους του με τις ονομασίες τους: ωκεανός, ζυγός, ουρανός, κεραυνός και άλλα, που να τα θυμάσαι όλα. Κόντευε το θαύμα του κόσμου. Σκιουράκια πηδούσαν σβέλτα από κλαρί σε κλαρί για να περάσουν εναέρια σε άλλα κλαριά, φορτωμένα καρύδες και λεφτόκαρα. Έτριβαν με τα μπροστινά τους πόδια τη μυτούλα τους κάνοντας αστείες γκριμάτσες στα παιδιά και ας γαύγισαν από κάτω σκύλοι. Τα ματάκια τους! ίσως κανενός άλλου ζωντανού στον κόσμο δεν έχουν τόση λάμψη και τόση τρυφεράδα...” (σελ. 14).

“Κάτω από τα κλωνάρια του εκφωνήθηκαν στομφώδεις λόγοι για πατρίδα, για βασιλιά, για κομμουνισμό υπέρ δικτατορίας, για αστικά κόμματα, απ’ όλα

τα άνθη του κακού είχε ο μπαξές...”, (σελ. 34).

“Το χειμώνα κατάμονος λες και βυzaίνει τη θλίψη που στάζουν οι σκούρες σκεπές των σπιτιών όταν βρέχει ή με σκεπασμένους τους κλώνους του από χιόνι είναι σαν να κοιμάται “τον ανεξυπνητον ύπνο θανάτου” (σελ. 35).

Το βιβλίο συμπληρώνουν τέσσερα ακόμη πεζά κείμενα: (Το Ζαγόρι, Βλάχοι, Λαμιόλα, Πρέβεζα) και δύο ποιήματα: (Μαγιάπριλο στο Ζαγόρι και χιόνι στην Πίνδο).

Πρόκειται για μια καλαίσθητη έκδοση που διδάσκει και ευχαριστεί.

Ι.Τ.

ΜΙΚΡΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ ΚΩΣΤΑ ΣΤΕΦ. ΤΣΙΠΗΡΑ

Με τον προαναφερόμενο τίτλο κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις “Κοκλίας” το νέο βιβλίο του αγαπητού φίλου και φυσιολάτρη Κ. τσίπηρα πλουτίζοντας έτσι τη βιβλιογραφία της ταξιδιωτικής λογοτεχνίας”.

Με τα 25 οδοιπορικά του μας ξεναγεί σε όλη την Ελλάδα, από το Βορρά ως το Νότιο, κεντρίζοντας το ενδιαφέρον μας να επαναλάβουμε κι εμείς αυτές τις διαδρομές στις “Μικρές Πατρίδες”.

Το βιβλίο περιέχει στις 320 σελίδες του 25 κεφάλαια με κατατοπιστικούς τοπικούς χάρτες και εικονογράφηση της Αγγελικής Μάνδραλη. Πιστεύουμε ότι το κοινό - οι απανταχού φυσιολάτρες - θα το αγαπήσουν, όπως και τα τόσα άλλα προηγούμενα που έχει εκδόσει ο συγγραφέας.

Σ.Τ.

ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ Ι. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΟ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Γ. ΓΚΟΥΤΟΥ

Ο Γιάννης Λυμπερόπουλος από τα νεανικά του χρόνια μελετά την κοινωνική ζωή της επαρχίας Κόνιτσας και την ιστορία της και από το 1962 εμπλουτίζει συνεχώς τη σχετική βιβλιογραφία (βλ. Κόνιτσα, τχ 102/2002 και τχ 70/1996). Πρόσφατα μας έδωσε το πρώτο τεύχος του έργου του “Κόνιτσα. Ιστορία και πολιτισμός”, Κόνιτσα 2000, σελ. 80, στο οποίο περιγράφει συνοπτικά τις κυριότερες ιστορικές συνιστώσες της επαρχίας, κατά την αρχαιότητα, την βυζαντινή περίοδο και την τουρκοκρατία. Επειδή τούτο το μοναδικό εγχειρίδιο γενικής πληροφόρησης για την τοπική ιστορία (βλ. Κόνιτσα, τχ 95/2000), ενδιαφέρει ντόπιους και ξένους και προβάλλει πολιτιστικά την επαρχία, θα έπρεπε ο δήμος, η νομαρχία ή κάποιος τοπικός πολιτιστικός φορέας να αναλάβει την έκδοσή του, καθώς και την επανέκδοση των προγενέστερων βιβλίων του συγγραφέα που αφορούν την επαρχία (“Παζαριού ανατομή” 1971, “Ορεινοί και μεθόριοι” 1972, “Αναζητώντας τις καταβολές” 1975).

Πριν από λίγους μήνες, εκδόθηκε το β' τεύχος του έργου, το οποίο περιέχει 94 σελίδες αφηρώσες σε έξι τοπικά ιστορικά θέματα. Στο πρώτο θέμα, υπό τον τίτλο “Λιμπάνεοι Μολοσσοί”, οι κάτοικοι της επαρχίας από την αρχαιότητα μέχρι το 1940, διαιρούνται αφ' ενός στους μετακινούμενους τον χειμώνα, εκ των οποίων μερικοί κάποτε εγκαταστά-

θηκαν στα πεδινά μονίμως, ενώ άλλοι, τον μεσαίωνα και εφεξής, αποτέλεσαν τους βλάχους και τους σαρακατσάνους, αφ' ετέρου δε στους μόνιμους, εκ των οποίων οι βλαχόφωνοι, από τον 1ο αιώνα μ.Χ., υπηρετούσαν σε τοπικά ένοπλα σώματα οροφυλακής (*praesidia armata*, ορολογία που γέννησε τα τοπωνύμια Μπριάζα και Άρματα), ενώ οι κάτοικοι των μαστοροχωρίων ήταν γεωργοκτηνοτρόφοι, αλλά πολλοί άνδρες τους έγιναν και οικοδόμοι, ίσως από την αρχαιότητα και πάντως από τον 18ο αιώνα.

Ο συγγραφέας είναι αξιέπαινος για την κοπιώδη προσπάθειά του να βρει ερείσματα σε ποικίλες σχετικές πηγές και ερμηνευτικές εκδοχές για τούτο το σκοτεινό και δύσκολο θέμα. Όμως νομίζω ότι υπερβάλλει ως προς την ενασχόληση των κατοίκων με την κτηνοτροφία, αφού δεν εξηγεί γιατί αυτή ήταν τόσο συνήθης και βασική, ενώ δεν ήταν τέτοια στην ορεινή Πελοπόννησο, στο Πήλιο, στον Όλυμπο και αλλού.

Ακολουθεί μια πρώτη συνθετική παρουσίαση, πολλών εκ των πληροφοριών που υπάρχουν αναφορικά με τις βασικές οδικές αρτηρίες της επαρχίας κατά τον 19ο αιώνα. Το θέμα αξίζει να ερευνηθεί πληρέστερα, από τον ίδιο ή από άλλους, γιατί οι σχετικές διαπιστώσεις συμβάλλουν σημαντικά στην κατανόηση των τοπικών οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών και εξελίξεων.

Τρίτο θέμα αποτελεί η καταγραφή

των κλάδων μιας παλιάς οικογένειας τιμαριούχων, γαιοκτημόνων και εμπόρων, των Μπέρκων (Βέργων), τους οποίους ο συγγραφέας, απόγονος της οικογένειας, εντόπισε στην Κόνιτσα, στα Γιάννενα στην Βενετία, στην Καρδίτσα και αλλού, βάσει μαρτυριών που συγκέντρωσε από ποικίλα δημοσιεύματα, με την ευρηματικότητα που τον χαρακτηρίζει.

Στην επόμενη μελέτη, με την χρήση δυσεύρετης βιβλιογραφίας, σκιαγραφείται η βιογραφία του Κονιτσιώτη ευεργέτη Παναγιώτη Χατζηνίκου (1709-1796), η οποία ήταν άγνωστη ακόμη και στους ειδικούς. Μετά τον θάνατο του γουνοποιοῦ και γουνέμπορου πατέρα του, που από την Κόνιτσα είχε μετοικήσει στα Γιάννενα, μετέφερε το κέντρο της επιχείρησης στο Βουκουρέστι, όπου και εγκαταστάθηκε, αρχικά μαζί με τον προστατευόμενό του και συνεταίρο του Ζών Καπλάνη, και έπειτα κατοίκησε στην Τρανσυλβανία. Από την περιουσία που απέκτησε και ως τραπεζίτης, διέθεσε σημαντικά χρηματικά ποσά για τα σχολεία και τους φτωχούς της Κόνιτσας και για άλλες αγαθοεργίες στα Γιάννενα και στην Τρανσυλβανία.

Πέμπτο θέμα αποτελεί η σύνθεση, βάσει των μελετών άλλων συγγραφέων, του καταλόγου των ιεραρχών της επισκοπής ή μητρόπολης Βελλάς και Κονίτσης με την χρονολογική σειρά που υπηρέτησαν σ' αυτήν.

Στην τελευταία μελέτη, ο συγγραφέας αναφέρεται συνοπτικά στις συνθήκες

εργασίας των οικοδόμων των Μαστοροχωρίων, αξιολογεί τα έργα τους, περιγράφει την μέχρι το 1940 δομή του Παζαριού και του Παζαρόπουλου της Κόνιτσας, επισημαίνει την σκοπιμότητα ανάπλασης της κεντρικής πλατείας της, ως τόπου συνάντησης των κατοίκων και των επισκεπτών, καθώς και του Παζαριού, εισηγείται τα συγκεκριμένα σχετικά έργα που πρέπει να γίνουν και δίνει πειστικές απαντήσεις σε εκείνους που νομίζουν ότι η παράδοση είναι άχρηστη γιατί ό,τι γεννιέται είναι μοιραίο και αναγκαίο να πεθάνει κάποια στιγμή. Σωστά διαπιστώνει την αλλοτρίωση που συνεπάγεται η άκριτη υιοθέτηση της αμερικάνικης κουλτούρας, μιας άβαθης κουλτούρας "με τη χαμηλή ποιότητα των εκδηλώσεών της, του μέσου τύπου ανθρώπου της, με το καθημερινό ξέσπασμα αγριότητας και βίας, της κοντροκομμένης χωριατιάς, του έντονου συνωπισμού, της χαζοχαρούμενης αισιοδοξίας και του έξω από κάθε μέτρο και λογική φαρισαϊσμού".

Κάθε μελέτη του Ι. Λυμπερόπουλου για την ιστορία της επαρχίας Κόνιτσας είναι κέρδος για την ιστοριογραφία και για τους αναγνώστες που ενδιαφέρονται για την περιοχή αυτή και αναζητούν πληροφορίες για τον παρελθόν της. Τον ευχαριστούμε για την προσφορά του, που την ονομάζει "χρέος στον τόπο μου", και ευχόμαστε να βρίσκει πάντοτε τρόπους να συνεχίζει την συγγραφική παραγωγή του.

“Το μοναστήρι της Αγίας Τριάδας Βρυσοχωρίου”
Για το βιβλίο της ΜΑΡΙΑΣ ΤΣΟΥΠΗ ΡΕΜΟΥ

ΑΡΓΥΡΗΣ ΠΕΤΡΟΝΩΤΗΣ, ΔΡ. ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ Τ.Α. ΚΑΘΗΓ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ - ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ Α.Π.Θ.

Η συγγραφέας είναι υποψήφια Διδάκτωρ με θέμα από τη Λαϊκή Λιθογλυπτική της Ηπείρου. Παρά ταύτα βρήκε τον χρόνο και συνέγραψε το παρα πάνω πόνημα. Χαίρω που την αξία του ήδη υπογραμμίζει ο φίλος συνάδελφος καθηγητής Γεώργιος Πλουμίδης στον πρόλογο του βιβλίου (σελ. 7). Πραγματικά είναι μια σημαντική προσφορά στην Τέχνη στην Ήπειρο, και ιδιαίτερα στο Βρυσοχώρι (την παλιά Λεσινίτσα). Δεν είμαι ο ειδικός στην τέχνη των τέμπλων των ναών, αλλά φαίνεται ότι η συγγραφέας είχε την τύχη να βρει και την προκοπή να παρουσιάσει ένα όχι συνηθισμένο τέμπλο. Η φωτογράφησή του είναι δύσκολη και παρά την προσπάθεια οι φωτογραφίες δεν αποδίδουν. Γι' αυτό θα πρότεινα κάποιος, παραδείγματος χάριν η κοινότητα Βρυσοχωρίου, να βοηθήσει σε μια ευκαταία (επιθυμητή) δεύτερη έκδοση το τέμπλο να σχεδιαστεί και δημοσιευτεί. Στην περίπτωση επανέκδοσης απαραίτητα πρέπει να υπάρχουν αρχιτεκτονικά σχέδια όψεων και τομών, όπως και ένα τυπογραφικό σχέδιο, ει δυνατόν και απόσπασμα χάρτη της περιοχής. Από την δημοσιευμένη κάτοψη προκύπτει ότι ο ναός ήταν δίτρουλος (σελ. 38). Δυο ισάξιους τρούλλους έχω συναντήσει και στην Παναγία της Παλιάς Πυρσόγιαννης. Πρόκειται για μια ιδιαιτερότητα

σπάνια και μάλλον της Ηπείρου. Ενδιαφέρουσα η παρατήρηση ότι οι αρχιτέκτονες και ξυλογλύπτες ήταν αυτοδίδακτοι (σελ. 66), αλλά προφανώς, όχι και αυτόφωτοι: δηλαδή κάπου θα μαθήτευαν κι αυτοί. Οπότε συντίθεται καλλίτερα και η άποψη της κ. Μ. Τσούπη-Ρέμου ότι κατά τον 17ο-18ο αιώνα η δυτική τέχνη λίγο έχει ακόμα επηρεάσει τον ηπειρωτικό χώρο των τεχνιών και καλλιτεχνών. Πολύ μας βοηθάει η μελέτη (και η φωτογραφική παρουσίαση) του κώδικα που βρήκε, του Κώδικα της Κοινότητας (από σελ. 19 και παρακάτω): η σημείωση “1 σίμαντρον μικρόν κώδων 1813” δείχνει την χρησιμοποίηση καμπίνας, κάτι ασυνήθιστο τότε. Αν θυμάμαι καλά απαντούν μόνο το πολύ πέντε περιπτώσεις στην Ήπειρο (Νότια και Βόρεια). Η δε χρονολόγηση “1813” αποδεικνύει την προνομιακή στην τότε Λεσινίτσα παραχώρηση αδείας κωδωνοκρούσεως από τον Αλή Πασά.

Μια και μιλάμε για χρονολογίες: α) υπογραμμίζω ότι το αναγραφόμενο (σελ. 15 σημείωση 7) έτος “1238” δεν μπορεί να ανταποκρίνεται στην ιστορική πραγματικότητα γιατί τότε στα βυζαντινά χρόνια χρονολογούσαν από κτίσεως κόσμου 5508 χρόνια προ Χριστού, δηλαδή αντί 1238 θα έπρεπε να γράφεται “(5508+1238=) 6746”. Αυτό το αναφέρω, όχι γιατί δεν το γνωρίζει η συγ-

γραφέας, αλλά για τους μη ειδικούς, (αλλά μια και αναφέρθηκα στους ειδικούς, αυτοί κατά περίπτωση δεν προσθέτουν πάντοτε το 5508 αλλά ενίοτε το 5509). β) Σημειώνω ότι στην εικόνα 6 της σελίδας 97 όπου εμφανίζεται μια χρονολογία εγώ θα την διάβαζα "1796" αντί "1726", γιατί τότε το 2 γραφόταν πολύ ανοιχτό.

Τελειώνοντας προσθέτω τούτο: Στην περίπτωση β' έκδοσης καλό είναι να

προσπεθούν ευρείηρια τόπων και ονομάτων. Αλλά για μια επανέκδοση όπως γράφει ο καθηγητής Γεώργιος Πλουμίδης (σελ. 7). "Η κοινωνία και οι θεσμικοί οφείλουν... Να ενθαρρύνουν και επιδοτούν κάθε προσπάθεια όπως το ανά χειρας βιβλίο".

Αργύρης Πετρονώτης
Θεσσαλονίκη 3-5-2002

ΓΕΩΦΑΡΜΑ

Μελέτες - Κατασκευές ΚΗΠΩΝ - ΕΡΓΩΝ ΠΡΑΣΙΝΟΥ
ΑΠΕΝΤΟΜΩΣΕΙΣ - ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΙΣ

- ✓ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΕΦΟΔΙΑ
- ✓ ΦΑΡΜΑΚΑ
- ✓ ΖΩΟΤΡΟΦΕΣ - PET SHOP
- ✓ ΣΠΟΡΟΙ
- ✓ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ
- ✓ ΕΙΔΗ ΚΗΠΟΥ
- ✓ ΑΡΔΕΥΤΙΚΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΑΡΕΚΖΗΣ
ΓΕΩΠΟΝΟΣ Γ.Π.Α.

Γ.ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ 28α ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Τηλ.- Fax 0651,31770

email: geofar@ln.gr

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΤΑΡΤΩΝ - ΕΔΕΣ - Ν. ΖΕΡΒΑΣ

Υπό του Υποστρατήγου εα Ι. ΔΑΦΝΗ

Ένα αυθεντικό ντοκουμέντο - λεύκωμα - του ιστορικού Κώστα Ιωάννου, που απεικονίζει με τον πιο γλαφυρό τρόπο την ιστορία και την δράση των αντιστασιακών δυνάμεων των ΕΟΕΑ-ΕΔΕΣ περιόδου 1941-44, παρουσιάστηκε την 11.4.2002 στην Μεγάλη αίθουσα του Εθνολογικού και Ιστορικού Μουσείου (Π. Βουλή) από την Εταιρία Μελέτης Ελληνικής Ιστορίας (πρόεδρος Γ. Αποστολάτος τ. Υπουργός).

Στην άρτια διοργάνωση της εκδηλώσεως συνετέλεσαν ο πρόεδρος του Συνδέσμου ΕΟΕΑ - ΕΔΕΣ Δ. Ιωάννου και ο Αντ/δος εα Γ. Καρούσος πρόεδρος της ΠΣΕΑΟ μετά μελών του Δ.Σ. αυτής.

Στην εκδήλωση παρέστησαν εκπρόσωπος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλου, ο Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, ο τ. Πρωθυπουργός και ετ Πρόεδρος Ν.Δ. Κ. Μητσοτάκης, ο τ. πρωθυπουργός Γ. Ράλλης, ο βουλευτής Σ. Σπηλιωτόπουλος ως εκπρόσωπος του αρχηγού Ν.Δ. Κ. Καραμανλή, οι βουλευτές Κ. Τασούλας, Σ. Καλογιάννης Ιωαννίνων, Α. Μπέζας Θεσπρωτίας, Γ. Τρυφωνίδης Πρεβέζης Κ. Καραμπίνας Άρτης, Π. Παυλόπουλος Α' Αθηνών, Β. Πολύδωρας Β' Αθηνών, ο Α. Φούσας, τ. Υπουργός, οι πολίτευτές Θ. Δαμιανός και Ε. Ζαφειρόπουλος, ο ετ. ΑΓΓΕΕΘΑ Στρατηγός Ι. Βερυβάκης,

η κα Αικ. Ζέρβα σύζυγος του Ν. Ζέρβα, οι Δήμαρχοι Ζωγράφου Ι. Καζάκος, Ψυχικού Κ. Νεόφυτος, Ν. Ψυχικού Α. Βεζυργιάννης, Παπάγου Β. Ξύδης, Φιλοθέης Ε. Παναγιωτοπούλου, ο Αντιπρόεδρος της ΕΛΑΣ Αντγος εα Λ. Γκαμαλέτσος ως εκπρόσωπος του Δ.Σ. και του Προέδρου Αντγού Α. Καλεντερίδη, Ι. Βλαχογιάννης αντιδήμαρχος Αθηνών, πρόεδροι μετά μελών οργανώσεων που συγκροτούν την ΠΣΕΑΟ, εκπρόσωποι εφεδροπολεμιστικών και πατριωτικών οργανώσεων αξ/κοί εα, καθηγητές ΑΕΙ, εκπρόσωποι παραγωγικών τάξεων, κοινωνικών φορέων και του πνευματικού κόσμου και πλήθος μελών της Αθηναϊκής κοινωνίας.

Το panel των ομιλητών αποτελούσαν οι Δ. Ιωάννου τ. βουλευτής, ηγετικό στέλεχος των ΕΟΕΑ, Ε. Σπηλιωτόπουλος ακαδημαϊκός, Γ. Αποστολάτος πρόεδρος Ε.Μ.Ε.Ι.Σ. Θ. Μαρίνος σύνδεσμος του Στρατηγείου ΜΑ με τις ΕΟΕΑ και βεβαίως ο συγγραφέας του λευκώματος Κ. Ιωάννου. Παρέμβαση έκανε ο κ. Κ. Μητσοτάκης.

Όλοι οι ομιλητές εξήραν την δράση των Εθνικών Ομάδων του στρατηγού Ζέρβα εναντίον των κατοχικών δυνάμεων, πλέξαντες το εγκώμιο του συγγραφέα Κ. Ιωάννου, τόσο για το παρουσιαζόμενο λεύκωμα όσο και για το προηγούμενο συγγραφικό του έργο.

Ο Δ. Ιωάννου απότισε με συγκίνηση

φόρο τιμής στους πεσόντες μαχητές εκείνης της περιόδου, ο Θ. Μαρίνος αναφέρθηκε στις εμπειρίες του από την παρουσία των Άγγλων κομάντος ανάμεσα στους αντάρτες στα ελληνικά βουνά, ο Ε. Σπηλιωτόπουλος είπε ότι οι δυνάμεις του Ζέρβα προσέφεραν ανεκτίμητες υπηρεσίες προς το έθνος, ο Γ. Αποστολάτος αναφέρθηκε με παραδείγματα στην παραποίηση και πλαστογράφηση της ιστορία που γίνεται από διάφορες πλευρές, ο συγγραφέας του έργου Κ. Ιωάννου έκανε με συγκίνηση ιδιαίτερη μνεία για το προγεφύρωμα της Παραμυθιάς και τέλος ο Κ. Μπισοτάκης είπε ότι είναι καιρός να γραφεί η πραγματική ιστορία εκείνης της ένδοξης περιόδου.

Στις 100 περίπου φωτογραφίες του λευκώματος παρουσιάζονται με ενάργεια σκηνές και στιγμιότυπα από την ζωή και την δράση του αρχηγού και των Μονάδων της Οργανώσεως της περιόδου 1941-44, όπως θρησκευτικές τελετές, επιθεωρήσεις του αρχηγού, συνεργασία μετά μελών της συμμαχικής αποστολής, παρουσιάζονται οι 4 ευέλπιδες που έπεσαν ηρωικώς μαχόμενοι κατά

των κατακτητών εκείνη την περίοδο, παρελάσεις, απονομή τιμητικών διακρίσεων, γυμνάσια - εκπαίδευση - ασκήσεις, οι γυναίκες στον αγώνα, η ΕΔΕΕ της οποίας ιδρυτής και αρχηγός ήταν ο Κ. Ιωάννου, η παρουσίαση στον Ζέρβα του Ιταλού στρατηγού Α. Ινφάντε διοικητού της παραδοθείσης Ιταλικής Μεραρχίας "Πινερόλο", στιγμιότυπο από μάχες (και πίνακας από τις 100 κυριώτερες μάχες) καθώς και μία μεγάλη φωτογραφία - αφίσα που δείχνει το κατάμεστο από 5.000 θεατές υπαίθριο θέατρο στα Δερβίζανα από θεατρική παράσταση που δόθηκε τον Ιούλιο 1944.

Κλείνοντας το παρόν σημείωμα θεωρώ ότι ο αναγνώστης, παρατηρώντας αυτές τις ιστορικές φωτογραφίες νομίζει ότι τα απεικονιζόμενα στις φωτογραφίες πρόσωπα δεν ανήκαν σε αντάρτικες ομάδες αλλά σ' ένα σύγχρονο στρατό ανδρών με ακμαιότατο ηθικό, με παράστημα και αποφασιστικότητα, πολεμική αρετή, χαρακτηριστικά που θα τα ζήλευαν ακόμη και οι σημερινοί στρατοί.

Ι. Δάφνης

Ν. Ζέρβα 2.
Κόνιτσα 44100
0655 :23616-24957
0944 412994

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΡΟΥΜΠΑΣ
Ασφαλιστικός Πράκτορας

ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ - ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ - ΔΑΝΕΙΑ

Το ιστορικό της λειτουργίας και δράσεως του συνδέσμου κοινότητας Βούρμπιανης

(Απο το 1883 έως το 1983)

(συνέχεια από το προηγούμενο)

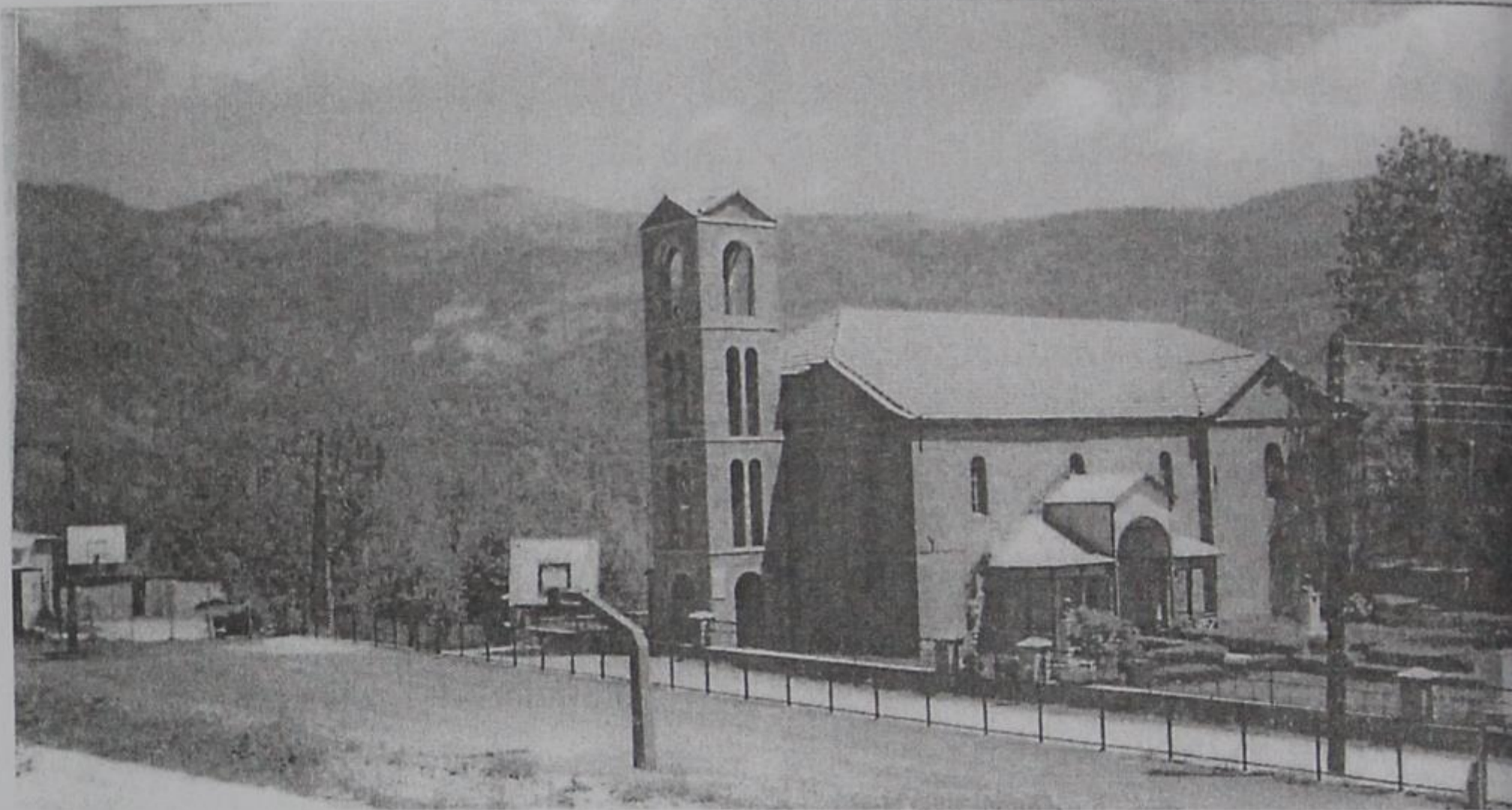
Την 10 Απριλίου 1894 κατά την Γεν. Συνέλευση της Αδελφότητας έγινε η λογοδοσία-του Δ.Σ. και εκλογή της Εξελ. Επιτροπής. Η Εξελ. Επιτροπή παρέλαβε το Βιβλίο Πρακτικών του Δ.Σ., δύο βιβλία Αλληλογραφίας, το Βιβλίο Ταμείου, την Λογοδοσία και την αλληλογραφία της Αδελφότητας. Επίσης εξέδωσε προκήρυξη διά την υποβολή δηλώσεων υπό των υποψηφίων δια συμμετοχή εις τις εκλογές και όρισε ημέρα εκλογών την 15 Μαΐου. Οι εκλογές εις το Τμήμα Μαυτουδίου έγιναν εις τις 24 Μαΐου και όλα τα μέλη έδωσαν λευκά ψηφοδέλτια. Η ανακήρυξη των υποψηφίων έγινε από την Εξελ. Επιτροπή την 3 Ιουνίου και το νέο Δ.Σ. απετέλεσαν οι κ. Σ. Καραβασίλης Πρόεδρος, Ν. Οικονόμου Αντιπρόεδρος, Αρ. Ξενοφώντος Γραμματεύς που παραιτήθη και αντικατεστάθη από τον Αν. Κέντρο και Αν. Τζουμάρας Ταμίας. Το νέο Συμβούλιο την 5ην Ιουνίου παρέλαβε από την Εξελ. Επιτροπή την διοίκηση του Συνδέσμου και την Έκθεση επί των πεπραγμένων του Δ.Σ. του προηγούμενου έτους.

Την 22 Ιουνίου 1894 εις συνεδρίαση του νέου Δ. Συμβουλίου με Πρόεδρο τον Σ. Καραβασίλη ανεγνώσθη η Έκθεση της Εξελ. Επιτροπής επί των πεπραγμένων του Δ.Σ. του προηγούμενου

έτους. Απεφασίσθη να μη δημοσιευθεί η Έκθεση, διότι πέραν του ελέγχου της χρηματικής διαχειρίσεως (εσόδων και εξόδων) εξετάθη και εις έλεγχο των πράξεων του Δ.Σ. δηλαδή έλεγχο της διοικήσεως, χωρίς να προβλέπεται κάτι τέτοιο από τον Κανονισμό. Από την Έκθεση αυτή αργότερα εδημοσιεύθησαν μόνο μερικά αποσπάσματα δια την ενημέρωση των μελών επί της οικονομικής καταστάσεως της Αδελφότητας.

Κατά το έτος 1894-1895 η Αδελφότης ενοικίασε Γραφείο δια την απρόσκοπη λειτουργία της διοικήσεως. Με συντονισμένες προσπάθειες του Διοικ. Συμβουλίου αυξήθη ο αριθμός των μελών (εκτός της Πάτρας και της Βούρμπιανης που παρουσίασαν μείωση) και των εσόδων της Αδελφότητας και εβελτιώθη η εν γένει κατάσταση αυτής. Ο διορισμός Διδασκάλων πάλιν εταλαιπώρησε όλους, λόγω διαφόρων δυσκολιών που παρουσιάζοντο εκάστοτε. Το έτος αυτό έγινε μεγαλοπρεπής εορτασμός της επετείου της Αδελφότητας εις την οποίαν παρέστησαν και μέλη του Τμήματος Λαυρίου και της Ηπειρομακεδονικής Αδελφότητας Πατρών. Επίσης αναρτήθη η εικών του ευεργέτου Χ. Ζήκου εις το Γραφείο της Αδελφότητας.

Το Δ.Σ. εργαζόμενο με υπομονή και επιμονή παρά τις δυσκολίες που συνάντησε κατόρθωσε να συνεχίσει το Ευγενικό Έργο της Αδελφότητας. Άλ-

Εκκλησία Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

λως τε “η επιτυχία των μεγάλων προ-
σπαθειών συνοδεύεται πάντοτε και α-
πό μεγάλες δυσκολίες”.

Την 9 Απριλίου 1895 συνήλθε η Γενική Συνέλευση. Εις αυτή ανεγνώσθη η λογοδοσία του Δ.Σ. και ακολούθησε η εκλογή της Εξελ. Επιτροπής. Ο Πρόεδρος Σ. Καραβασίλης κλείνοντας την συνεδρίαση υπεγράμμισε την πρόθυμη συνεργασία όλων των μελών του Δ.Σ. και ευχαρίστησε ιδιαίτερα τον Γραμματέα κ. Αν. Κέντρο, εις την δραστηριότητα του οποίου οφείλετο η άνοδος της αποδόσεως της Αδελφότητας.

Την 7 Μαΐου έγινε η δεύτερη Γενική Συνέλευση και ανεγνώσθη η Έκθεση της Εξελ. Επιτροπής. Εις την Έκθεση αναφέρεται ότι τα Τμήματα Λαυρίου και Μαντουδίου παρουσίασαν ευχάριστα αποτελέσματα οφειλόμενα εις το ζήλο και την δραστηριότητα των μελών των.

Ακολούθησε ψηφοφορία δια την εκλογή του νέου Δ.Σ. Η ανακήρυξη των μελών του νέου Συμβουλίου έγινε την 27 Μαΐου 1895. Εξελέγησαν Πρόεδρος ο κ. Α. Ζίνης, Αντιπρόεδρος ο κ. Α. Στράτος, Γραμματεύς ο κ. Α. Κέντρος και Ταμίας ο κ. Ζ. Κιτσαντώνης.

Το Δ.Σ. του 1895-1896 έδειξε μεγάλη δραστηριότητα. Κατά το έτος αυτό αυξήθησαν οι πόροι εκτός των τακτικών εισφορών και με έκτακτες εισφορές που προσεφέρθησαν από διαφόρους ευπόρους προς τους οποίους απευθύνη η Αδελφότης. Επίσης έγινε προσπάθεια να αυξηθή ο αριθμός των μελών όλων των Τμημάτων. Αυτό οφείλετο εις την δραστηριότητα όλων των μελών του Δ.Σ. και ιδιαίτερα του Ταμιά κ. Κιτσαντώνη και των Συμβούλων κ. Α. Δούρβαρη και Απ. Λαγού. Το Συμβούλιο τούτο έκαμε και οικονομίες και προέβη εις τον διορισμό των νέων διδασκάλων και

Το Σχολείο της Βούρμπιανης.

της διδασκάλισσας. Το δυσάρεστο σημείο αυτόν τον χρόνο υπήρξε η απόφαση της Ελένης συζύγου του αιμνήστου Χαρίση Ζήκου όπως αναστείλει την πληρωμή του Κληροδοτήματος, διότι έπρεπε να γίνουν επισκευές εις το κληροδοτούμενο οίκημα να ενοικιασθεί και κατόπιν να κανονισθεί μεταξύ των Διαχειριστών του Κληροδοτήματος και της Αδελφότητος η συνέχιση της καταβολής των εξ αυτού εισφορών. Έτσι το ζήτημα αυτό έμεινε εις εκκρεμότητα. Εις το μεταξύ η Εκκλ. Επιτροπή είχε αρχίσει την ανέγερση της νέας Κεντρικής Εκκλησίας από αρκετό καιρό.

Την 28 Απριλίου 1896 έγινε η Γενική Συνέλευση και λογοδοσία του Δ.Σ. Ακολούθησε η εκλογή της Εξελ. Επιτροπής. Την 19 Μαΐου κατά την Β' Γεν. Συ-

νέλευση ανεγνώσθη η Έκθεση της Εξελ. Επιτροπής και έγινε η ψηφοφορία δια την εκλογή Δ.Σ. του έτους 1896-1897. Εις τις εκλογές αυτές παρατηρήθη αταξία κατά την ψηφοφορία εις τα διάφορα τμήματα και ιδιαίτερα εις το Τμήμα Μαντουδίου. Η Εξελ. Επιτροπή κατόρθωσε τελικά να ανακηρύξει τα μέλη του νέου Συμβουλίου την 28 Ιουνίου 1896 μετά την συγκέντρωση των αποτελεσμάτων της Αθήνας Λαυρίου, Ιωαννίνων, Βούρμπιανης, Κοζάνης και Αιδηψού και την εκδίκαση όλων των ενστάσεων που υπεβλήθησαν. Εξελέγησαν Πρόεδρος ο κ. Α. Ζίνης, Αντιπρόεδρος ο κ. Ν. Οικονόμου, Γραμματεύς ο κ. Α. Κέντρος και Ταμίας ο κ. Α. Τζουμάρας. Η Εξελ. Επιτροπή συνεπλήρωσε την Έκθεση της την 7 Ιουλίου 1896.

Το νέο Δ.Σ. παρέλαβε την διοίκηση της Αδελφότητας αλλά ο Ταμίας κ. Α. Τζουμάρας αρχικά ηρνήθη να παραλάβει την διαχείριση του Ταμείου και την διεξαγωγή κάθε δοσοληψίας ανέλαβε ο σύμβουλος κ. Ζ. Κπσαντώνης. Αργότερα ετακτοποιήθη αυτή η ανωμαλία. Το Δ.Σ. δια να συμπληρώσει το προσωπικό της Σχολής διόρισε τους διδάσκαλους Α. Βεϊζαδέν και Σ. Ηλιάδην επίσης εφρόντισε και δια την εκτέλεση επισκευαστικών εργασιών εις το κτίριο της Σχολής.

Την 8 Ιουνίου 1897 ενώπιον της Γεν. Συνελεύσεως έγινε η λογοδοσία του Δ.Σ. και η εκλογή της Εξ. Επιτροπής. Την 29 Ιουνίου συνήλθε η Γεν. Συνέλευση. Εις αυτήν προσήλθαν 17 μέλη. Έγινε η ανάγνωση της Εκθέσεως της Εξ. Επιτροπής και ακολούθησε ψηφοφορία δια την εκλογή του νέου Συμβουλίου. Η ανακήρυξη των μελών του νέου Συμβουλίου έγινε μετά την συγκέντρωση όλων των αποτελεσμάτων την 1 Αυγούστου. Το Δ.Σ. του 1897-1898 αποτελούσαν ο κ. Α. Στράτος Πρόεδρος, ο κ.

Κ. Γκινάκος Αντιπρόεδρος, ο κ. Γ. Ιωάννου Γραμματεύς και ο κ. Κ. Ρίζος Ταμίας.

Το νέο Συμβούλιο παρέλαβε από το Συμβούλιο του προηγούμενου έτους μικρό ποσό και με αυτό εκαλείτο να συνεχίσει το έργο του. Εφρόντισε δια την λογική διαχείριση των οικονομικών της Αδελφότητας και επέτυχε την αύξηση των πόρων της. Επίσης επέτυχε την αποτελεσματική λειτουργία της Σχολής, που από Δημοτικό και Ελληνικό Σχολείο με έξι τάξεις που ήταν μετατρέψιμη εις πεντατάξια Αστική Σχολή. Αλλά οι διδάσκαλοι δεν εφάρμοσαν το πρόγραμμα που τους εστάλη και τα αποτελέσματα δεν ήσαν εκείνα που ανεμούντο. Ομοίως και η διδασκάλισσα εφάρμοσε προηγούμενες μεθόδους και δεν ευχαρίστησε.

Κατά το έτος αυτό αυξήθη και πάλι ο αριθμός των μελών που είχε ελαττωθεί και είχε φθάσει τα 123 μέλη εις όλα τα Τμήματα.

(Συνεχίζεται)

Σποιόγιοστια
Βοζαριτινή & Λαϊκή Τέχνη
Γιάννης Σινάνης
Επταχώρι
Τηλ. 0467-84137 & 84127

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ "Το Γεφύρι" Με 40 κλίνες, εστιατόριο, μπάρ, θέρμανση, πάρκιγκ κλπ. Στην ειδυλλιακή τοποθεσία της γέφυρας Αώου στην Κόνιτσα. Τηλ. 0655-23780

Πρωτομαγιά

Η πρώτη του Μάη είναι εργατική γιορτή. Ξεκίνησε από την Αμερική όταν τα εργατικά συνδικάτα απεργούσαν για να διεκδικήσουν το πολυπόθητο δώρο με πολλά θύματα.

Οι συνθήκες δουλειάς ήταν απαίσιες αφού οι εργαζόμενοι δούλευαν πάνω από 15 ώρες.

Η διεκδίκηση του δώρου έγινε αργότερα και στην Ευρώπη που υπήρχαν οι ίδιες συνθήκες δουλειάς.

Όταν πήγαινα στο Δημοτικό Σχολείο τη μέρα αυτή δεν είχαμε μαθήματα και από βραδύς κανονίζαμε όλα τα παιδιά, πού θα πάμε.

Συνήθως πηγαίναμε στην “Βόριστα” 20 με 25 λεπτά πάνω από το χωριό. Εκεί είχε μέρος αν και ήταν δάσος για να παίζουμε μπάλα, κυνηγητό ή σκλαβάκια. Όταν ερχόταν το μεσημέρι, κουρασμένοι καθώς ήμαστε από τα παιχνίδια καθόμασταν να φάμε, ό,τι μας είχανε ετοιμάσει οι γονείς μας. Συνήθως το μπουκάλι με το γάλα και τα βρασμένα αυγά είχε μέσα ο “τρουβάς”.

Αργότερα όταν βγάλαμε το Δημοτικό και μεγαλώσαμε αρκετά, η πρωτομαγιά ήταν διαφορετική, γιατί φτιάχναμε κοκορέτσια και τα ψήναμε στον τόπου που πηγαίναμε για το Μάη καθώς με αρκετό κρασί και διάφορους μεζέδες.

Αυτό γινόταν μέχρι την πρωτομαγιά του 1947 γιατί από τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου έφυγα για τα Γιάννινα, φιλοξενούμενος στη θεία μου τον πρώτο χρόνο και όταν έμαθα την τέχνη του τυπογράφου και έπιασα δουλειά, νοίκιασα δωμάτιο μόνος μου.

Στα Γιάννινα η Πρωτομαγιά ήταν δια-

φορετική. Δεν είχε ψήσιμο κοκορέτσι ή αρνί, αλλά μόνον έτοιμα φαγητά που είχε ο καθένας από το σπίτι του. Κοντά στο αεροδρόμιο ήταν το μέρος που πηγαίναμε, γιατί εκεί ήταν χωράφια με χορτάρι για να παίζει κανείς μπάλα ή και διάφορα άλλα παιχνίδια. Αφού βρισκαμε ένα μέρος καλό ανοίγαμε την κουβέρτα και βάζαμε τα πράγματα.

Άλλοι έπαιζαν και άλλοι πετούσαν αετούς και οι πιο μεγάλοι έτρωγαν και έπιναν, μέχρι που βασίλευε ο ήλιος και ξαναγύριζαν στα σπίτια.

Το 1990 βρισκόμουν στο χωριό με σύνταξη. Την Πρωτομαγιά κανονίσαμε όλοι μαζί οι χωριανοί να ψήσουμε 2 αρνιά. Έτσι κι έγινε. Το πρωί ξημερώνοντας η Πρωτομαγιά, ανάψαμε φωτιά με αρκετά ξύλα για να γίνουν κάρβουνα, σε ένα μέρος κοντά στο χωριό, και ώσπου να γίνουν τα κάρβουνα ήταν και τα αρνιά έτοιμα στις σούβλες. Τα βάλαμε στα κάρβουνα και αρχίσαμε το γύρισμα οι πιο νέοι.

Ήμαστε περίπου τριάντα άτομα άνδρες και γυναίκες. Αφού στρώσαμε κουβέρτες στο χωράφι που ήμαστε, έβγαλε ο καθένας διάφορους μεζέδες και τσίπουρο που είχε ετοιμάσει στο σπίτι του και γυρίζοντας τα αρνιά στη σούβλα πίναμε και το ρακί μας.

Το ράδιο και το μαγνητόφωνο έπαιζαν στη διαπασών. Έως ότου ψηθούν τα αρνιά είχαμε μπει στο “τσεκίρ κέφι” και ορισμένοι άρχισαν το χορό.

Όταν ψήθηκαν τα αρνιά τα αφήσαμε να κρυώσουν και μετά τα τεμαχίσαμε μοιράζοντας σε τριάντα ίσια μεράδια, όσοι ή-

μασταν και μεις. Είχανε ψηθεί πάρα πολύ ωραία και ήταν νοστιμότητα.

Φάγαμε και μετά άρχισαν τα τραγούδια, προπαντός παλιά του τραπεζιού. Οι πιο μερακλήδες σηκώθηκαν να χορέψουν. Το μαγνητόφωνο έπαιζε Ηπειρώτικα δημοτικά τραγούδια.

Περάσαμε πάρα πολύ ωραία με χορούς και τραγούδια μέχρι αργά το βράδυ όπου

τρισευτυχισμένοι και κάπως ζαλισμένοι γυρίσαμε στα σπίτια μας.

Κάναμε και άλλες πρωτομαγιές στο χωριό ψήνοντας αρνιά και κοκορέτσια, αλλά η ζωντάνια και το κέφι της πρωτομαγιάς του 1990 δεν ξανάγινε.

Ευχαριστώ
Σπυρίδων Ε. Ξεινός
Γιανναδιό

ΕΠΑΥΛΗ "ΑΝΤΩΝΗΣ", STUDIOS

Προς Πλατεία

Προς Γέφυρα

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΕΠΑΥΛΗ "ΑΝΤΩΝΗΣ"

Προς Γέφυρα

Ε. Ο. ΚΟΖΑΝΗΣ - ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΚΑΤΩ ΚΟΝΙΤΣΑ ΤΗΛ. & FAX: 06510/71402

0944-225347
0651-71402
0655-23618

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Άνω ΚΟΝΙΤΣΑΣ «Ο ΆΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ»

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Πολιτιστικού συλλόγου Άνω Κόνιτσας “Ο Άγιος Νικόλαος” συνήλθε στα γραφεία του συλλόγου στις 14-4-2002 ημέρα Κυριακή και ώρα 10.30 π.μ. με θέμα:

“Καταγραφή προβλημάτων της περιοχής μας και προώθηση λύσεών της”.

Η συζήτηση έγινε με συμμετοχή πολλών κατοίκων της Άνω Κόνιτσας, υπήρξε διεξοδική και αφορούσε δύο τομείς προβλημάτων. Κατ’ αρχήν αναφερθήκαμε σε τρέχοντα προβλήματα της περιοχής που η επίλυσή τους πιστεύουμε ότι μπορεί να γίνει σύντομα και σχετικά εύκολα. Κατά δεύτερο λόγο συζητήσαμε χρονίζοντα προβλήματα μεγαλύτερης βαρύτητας. Η επίλυση τους θεωρούμε ότι είναι δυσκολότερη, θα χρειαστεί περισσότερο χρόνο και τη βοήθεια της Πολιτείας, του Δημοτικού συμβουλίου του Δήμου μας καθώς και των τοπικών φορέων και συλλόγων της περιοχής μας. Βλέπουμε με πόνο ψυχής την πληθυσμιακή κατάρρευση της πόλης μας, τα σχολεία να συρρικνώνονται διαρκώς και σε μερικές γειτονιές να ψάχνεις στην κυριολεξία να βρεις ανθρώπους. Αν αναφερθούμε και στα χωριά μας η κατάσταση είναι τραγική. Κανένα δεν έχει πλέον σχολείο και στα περισσότερα διαμένουν μόνιμα λιγότεροι από 100 κάτοικοι.

Ο σκοπός της καταγραφής των προβλημάτων που κάνουμε πιο κάτω, είναι να συμβάλουμε και εμείς σαν σύλλογος

στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των κατοίκων της πόλης μας και γενικότερα της περιοχής μας. Δεν πιστεύουμε ότι ο κατάλογος αυτός καλύπτει τα πάντα, αλλά νομίζουμε ότι θα γίνει αφορμή για περαιτέρω συζητήσεις τόσο στο Δημοτικό συμβούλιο, όσο και μεταξύ των κατοίκων ώστε όλοι μαζί, το τονίζουμε ακόμη μία φορά όλοι μαζί, να βοηθήσουμε, ο καθένας από την πλευρά του, στην ανάδειξη των προβλημάτων και στην όσο πιο σύντομη και καλύτερη επίλυσή τους.

Αρχίζουμε την καταγραφή πρώτα από τα τρέχοντα προβλήματα που αφορούν κυρίως την περιοχή της Άνω Κόνιτσας στην οποία διαμένουμε και είμαστε γνώστες τους:

1. Ο δρόμος Γκάσιου-Καρυές βρίσκεται στη χειρότερη κατάστασή του τα τελευταία τριάντα χρόνια. Παρότι υπήρξε η διαβεβαίωση ότι θα αρχίσει η κατασκευή του, μέχρι στιγμής δεν είδαμε ούτε μία πέτρα να τοποθετείται. Φυσικά δεν είναι ο μοναδικός δρόμος με προβλήματα. Απλά αναφερόμαστε σ’ αυτόν διότι είναι ένας από τους βασικούς άξονες επικοινωνίας της Άνω Κόνιτσας με το κέντρο.

2. Οι δρόμοι έχουν αρκετές λακκούβες. Πολλά από τα νέα πλακόστρωτα που έγιναν χάλασαν σε αρκετά τους σημεία. Για να λυθεί το πρόβλημα αυτό, που είναι γενικότερης φύσεως και αφορά ολόκληρο το Δήμο, πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρχει μόνιμο συνεργ-

γείο συντήρησης στο Δήμο.

3. Χρειάζεται βελτίωση του περιφερειακού δρόμου, που ξεκινά από το Δημαρχείο και φθάνει μέχρι τα Πλατανάκια, ο οποίος εξυπηρετεί τόσο την Άνω Κόνιτσα όσο και τα χωριά μέχρι το χιονοδρομικό κέντρο της Βασιλίτσας. Αναφέρουμε απλώς ένα χαρακτηριστικό σημείο, τη στροφή στην οικία της κυρίας Παγγέ, το οποίο είναι πολύ επικίνδυνο για δυστυχήματα.

4. Οι παιδικές χαρές τόσο στη θέση Καρυές όσο και στη θέση Πλατανάκια βρίσκονται σε άσχημη κατάσταση. Δεν υπάρχει χώρος στην Άνω Κόνιτσα για να παίζουν τα παιδιά μας. Πρέπει να υπάρξει άμεση παρέμβαση για τη διαμόρφωση των χώρων αυτών.

5. Προτείνουμε τις πλατείες στη θέση περιβόλι, στη θέση Πλατανάκια και στη θέση Καρυές για χώρους αναψυχής. Μπορούν να τοποθετηθούν καρτοτηλέφωνα, αρκετά παγκάκια, βρύσες με τρεχούμενο νερό κ.λπ.

6. Ο φωτισμός σε πολλά σημεία των δρόμων δεν είναι ο κανονικός. Χρειάζεται να τεθούν λαμπήρες περισσότερων Waats και σε αρκετές περιπτώσεις πρέπει να τεθούν διπλοί βραχίονες στις κολόνες της ΔΕΗ.

7. Η καθαριότητα της πόλης μας δεν πρέπει να αφορά μόνο το κέντρο της αλλά να επεκταθεί σε ολόκληρη την πόλη, τόσο με το να περνά η σκούπα όσο και με οδοκαθαριστές. Είναι ένα θέμα που αφορά όλους μας. Πρέπει να τεθούν πινακίδες σε διάφορα σημεία στα οποία κακώς ρίχνονται σκουπίδια ή μπάζα ώστε να αποτρέπεται η ρύπανση απορριμμάτων. Ακόμη προτείνουμε η-

μέρα ή βδομάδα καθαριότητας κατά την οποία πρέπει να μετέχουμε όλοι, σύλλογοι, σχολεία, απλοί πολίτες, στην καθαριότητα μαζί με τα συνεργεία καθαριότητας του Δήμου.

8. Σε ορισμένες στροφές δρόμων χρειάζεται να τεθούν καθρέπες για την αποφυγή δυστυχημάτων. Εντοπίσαμε δύο τέτοια σημεία ένα στο γηροκομείο και ένα στην οικία του κ. Σκούρα.

9. Έχουν εκλείψει σχεδόν όλες οι πινακίδες με τα ονόματα των οδών και η αρίθμηση των οικιών. Μια νοικοκυρεμένη πόλη χρειάζεται και αυτά έστω κι αν φαίνεται ότι είναι μία λεπτομέρεια μπροστά στα άλλα προβλήματα.

10. Σε ορισμένες περιπτώσεις ο Δήμος έχει καλύψει την τοιχοποιία στις αυλές κάποιων συμπατριωτών μας για την διαπλάτυνση των δρόμων. Οι δρόμοι μεν διαπλατύνθηκαν οι τοίχοι όμως δεν αποκαταστάθηκαν.

Σε άλλες περιπτώσεις ζητήθηκε από το Δήμο να δοθούν κάποια τετραγωνικά μέτρα για διαπλάτυνση οδών, όταν όμως δόθηκαν από τον ιδιοκτήτη ο Δήμος δεν συνέχισε το έργο. Έτσι οι κάτοικοι περιμένουν για κάποια χρόνια χωρίς να λυθεί το πρόβλημά τους.

Έχουμε επώνυμες καταγγελίες συμπατριωτών μας, τις οποίες μπορούμε να θέσουμε στη διάθεση του Δήμου για τα περατέρω.

11. Η πηγή στη θέση της Παναγίας, μας ανέφερε συμπολίτης μας ότι είναι εκτεθειμένη. Πρέπει να επιληφθούμε αυτού του θέματος για να προλάβουμε προβλήματα υγείας όλων μας.

12. Η περιοχή Μπέρκου είναι υποβαθμισμένη ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την

οδοποιία. Απαιτείται άμεση και δραστική παρέμβαση ώστε οι εκεί διαμένοντες συμπολίτες μας να μη βουτούν μέσα στη λάσπη, τη στιγμή που και στα μικρότερα χωριά έχουν γίνει οι δρόμοι με πλακόστρωτα, με τσιμέντο ή με άσφαλτο.

13. Πολλοί κάτοικοι της Άνω Κόνιτσας που δεν διαθέτουν Ι.Χ. αυτοκίνητο έχουν πρόβλημα κατά την άνοδό τους από την αγορά το μεσημέρι, ειδικά όταν έχουν ψώνια. Πολλές φορές ψάχνουν για ταξί και δεν βρίσκουν αυτή την ώρα. Θα ήταν καλό αν όχι κάθε μέρα τουλάχιστον μερικές φορές την εβδομάδα να κάνει ένα δρομολόγιο το λεωφορείο του Δήμου, περνώντας από τους βασικούς δρόμους.

14. Στην περιοχή του Μητροπολιτικού ναού του Αγίου Νικολάου λείπει κάποιος χώρος στάθμευσης αυτοκινήτων. Σε μέρες μεγάλων εορτών και σημαντικών γεγονότων το πρόβλημα είναι έντονο και γι' αυτό χρειάζεται να λυθεί ενδεχομένως και με τη βοήθεια της τοπικής εκκλησίας.

15. Αναφερόμαστε τώρα σε ένα άλλο θέμα, αυτό του καθαρισμού του χιονιού. Όταν πέφτει αρκετό χιόνι χρειάζεται να περνά τουλάχιστον από τους βασικούς άξονες επικοινωνίας, συνεργείο καθαρισμού του χιονιού πριν το χιόνι παγώσει ώστε να μειώνονται τα προβλήματα διακινήσεώς μας.

16. Τα δρομολόγια του ΚΤΕΛ δεν είναι τις κατάλληλες ώρες, με αποτέλεσμα να υπάρχει ταλαιπωρία του επιβατικού κοινού. Πρέπει να γίνει κάποια αναμόρφωση του προγράμματος δρομολογίων ώστε να βελτιωθεί όσο το δυνα-

τόν η παροχή υπηρεσιών του ΚΤΕΛ.

Ερχόμαστε τώρα στα γενικότερα προβλήματα που αφορούν όλους τους κατοίκους της περιοχής μας:

1. Η καθαριότητα είναι ένας βασικός στόχος όλων των πολιτισμένων ανθρώπων. Τα σκουπίδια δεν επιτρέπεται να πετιούνται σε ανοικτούς χώρους που τα αποτελέσματα μιας τέτοιας ενέργειας είναι σε όλους μας γνωστά. Γι' αυτό είμαστε υπέρ της δημιουργίας Χ.Υ.Τ.Α. αφού διασφαλιστεί ο τρόπος και ο τόπος κατασκευής του, εξυπηρετώντας αποκλειστικά την γεωγραφική ενότητα της Κοινότητας.

2. Υπάρχει από ό,τι γνωρίζουμε το νέο δίκτυο ύδρευσης της Κόνιτσας το οποίο δεν χρησιμοποιείται στο μεγαλύτερο μέρος του, με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος καταστροφής του. Πολλοί κάτοικοι εν τω μεταξύ έχουν προβλήματα ύδρευσης κατά τη θερινή κυρίως περίοδο. Ο Δήμος πρέπει να συμπεριλάβει στα έργα του και αυτό πριν είναι αργά.

3. Το θέμα της αποχέτευσης είναι ένα από τα δύσκολα έργα διότι και η κατασκευή του απαιτεί το άνοιγμα πολλών δρόμων και το κονδύλιο που χρειάζεται είναι τεράστιο. Επειδή όμως είναι βασικό έργο υποδομής μιας περιοχής γι' αυτό πρέπει κάποτε να κάνουμε αρχή.

4. Η ένταξη στο σχέδιο πόλεως και άλλων περιοχών στην ευρύτερη περιοχή του Δήμου και τη διανομή οικοπέδων δωρεάν σε ανθρώπους που θα ήθελαν να μείνουν στην Κόνιτσα θα ήταν ένα έργο που αν δεν θα συντελούσε στην αύξηση του πληθυσμού τουλάχισ-

στον πιστεύουμε ότι θα συντελούσε στη μη απομάκρυνση συμπατριωτών μας.

5. Η αποπεράτωση της κεντρικής πλατείας και η διαμόρφωση του ιστορικού κέντρου της πόλης μας με μεταφορά του πρακτορείου ΚΤΕΛ σε άλλο σημείο θα έδινε μια πολύ καλύτερη όψη της πόλης μας στον κάθε επισκέπτη.

6. Αξιοποίηση της κατασκήνωσης στην περιοχή του χωριού της Πηγής.

7. Διαμόρφωση χώρου λαϊκής αγοράς ώστε οι πλανόδιοι πωλητές να συγκεντρώνονται σε κοινό χώρο για την πώληση των προϊόντων τους.

8. Διαμόρφωση χώρου στάθμευσης αυτοκινήτων (περιοχή πρατηρίου Λώλου) και κατάργηση του παρκαρίσματος στο κέντρο της αγοράς.

9. Αποπεράτωση δημοτικής αγοράς.

10. Αποπεράτωση ξενοδοχείου Λαϊκής βάσης ή τροποποίησή του

11. Δημιουργία τμήματος κάποιας σχολής (ΤΕΙ ή ΙΕΚ) είτε στα πλαίσια της "Αναγνωστοπουλείου Σχολής" είτε ανεξάρτητα από αυτήν.

12. Να δοθούν κίνητρα για επενδύσεις στην περιοχή μας ώστε να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας για τους νέους μας.

13. Να δοθούν κίνητρα για δημιουργία καταστημάτων για πώληση παραδοσιακών προϊόντων και τουριστικών ειδών.

14. Αποπεράτωση του αρχοντικού Σίσκου και δημιουργία μουσείου.

Ανάδειξη ακόμη όλων των ιστορικών μνημείων της περιοχής μας και των παραδοσιακών οικιών ώστε να είναι εύκολη η πρόσβαση στον κάθε επισκέπτη.

15. Αναβάθμιση των παρεχομένων υ-

πηρεσιών από το Κέντρο Υγείας.

16. Ενίσχυση νέων οικογενειών (π.χ. εφάπαξ προσφορά χρηματικού ποσού ή παροχή δωρεάν οικοπέδου με τη γέννηση τρίτου παιδιού).

17. Ενίσχυση της ασφάλειας της πόλης μας με αύξηση των ανδρών του αστυνομικού τμήματος και την δημιουργία Δημοτικής αστυνομίας.

18. Ο κίνδυνος από τα ναρκωτικά των νέων μας είναι μεγάλος. Πρέπει να ληφθούν μέτρα για την προφύλαξή τους.

19. Εκείνο που μας έμεινε αλώβητο στην Κόνιτσα είναι τα βουνά με το πράσινό τους. Πρέπει να ληφθούν περαιτέρω μέτρα για την προστασία τους πέραν των μέτρων εκ μέρους του Δασαρχείου. Μία πρότασή μας είναι η δημιουργία υποδομής για λήψη νερού από τον ποταμό Αώο από ελικόπτερα, για να έχουμε άμεση επέμβαση σε περίπτωση πυρκαγιών.

20. Πρέπει να δοθεί βαρύτητα στη βελτίωση του οδικού δικτύου τόσο της πόλης μας όσο και όλων των χωριών του Δήμου μας.

Μετά από την σύντομη αυτή αναφορά στα προβλήματα της περιοχής μας θα θέλαμε να τονίσουμε για μία ακόμη φορά ότι ο σύλλογός μας είναι ανοικτός για διάλογο πάνω στα ανωτέρω προβλήματα τόσο με τον κ. Δήμαρχο και το Δημοτικό συμβούλιο, όσο και με οποιοδήποτε άλλο φορέα. Ευχαριστούμε που είχατε την υπομονή να αναγνώσετε τις παραπάνω διαπιστώσεις μας και πιστεύουμε ότι έτσι κάνουμε την αρχή ενός γόνιμου και εποικοδομητικού διαλόγου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Στη μνήμη του ΗΛΙΑ ΠΛΑΤΗ

Πριν 59 χρόνια στη θέση γιοφύρια του χωριού Ελεύθερου σκότωσαν οι Γερμανοί φασίστες τον Ηλία.

Ο Ηλίας γεννήθηκε στο χωριό Ελεύθερο Κόνιτσας της Ηπείρου το έτος 1908 από φτωχή και εργατική οικογένεια.

Γονείς του ήταν ο Σωτήρης και η Αλεξάνδρα Πλατή οι οποίοι απέκτησαν τρία παιδιά τον Ηλία που αναφέρεται πιο πάνω, τον Δημήτρη γεννημένο το έτος 1915 και τελευταία τον Παναγιώτη το έτος 1920.

Χτίστες στο επάγγελμα ο πατέρας και τα τρία παιδιά του. Δούλευαν σε πολλές περιοχές της πατρίδας μας, έβγαζαν το μεροκάματό τους περνούσαν αυτοί, έστελναν και στις οικογένειες τους χρήματα, που ζούσαν εκείνα τα χρόνια στο χωριό.

Στη δεκαετία του 1930 παντρεύεται ο Ηλίας και παίρνει για γυναίκα του την Παναγιωτούλα κόρη του Κωνσταντίνου ιερέα και της Μαρίας Νιάλλα. Με την εισβολή των Ιταλών φασιστών στη χώρα μας στις 28 Οκτώβρη του 1940 ο Ηλίας βοήθησε πολύ τα μαχόμενα Ελληνικά στρατιωτικά τμήματα, φορτώνοντας στην πλάτη του και μεταφέροντας πολεμικό υλικό και τρόφιμα μέχρι την πρώτη γραμμή του μετώπου.

Το μήνα Ιούλη του 1943 τα γερμανικά στρατεύματα άρχισαν μεγάλες εκκαθαριστικές επιχειρήσεις κατά των

ανταρτών του στρατηγείου της Δυτικής Μακεδονίας του Ε.Λ.Α.Σ. καθώς και στις περιοχές Βοΐου, Γρεβενών Καστοριάς. Άρχισαν με ταυτόχρονη κίνηση από Κοζάνη Γιάννινα Κόνιτσα.

Η δύναμη των τμημάτων του Αρχηγείου της Πίνδου του Ε.Λ.Α.Σ. Δυτικής Μακεδονίας που βρίσκονταν στην περιοχή Λάκκας Αώου έφτανε τους 800 και είχε συνεργασία με τις πολιτικές οργανώσεις του Ε.Α.Μ. Παρακολουθούσαν με μεγάλη προσοχή τις κινήσεις του Γερμανικού στρατού που βρίσκονταν σε επιφυλακή σε διάφορα σημεία για να αποκρούσουν τις επιθέσεις του εχθρού. Σύμφωνα με πληροφορίες που έρχονταν από την Κόνιτσα και άλλες περιοχές οι Γερμανοί ετοίμαζαν να κάνουν εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στη Λάκκα Αώου και γενικά στην περιοχή της Πίνδου. Στόχος τους ήταν να εξοντώσουν τα τμήματα του Ε.Λ.Α.Σ. που βρίσκονταν σ' αυτή την περιοχή, και να συναντηθούν με τ' άλλα γερμανικά στρατιωτικά τμήματα που προχωρούσαν επιθετικά από τις περιοχές Γρεβενών Βοΐου Καστοριάς. Στις 22 Ιούλη του 1943 οι Γερμανοί κινήθηκαν από την Κόνιτσα με κατεύθυνση τη Λάκκα Αώου με σκοπό τη διάλυση των ανταρτικών δυνάμεων του Ε.Λ.Α.Σ. που δρούσαν σ' αυτή την περιοχή. Στη θέση Σουσνίτσα υπήρχε αντάρτικο φυλάκιο το οποίο επαγρυπνούσε και παρακολουθούσε τις κινήσεις των Γερμανών. Οι κάτοικοι του

χωριού Ελεύθερου εγκατέλειψαν τα σπίτια τους, εκείνο το λίγο βιό το οποίο ύστερα από μεγάλους κόπους είχαν φτιάξει κι έφυγαν για τα δάση για να σωθούν από το βάρβαρο κατακτητή.

Έμειναν στο χωριό δύο γέροι και μια γριά που δεν μπορούσαν να περπατήσουν. Στη θέση Κοκκινάδι ανατολικά του χωριού Ελεύθερου τ' αντάρτικα τμήματα της 9ης Μεραρχίας του Ε.Λ.Α.Σ. αναπύχθηκαν και περίμεναν τους Γερμανούς με αρχηγούς τους καπεταναίους Χρήστο Μόσχο (Πέτρο) Μαύρο, Κατσαντώνη Αθάνατο και άλλους. Επίσης σ' αυτές τις επιχειρήσεις πήρε μέρος και ένα τμήμα του Αρχηγείου της Ηπείρου. Κατά το μεσημέρι παρουσιάστηκαν οι Γερμανοί στο δυτικό μέρος του χωριού Ελεύθερου νομίζοντας ότι δεν θα βρισκαν αντίσταση. Μόλις πλησίασαν στη θέση Γκορτσιές που είναι κοντά στο χωριό τους σταμάτησαν οι ριπές πολυβόλων των ανταρτών. Οι Γερμανοί ξαφνιασθηκαν και ακροβολίστηκαν. Η μάχη από την πρώτη στιγμή ήταν πολύ σκληρή. Οι αντάρτες διέθεταν ένα βαρύ πολυβόλο έναν όλμο, μερικά οπλοπολυβόλα και λίγα φυσίγγια. Αυτή η μάχη κράτησε τέσσερις μέρες. Και όμως δεν μπόρεσαν να κάψουν την αντίσταση των ανταρτών, παρότι ο εχθρός διέθετε σύγχρονο οπλισμό και πυροβολικό. Την Τρίτη μέρα το πυροβολικό των Γερμανών άρχισε να χτυπάει τις θέσεις των ανταρτών, όπως στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος, στον Προφή-

τη Ηλία, και τις γύρω κοντινές θέσεις. Στις μάχες αυτές σκοτώθηκαν βορειοδυτικά του χωριού τρεις ελασίτες από την Κόνιτσα. Ο Λάμπρος Αρχιμαντρίτης, ο Χρήστος Γιούσιος, και ο Παντελής Ευαγγέλου. Σ' ένα σημείο στη Νταλιόπολη μεταξύ Κλέφτη και Σμόλικα σκοτώθηκε από Γερμανικά τμήματα ο Στέργιος Μεσσής από το χωριό Πάδες που φύλαγε εκεί με μια ανταρτομάδα. Την τέταρτη μέρα της μάχης κάποια τμήματα του Γερμανικού στρατού πλησίασαν από άλλη θέση προς την οροσειρά του Σμόλικα και έτσι οι αντάρτες αναγκάστηκαν να συμπυκνούνται για να μην εγκλωβιστούν.

Έτσι οι Γερμανοί στις 26 Ιούλη του 1943 μπήκαν μέσα στο χωριό Ελεύθερο και το αφάνισαν. Έβαλαν φωτιά σ' όλα τα σπίτια του χωριού, στις αχυροκαλύβες στους υδρόμυλους, το Διτάξιο Δημοτικό Σχολείο που είχε χτιστεί το έτος 1935, την εκκλησία του Αϊ Νικόλα, και το ξωκλήσι του Αϊ-Λιά. Το μόνο που δεν έκαψαν ήταν το σπίτι του Θανάση Γούρη. Η καταστροφή ήταν ολοκληρωτική δεν άφησαν τίποτε όρθιο, έκαψαν μέσα στο σπίτι της την Μαρία Μπόγδου του Χρήστου 75 ετών περίπου και τον Γιάννη Γιώτο 84 χρονών μέσα στο σπίτι του Παναγιώτη Τζινέρη ή Σκράκου. Σκότωσαν το Βασίλη Μπόγδο του Νικολάου, 60 χρονών την ώρα που ανέβηκε σε μια μουριά να φάει λίγα μούρα. Τον κατέβασαν κάτω με μια ριπή πολυβόλου. Στη συνέχεια οι Γερμανοί κατηφόρισαν προς τη θέση γιοφύρια συνεχίζοντας

την τέταρτη κατά σειρά μέρα εκκαθαριστικών επιχειρήσεων. Δυο κάτοικοι του χωριού προσπάθησαν να μπουν στο χωριό νομίζοντας ότι οι Γερμανοί είχαν αποχωρήσει πλέον. Ο Ηλίας Πλατής πέρασε πιο μπροστά από τον Στέργιο Ρούβαλη ή Ζαραζώνη και έπεσε σε ενέδρα των Γερμανών όπου και σκοτώθηκε. Ο δε Στέργιος Ρούβαλης που γλίτωσε έδωσε τις παραπάνω πληροφορίες στους συγχωριανούς. Τελευταία έβαλαν φωτιά και στα σπαρτά που βρίσκονταν στα γύρω χωράφια. Πριν αποχωρήσουν οι Γερμα-

νοί από το χωριό άφησαν μια πινακίδα έξω από το καμένο σχολειό που έγραφε.

Το χωριό Ελεύθερο εξηφανίσθη της γης διότι οι κάτοικοί του εστράφησαν εχθρικά κατά των Γερμανικών στρατιωτικών δυνάμεων που θέλουν να επαναφέρουν την τάξιν στην Ελλάδα.

*Αιωνία σου η μνήμη συγχωριανέ μου Ηλία
Σωτήρης Σπούρου,
Μπάρμπας Στέλεχος της Ε.Π.Ο.Ν.
περιοχής Λάκκας Αώου Κόνιτσας
της Ηπείρου*

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΚΤΕΛ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Διαβάσαμε στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού μας ένα σχόλιο για το πρόβλημα του Πρακτορείου λεωφορείων στην Κόνιτσα.

Πράγματι είναι κοινή διαπίστωση ότι στη θέση που βρίσκεται σήμερα, είναι πολύ επικίνδυνο!

Τα σημερινά λεωφορεία είναι διπλάσια από αυτά που κυκλοφορούσαν παλιότερα και εξ αιτίας του όγκου τους, η πρόσβαση, το παρκάρισμα, οι στροφές σ' εκείνον το μικρό χώρο του πρακτορείου γίνονται πολύ δύσκολα με κίνδυνο για τους πεζούς και τα διερχόμενα αυτοκίνητα.

Αν λοιπόν γινόταν η μεταφορά του στο χώρο του μπαζωμένου λάκκου

“Μπέρκο” (πλατείας Μ. Φριζή) θα λυνόταν αυτομάτως ένα μεγάλο πρόβλημα.

Τώρα υπάρχουν εύκολες, γρήγορες και σχετικά φθηνές προκατασκευές και δεν μπορούμε να καταλάβουμε γιατί ο Δήμος αδρανεύει τόσον καιρό.

Στο σημείο που αναφέρουμε πιο πάνω έχει τόση απλοχωριά που μπορεί να γίνει το Πρακτορείο με γραφείο, καφενείο, χώρο αποσκευών και υπόστεγο άνετα και επί πλέον τεράστια έκταση για τη στάθμευση λεωφορείων. Άλλωστε και τώρα εκεί αράζουν όλα τα λεωφορεία.

Ας μην χάνει καιρό ο Δήμος λοιπόν, και ας λύσει αυτό το πρόβλημα.

Λουκάς Εζνεπίδης

ΣΧΟΛΙΑ

Στις 5/6 γιορτάζεται η Παγκόσμια μέρα περιβάλλοντος.

Τι να τις κάνουμε τις γιορτές αφού στην πράξη δεν σεβόμαστε το περιβάλλον;

Οι χώρες που ρυπαίνουν την ατμόσφαιρα με τις βιομηχανίες τους, δεν υπογράφουν τις συμφωνίες για τον περιορισμό των ρύπων (βλέπε Αμερική κ.λ). Κι εμείς εδώ μπορεί να μην έχουμε ρύπανση από εργοστάσια, έχουμε όμως ρύπανση από τα σκουπίδια που ρίχνονται ανεξέλεγκτα σε κάθε δρόμο και σε κάθε ρεματιά.

Η φωτογραφία δείχνει εύγλωτα πόσο λογαριάζουν οι έξυπνοι συμπολίτες μας τις απαγορευτικές πινακίδες του Δήμου.

Δυστυχώς οι Δήμοι για να μην κακοκαρδίσουν τους παραβάτες δεν κάνουν τίποτε για την πάταξή τους.

Ιδού μια εικόνα από την “χωματερή” μπροστά στην είσοδο της Κόνιτσας (δίπλα στο κέντρο παιδ. Μέριμνας).

- Όταν οι “κυνηγοί” δεν βρίσκουν θηράματα βγάζουν το άχτι τους στις πινακίδες. Είναι ζήτημα αν στις δέκα υπάρχουν πέντε αντουφέκιστες.

Αλλά τα λόγια είναι περιπά, αφού οι φωτογραφίες είναι αιγευδείς μάρτυρες...

- Καλή είναι αυτή η διάνοιξη που έγινε προ καιρού κατά μήκος του ρέματος από την πλατεία Φριζή μέχρι την Πυροσβεστική. Πρέπει όμως να ανοίξει και το μικρό κομμάτι προς το ξενοδοχείο Εξάρχου, αλλά και να καθαριστεί σε πρώτη φάση αυτός ο δρόμος, ώστε να μπορούν να κινούνται υποφερτά τα αυτοκίνητα. Έτσι, γίνεται αποσυμφόρνηση από το κέντρο

και συντομεύει η απόσταση μέχρι τη ΔΕΗ και την εθνική οδό.

Σ.Τ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μεγάλη Τετάρτη συνέπεσε η φετινή Πρωτομαγιά και μεταφέρθηκε ο γιορτασμός για μετά το Πάσχα.

- Το Πάσχα γιορτάστηκε με σχετικά καλόν καιρό και πολύς κόσμος βγήκε από τις πόλεις στις επαρχίες όπου τα ξενοδοχεία, ξενώνες και νοικιαζόμενα υπερκάλυψαν δωμάτια και κρεβάτια.

- Δυο παραστάσεις έδωσε στην Κόνιτσα στις 21-2/5 το τσίρκο "Βαρτσελόνα".

- Από το Δήμο Κόνιτσας, την Πυροσβ. Υπηρεσία, το Δασαρχείο και το Κ.Π.Ε. πραγματοποιήθηκε στις 26/5 η μερίδα με θέμα: Προστασία των δασών από τις πυρκαγιές και εθελοντισμός.

- Σύσκεψη στο Δημαρχείο Κόνιτσας πραγματοποιήθηκε στις 25/5 με συμμετοχή του Δημ. Συμβουλίου και του υφυπουργού Δημ. Τάξης κ. Ε. Μαλέσιου για το θέμα που αφορά την ίδρυση Σχολής Δημ. Αστυνομίας στην Κόνιτσα. Η υλοποίηση της απόφασης αναμένεται σύντομα και για το σκοπό αυτόν υποδείχτηκε το κτίριο του Κέντρου Παιδ. Μεριμνας (πρωην Ορφανοτροφείο) από το οποίο μαθητές και προσωπικό θα μεταφερθούν σε άλλα οικήματα.

- Ανάβαση στη Δρακόλιμνη Σμόλικα πραγματοποίησε στις 26/5 ο Ορειβ. Σύλλογος Κόνιτσας.

- Προς το τέλος της βρίσκεται ανακατασκευή της Κεντρ. Πλατείας της Κόνιτσας.

- Στις 26/5 από το Δήμο Κόνιτσας, την Πυροσβ. Υπηρεσία, το Δασαρχείο και το Κ.Π.Ε. πραγματοποιήθηκε μερίδα για την προστασία των δασών από τις πυρκαγιές και τον εθελοντισμό.

- Στις 29/6 η Χορωδία του Πνευματικού Κέντρου Κόνιτσας πραγματοποίησε πετυχημένη εκδήλωση στη Ναύπακτο.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΕΤΟΥΣ 1952

Με τη συμπλήρωση μισού αιώνα από τότε που αποφοιτήσαμε από το Οκτατάξιο Μικτό Γυμνάσιο Κονίτσας, αποφασίσαμε να συναντηθούμε την Κυριακή 25 Αυγούστου 2002 και ώρα 9ην πρωϊνήν στο προαύλιο του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Κονίτσας.

Μετά τον εκκλησιασμό θα τελέσουμε μνημόσυνο στην μνήμη των Καθηγητών και συμμαθητών μας που έχουν φύγει από την ζωή.

Στη συνέχεια θα μεταβούμε στο εξοχικό Κέντρο "ΠΛΑΤΑΝΑΚΙΑ" όπου θα γίνει η προγραμματισμένη συνεστιάσή μας.

Ραντεβού στις 25/08/2002

Κόνιτσα 15/06/2002

Φιλικά

Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Μυρτώ Φλώρου τηλ. 06550/22463

Άννα Χούσου τηλ. 06650/22618

Νώντας Κοκοβές τηλ. 06650/45889

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΥΡΝΙΩΤΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Έχουμε την τιμή να σας γνωρίσουμε ότι με την πολύτιμη χορηγία του Υπουργείου Πολιτισμού και τη συμπαράσταση του Δήμου Κόνιτσας ο Σύλλογός μας διοργανώνει για τις 10 και 11 Αυγούστου τρέχοντος έτους Φεστιβάλ Ηπειρωτικής

Παραδοσιακής Μουσικής στην Πουρνιά, με σκοπό να τονώσει την κίνηση και ζωή στο χωριό και παράλληλα να συμβάλει στη διατήρηση και διάδοση των παραδόσεών μας, και σας προσκαλούμε όπως μας τιμήσετε με την παρουσία σας.

Με πολλή τιμή
Για το Δ.Σ. του Συλλόγου
Ο Πρόεδρος
Κώστας Θεοδώρου

Υ.Γ. Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων θα αποσταλεί κατά τον μήνα Ιούλιο.

Αξιότιμο Διοικητικό Συμβούλιο ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΠΑΠΑΓΟΥ

Με πολλή συγκίνηση λάβαμε το κείμενο με το οποίο βραβεύσατε τα παιδιά μας, ένα κείμενο που όχι μόνο τα χαροποίησε και τα ικανοποίησε, αλλά άγγιξε και τις δικές μας καρδιές με την ευαισθησία και τη θέρμη του.

Για μας τους ανθρώπους της ξεχασμένης ακρπικής επαρχίας, η ευγενική σας χειρονομία ενισχύει τη θέληση να παραμείνουμε σ' αυτόν τον τόπο που τόσο μας έχει ανάγκη.

Ιδιαίτερα ενισχύει τα παιδιά να συνεχίσουν το δύσκολο αγώνα για την κατάκτηση της γνώσης που εξασφαλίζει ικανοποιητικά την επιτυχία τους στη ζωή.

Με ολόθερμες ευχαριστίες

Οι Οικογένειες: Θεοδώρου - Δήμητρας
Γκιοξάρη
Σταύρου - Φρειδερίκης
Γαϊτανίδη

Οι μαθητές: Γκιοξάρης Βασίλειος-
Γαϊτανίδης Ελευθέριος.

Κόνιτσα 20/6/2002

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Μανώλης Μαθιού και η Μαρία Κ. Μπούσμουλα απόκτησαν στις 9/6 αγοράκι.

• Ο Δημήτρης Νανούρης και η Πηνελόπη Γκοτσοπούλου (κόρη Ανθούλας Γκότζου) στην Αθήνα, απόκτησαν στις 16/5 αγοράκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Την 1/5 στην Κόνιτσα ο Φαίδων, γιός του Φιλήμωνα και της Ελένης Μουλαϊδη.

• Στις 7/5 στην Αγ. Παρασκευή η Αθανασία του Ανδρέα Νάκου.

• Στις 11/5 στην Κόνιτσα η Αμαλία του Νικολάου Χατζηρούμνη.

• Στις 12/5 στην Κόνιτσα ο Αθανάσιος του Ιωάννη Χαραμούζα.

• Στις 12/5 στην Κόνιτσα η Ιωάννα του Νικολάου και της Ευφροσύνης Γαϊτανίδη.

• Στις 2/6 στην Κόνιτσα η Πελαγία του Χρήστου Μήτσικα.

• Στις 2/6 στο Μάζι η Ναταλία του Ευάγγελου Στράτου.

• Στις 27/6 στην Κόνιτσα η Όλγα του Χρήστου Σέρρα.

• Στην Αθήνα η Πηνελόπη του Νικολάου και της Δήμητρας Γιαννοπούλου στις 16/6.

• Στις 9/6 στην Παναγία Σουμελά ο Δημοσθένης και η Μαρία Ζιώγα βάπτισαν το αγοράκι τους. Όνομα Ηλίας.

ΓΑΜΟΙ

• Στην Κω ο Ανδρέας Ε. Ευαγγελίδης και η Μαρία Αλαχιώτη στις 11/5.

- Στην Κόνιτσα στις 11/5 ο Χρήστος Γαϊτανίδης και η Ελένη Νίνου.

- Στις 25/5 στην Κόνιτσα ο Παναγιώτης και η Ευρύκλεια Γκότζου.

- Στις 8/6 ο Κώστας Παπασπύρου και η Δέσποινα Αθανασίου στην Αειόπετρα Κόνιτσας.

Αγαπημένα μου εγγόνια Κώστα και Δέσποινα, με την ευχή της Παναγίας σας εύχομαι κι εγώ από τα βάθη της ψυχής μου, να ζήσετε με καλούς απογόνους. Η ευτυχία και η χαρά να συνοδεύει τη ζωή σας.

Η γιαγιά σας Αντιγόνη Κωνσταντινίδη.

- Στις 15/6 ο Νικόλαος Πλουμής και η Αγγελική Κ. Λάκκα.

- Στις 15/6 στον Αγ. Δημήτριο Κηφισιάς έγιναν οι γάμοι της ιατρού Παρασκευής Δερμιτζάκη, κόρης του Προέδρου του Συλλόγου Γανναδιωτών Γεωργ. Δερμιτζάκη, μετά του ιατρού Θεοδώρου Βαμβακίδη.

- Στις 23/6 έγινε στο Κεφαλοχώρι παραδοσιακός γάμος του Κων/νου Τσίου, που ήρθε από την Αμερική γι' αυτόν το σκοπό, με την Helen Schweizer.

- Στις 29/6 στην Κόνιτσα ο Γιάννης Δέρβος και η Σεργιανή Καραγιάννη.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 10/4 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Οξυά η πρεσβυτέρα Ιφιγένεια Αντωνιάδη.

- Την 1/5 στη Μόλιστα η Ελευθερία Μπουζούλα ετών 76.

- Στις 5/5 ο Σπύρος Ζδράβος ετών

38 στην Κόνιτσα.

- Στις 10/5 ο Παύλος Βλάχος ετών 65 στα Γιάννινα.

- Στις 11/5 στα Γιάννινα η Αλεξάνδρα Πολίτη από τον Αμάραντο, ετών 84.

- Στις 12/5 η Ευγενία Σταύρου ετών 94 στην Καλλιθέα Κόνιτσας.

- Στις 18/5 στα Γιάννινα ο Απόστολος Γουδέλης ετών 46 από τον Γοργοπόταμο.

- Στις 21/5 ο Σωτήριος Πορφύρης ετών 81 στον Αμάραντο.

- Στις 21/5 ο Αναστάσιος Μουλαϊδης ετών 84 στην Κόνιτσα.

- Στις 30/5 στα Γιάννινα ο Μιχαήλ Μηλιώνης ετών 56 από το Παλαιοσέλι.

- Στις 30/5 στα Γιάννινα ο Χρήστος Κουμπούρας από την Κόνιτσα ετών 45.

- Στις 31/5 από τροχαίο ο Νικόλαος Κοκοβές από την Αγ. Βαρβάρα ετών 25.

- Στις 4/6 στη Θεσ/νίκη η Ερατώ Σίμου από Πάδες ετών 90.

- Στις 9/6 η πρεσβυτέρα Αντιγόνη Παασπύρου σε τροχαίο, ετών 79.

- Στις 12/6 η Μαρία Γιαννούση ετών 83 στο Παλαιοσέλι.

- Στις 17/6 στην Κόνιτσα η Χρυσάνθη Ζαχαράκη ετών 72.

- Στις 18/6 ο Ευθύμιος Κήτας ετών 85 στην Αθήνα, και κηδεύτηκε στην Κόνιτσα.

- Στις 19/6 η Γεωργία Γαλάνη στην Αγία Παρασκευή, ετών 93.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΗΛΙΩΝΗΣ
1946-2002

Θλίψη γέμισε τις καρδιές όλων μας, ο αδόκητος θάνατος του Μιχάλη. Για πολύ καιρό θα θλιβόμαστε και θα πονούμε γιατί ο Μιχάλης ήταν άνθρωπος με ήθος, τιμιότητα, συναδελφικότητα και αγάπη για τον συνάνθρωπό του.

Ακέραιος και σοβαρός στις σχέσεις του, έφυγε από κοντά μας αφήνοντας πίσω του την ανάμνηση ενός ανθρώπου που από τα μικρά του θήτευσε στον αγώνα της ζωής.

Πράγματι το κύριο γνώρισμα του Μιχάλη ήταν η εργατικότητα. Παιδί ακόμη ακολούθησε τον πατέρα του στη γεμάτη στερήσεις και μόχθο ζωή του υλοτόμου. Στη συνέχεια δοκιμάσθηκε στην εξίσου σκληρή δουλειά του ναυτικού με υπερπόντια ταξίδια και για τον λόγο αυτό οι Παλαιοσελλίτες που τον υπεραγαπούσαν τον αποκαλούσαν “ο καράβιας”.

Στα Γιάννενα που δούλευε σε εταιρεί-

ες παραγωγής μπετόν, ο Μιχάλης κυριαρχούσε με την πληθωρικότητά του, την δυναμικότητα και το πνεύμα συντροφικότητας, ήταν δε ιδιαίτερα αγαπητός στον κόσμο των οικοδόμων.

Τώρα αναπαύεται στη γενέθλια γη του Παλαιοσελλίου το οποίο πολύ αγάπησε και υπηρέτησε ως κοινοτικός σύμβουλος. Ο λόγος του για τα κοινά ήταν πάντα μετρημένος και ουσιαστικός χωρίς υπερβολές και ακρότητες. Επιθυμία του ήταν να περάσει ειρηνικά τα χρόνια της συνταξιοδότησης στο χωριό.

Όλοι εμείς που γνωρίσαμε και αγαπήσαμε τον Μιχάλη ευχόμαστε ο δρόμος προς την αιωνιότητα να είναι καλοτάξιδος.

Έχουμε χρέος, την μνήμη του Μιχάλη, να την σεβαστούμε και να την τιμήσουμε.

Η.Α.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο 369 τ.μ. στην Άνω Κόνιτσα
Πληροφορίες: Τηλ. 01.06611423

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΟΥΛΑΪΔΗΣ

Πέθανε ξαφνικά στην Κόνιτσα στις 20/5/2002 ο Αναστ. Μουλαΐδης και στις 21/5 εψάλη στην Ευαγγελική Εκκλησία η νεκρώσιμη ακολουθία.

Παραθέτουμε τον επικήδειο λόγο που εκφωνήθηκε από τον αδερφό του Γρηγ. Μουλαΐδη.

“Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί, συγγενείς και φίλοι που μαζευτήκαμε εδώ για να απευθύνουμε τον τελευταίο χαιρετισμό στον αγαπητόν μας πατέρα, σύζυγο και αδελφό και φίλο Αναστάσιο, ο οποίος αναχώρησε εις Κύριον εκεί που είναι πολύ καλύτερα μαζί του και αιώνια.

Γιατί αγάπησε το Χριστό, τον δέχτηκε σαν προσωπικό του Σωτήρα, τον ακολούθησε με πίστη, γνωρίζοντας πως γι αυτόν και για μας ο Χριστός σταυρώθηκε και αναστήθηκε για να είμαστε αιώνια μαζί του.

Ο ύμνος μας λέγει: “Χριστός Ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας και τοις εν τοις μνήμασι ζώνων χαρισάμενος”.

Ήθελα να ευχαριστήσω τον Επίσκοπο του τόπου μας για τη συμπαράσταση και την αγάπη που έδειξε στο πρόσωπο του θανόντος καθώς και τον Δήμαρχο της πόλης που ήρθε κοντά μας, καθώς και όλους σας που ήρθατε για τον τελευταίο ασπασμό.

Ο Αναστάσιος γεννήθηκε στα Φάρασα της Καππαδοκίας το 1918, σε μια περίοδο πολύ δύσκολη και σε μια οικογένεια ταλαιπωρημένη.

Ο πατέρας του για να μη γίνει τούρκος στρατιώτης, έφυγε στο βουνό, με συνέπεια να εξοριστεί η μάνα του με τα παιδιά της.

Ο Αναστάσιος είχε άλλα τρία αδέρφια τα οποία πέθαναν και έναν αδελφό που γεννήθηκε στην Ελλάδα το 1924· δηλαδή εμένα.

Το 1926 πεθαίνει ο πατέρα μας και το 1940 η μητέρα μας. Εμείς τα δυο ορφανά αντιμετωπίσαμε τη ζωή ενωμένα και αγαπημένα.

Το 1941 παντρεύτηκε τη Φωτεινή με την οποία απέκτησε πέντε παιδιά τα οποία μεγάλωσε εργαζόμενος σκληρά μαζί με τη σύζυγό του.

Όταν άκουσε για το Χριστό ότι σταυρώθηκε και γι αυτόν, πίστεψε ειλικρινά, μετανόησε και τον δέχτηκε ως Σωτήρα στη ζωή του.

Μελετούσε το Ευαγγέλιο και οδήγησε τα παιδιά του στο Χριστό.

Ήταν μέλος της εκκλησίας μας και ομιλούσε για το Χριστό όπου χρειαζόταν.

Δεν θα τον ξαναδούμε πια εδώ, αλλά στην “Ανω Ιερουσαλήμ” εκεί που όλοι οι πιστοί θα ψάλλουν το αλληλούϊα, στη βασιλεία του παντοκράτορα Θεού.

Ο Χριστός είπε: “Εγώ είμαι η Ανάσταση και η ζωή. Ο πιστεύων εις εμέ, κι αν αποθάνει, θέλει ζήσει...”.

Ο Χριστός Ανέστη και είναι η αιώνια ασφάλειά μας. Είναι κρίμα να μην τον έχουμε στην καρδιά και στη ζωή μας.

Είθε όλοι μας να τον έχουμε ως λυτρωτή στη ζωή μας”.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η οικογένεια Θωμά Μουλαΐδη από τις στήλες του περιοδικού “ΚΟΝΙΤΣΑ” ευχαριστεί θερμά τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κόνιτσας για την πρόθεσή του να παραχωρήσει τον Ι. Ναό Αγ. Κων/νου για την τέλεση της κηδείας του πατρός του Αναστ. Μουλαΐδη.

Στη μνήμη του αποθανόντος πατρός του προσφέρει 50 € στο περιοδικό “ΚΟΝΙΤΣΑ”.

ΜΝΗΜΕΣ

Πέρασαν δεκαπέντε χρόνια από τότε που έφυγε ξαφνικά για το αγύριστο ταξίδι ο Λάκης Ευαγγέλου. Τόσα χρόνια κι όμως δεν τον λησμονήσαμε, γιατί ο Λάκης στο πρατήριο βετζίνης στην Κλειδωνιά, με τη μεγάλη του προθυμία, το μόνιμα γελαστό του πρόσωπο και την απέραντη φιλιπμία που τον διέκρινε, σκλάβωνε φίλους γνωστούς και περαστικούς.

Και δεν θα τον λησμονήσουμε ποτέ, γιατί ο Λάκης που έφυγε στο άνθος της ηλικίας του (26 ετών) ήταν η προσωποποίηση της καλοσύνης.

Οι χαροκαμένοι γονείς και ο αδελφός του στη μνήμη του προσφέρουν στο περιοδικό μας 20 €.

- Στη μνήμη του αγαπημένου τους παιδιού Γιώργου που έφυγε από τούτον τον κόσμο την 1/5/1979, ο Ηλίας και η Αλεξάνδρα Δήμου από την Πηγή προσφέρουν στο περιοδικό μας 20 € και στο Γηροκομείο Κόνιτσας 20 €.

- Στη μνήμη του αλησμόνητου εξαδέλφου του Παύλου Βλάχου που δικηγόρουσε πολλά χρόνια στα Γιάννινα, ο Νικόλαος Φουρτζής που ζει στην Αυστραλία προσφέρει στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" το ποσό των 100 Δολ.

- Στην μνήμη του αγαπητού μας Κώστα Λαζαρίδη προσφέρω στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" το ποσό των 30 €.

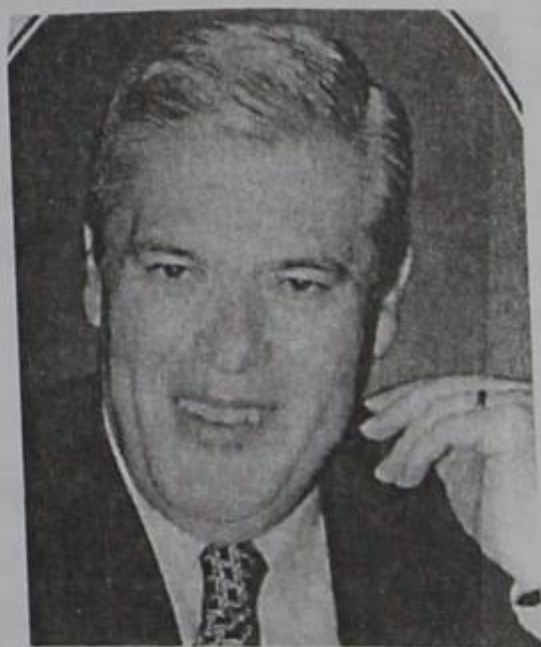
Ελένη Ζών.

- Ο Κυνηγητικός Σύλλογος Κόνιτσας, στη μνήμη του Σπύρου Ζδράβου που ήταν μέλος του, προσφέρει στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" 15 €.

- Ο Αλέξανδρος Σταύρου στη μνήμη της μητέρας του Ευγενίας προσφέρει στο περιοδικό μας 7 €.

- Ο Δημήτρης Μαγκλής από το Ελεύθερο, στη μνήμη της μητέρας του Αγγελικής, προσφέρει στο περιοδικό μας 10 €.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

	Δολ.	Ζαχαράκης Λαζ. Γιάννινα	13
Λιάπη Ερασμία U.S.A.	20	Κληματάς Παύλος Γιάννινα	10
Ευαγγελίδη Χρυσάνθη	50	Ντασταμάνης Γιάννης Γιάννινα	20
	€	Μπαγρόπουλος Μιχ. Θεσ/νίκη	23
Παπαστεργίου Μάρθα Ουγγαρία	10	Σκίρτα - Τουρκολιά Νίκη Θεσ/νίκη	13
Μάνθου Αναστασία Ζυρίχη	15	Σκίρτα Κυριακούλα Θεσ/νίκη	7
Παπαλάμπρου Δημ. Αθήνα	30	Μήτσης Κων. Θεσ/νίκη	10
Παΐσιος Δημ. Αθήνα	7	Μήτση Θεοδώρα Θεσ/νίκη	10
Κορτσινόγλου Αναστ. Αθήνα	7	Παπαγιάννη Μαρία Θεσ/νίκη	10
Κυρίτσης Σωτ. Αθήνα.	10	Γκράσσοσ Γεωργ. Θεσ/νίκη	19
Ξενοδ. "ΣΤΑΝΛΕΥ" Αθήνα	50	Λάππας Γεωργ. Θεσ/νίκη	10
Θεοδώρου Λάμπρος Αθήνα	10	Κεφάλας Πασχ. Θεσ/νίκη	15
Λύτας Γεώργ. Αθήνα	7	Τζώτζης Φωτ. Θεσ/νίκη	15
Πορφύρης Νίκος Αθήνα	15	Νικόπουλος Αντ. Θεσ/νίκη	10
Λασπονίκου Λουκία Αθήνα	7	Νικοπούλου Αριστούλα Θεσ/νίκη	10
Παπαδήμας Αλέκος. Αθήνα	7	Νικόπουλος Ευτυχ. Θεσ/νίκη	8
Κελεριάν Αθαν. Αθήνα	10	Νικόπουλος Βασ. Θεσ/νίκη	7
Γκότζος Κων. Αθήνα	12	Γαζώνα Ερασμία Γραμμενίτσα	7
Κούκης Παναγιώτης Αθήνα	7	Τσίτσος Γεώργ. Πάτρα	15
Τσέρτος Αλεξ. Αθήνα	25	Σπανού Μαρία Καλαμάτα	18
Παπανικολάου Νίκος Αθήνα	8	Πορφύρης Κων. Κόρινθος	25
Κίτα Ελένη Αθήνα	23	Χανδρινός Γεωργ. Κέρκυρα	20
Βαρδάκης Θεοφ. Αθήνα	10	Καραφλιάς Αλεξ. Ναύπακτος	20
Πορφύρης Σπυρ. Αθήνα	13	Ευαγγέλου Δημ. Ηράκλειο	8
Τσιατσικάς Βασ. Αθήνα	20	Ζαφείρης Νικ. Τρίκαλα	7
Δάφνης Ιωαν. Αθήνα	10	Ράπτης Μίνως Καβάλα	7
Τσούκας Χαραλ. Αθήνα	20	Καλογήρου Πηνελόπη Λάρισα	10
Σύνδεσμος Βούρμπιανης Αθηνών	30	Ζαχαράκη Σάννα Λαμία	7
Γκιώκας Γεωργ. Αθήνα	15	Πηγαδά Χαρίκλεια Λαμία	20
Κωστούλας Νίκος Αθήνα	10	Μπάρμπας Σωτ. Άρτα	20
Κωστούλας Γιάννης Αθήνα	15	Λάππας Θ. Δημ. Ηλιόρραχη	10
Σταύρου Αλεξ. Αθήνα	7	Γκουντούλης Κων. Κεράσοβο	10
Μπεκιάρης Μένης Αθήνα	10	Θεολόγου Ηλίας Πληκάτι	7
Τσιαλιαμάνης Σπυρ. Αθήνα	10	Ξεινός Σπυρ. Γανναδιό	7
Πολίτης Γεωργ. Αθήνα	8	Πίσπας Α. Δημ. Δίστρατο	10
Εξάρχου Αλεξάνδρα Φάληρο	7	Πολιτιστ. Σύλλογος Παλαιοσελίου	7
Κουσιαφέ Θεοδώρα Μοσχάτο	7	Τσάγκας Θ. Βασ. Πλαγιά	7
Λιάτσος Ελευθ. Γιάννινα	10	Πρόκος Βασ. Καλλιθέα	7
Σταυρίδης Βασ. Γιάννινα	13	Γκάσιος Μιχ. Πυρσόγιαννη	7
Δούμα Ευανθία Γιάννινα	50	Τσιούτσιος Ιωαν. Λαγκάδα	10
Σάλτα Μαρία Γιάννινα	10	Παπαβασιλείου Κων. Ρουψιά	10
Παναγιωτίδη Ιοκάστη Γιάννινα	21	Σίββας Κων. Κλειδωνιά	7
Ζακοπούλου Βικτ. Γιάννινα	23	Δάσκαλος Ιωαν. Καβάσιλα	14
Φλίνδρη Βάσω Γιάννινα	20	Τζουμάκας Βασ. Νικάνορας	10
Φλίνδρης Βασ. Γιάννινα	7	Πορφύρης Λάμπρος Εξοχή	7
Τσιαλιαμάνης Βασ. Γιάννινα	10	Χήρας Δημ. Γανναδιό	7

Κοντοδήμος Δήμος Κεράσοβο	10	Δεμερτζίδης Ευαγγ. Κόνιτσα	7
Κίτσιου Ευδοκία Πηγή	23	Βλάχος Μάνθος Κόνιτσα	7
Μάνης Ηλίας Μολυβδοσκέπαστη	13	Θεοδώρου Άνα Κόνιτσα	10
Κυπαρίσσης Γεωργ. Θεοτόκος	10	Σέρρας Κώστας Κόνιτσα	20
Βανδόλας Δημ. Κόνιτσα	20	Ζώτος Παύλος Κόνιτσα	20
Παπακώστα Ευθυμία Κόνιτσα	10	Κολιού Νεραντζιά Κόνιτσα	7
Νούτσος Γεωργ. Κόνιτσα	10	Σπέλλας Χρ. Κόνιτσα	10
Χατζηρούμπης Ιορδ. Κόνιτσα	12	Ευαγγέλου Ευαγγ. Κόνιτσα	7
Μπάρμπας Παναγ. Κόνιτσα	10	Κατής Κώστα Κόνιτσα	10
Καβελίδης Προδρ. Κόνιτσα	7	Κατσίλης Ευαγ. Κόνιτσα	7
Γαϊτανίδης Σπύρος Κόνιτσα	5	Ζαχαράκη Ζωή Κόνιτσα	10
Νάσιας Βασ. Κόνιτσα	7	Αντωνίου Ευαγ. Κόνιτσα	7
Πάντος Χαρ. Κόνιτσα	7	Ιατρού Ιφιγ. Κόνιτσα	7
Γιαννάκης Χρ. Κόνιτσα	10	Ντάφλης Γιάννης Κόνιτσα	20
Ευαγγέλου Διον. Κόνιτσα	7	Ευαγγελίδης Ευάγγ. Κόνιτσα	20
Ζήδρος Θ. Βασ. Κόνιτσα	30	Ιερ. Γιαντσούλης Σπυρ. Κόνιτσα	7
Κυρίτσης Γιάννης Κόνιτσα	10	Πηγαδάς Αναστ. Κόνιτσα	20
Γλυκός Ιωαν. Κόνιτσα	7		

ΕΥΗ ΣΚΟΥΡΤΗ-ΚΑΡΑΜΙΧΑΗΛΙΔΗ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχομαι: ΔΕΥΤΕΡΑ - ΤΡΙΤΗ - ΠΕΜΠΤΗ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
9-12 π.μ. και 5-8 μ.μ.

28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 25
ΛΥΚΟΒΡΥΣΗ

Τηλ.: ΙΑΤΡ. 28.25.298
ΟΙΚ. 28.20.644

το τζάκι

Pension
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΑ
ΜΕ ΑΤΟΜΙΚΟ ΜΠΑΝΙΟ, ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΠΑΡΚΙΝΓ

Δεμερτζίδης Ευάγγελος

ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΚΟΖΑΝΗΣ
ΤΗΛ.: 0655-22867, ΚΟΝΙΤΣΑ

ΕΘΝΙΚΗ
Η ΠΡΩΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

Ιωάννης Δ. Ευθυμίου
Διευθυντής
Ομάδας Πωλήσεων

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ Α.Ε

Δ/νση Γραφείων : Μοναστηρίου 109 - 546 27 Θεσσαλονίκη
Τηλ. Κέντρο : 0310-553 422 Fax : 0310-553 764

Κιν. 0977-463 008

ΡΗΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ - ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΔΥΤ. ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
ΕΠΙΣΤ. ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΣ ΤΟΥ "ΥΓΕΙΑ"

ΕΙΟ: ΘΕΜΙΔΟΣ 4 - 151 24 ΜΑΡΟΥΣΙ
ΦΛΟΙΑΣ 23 - 151 25 ΜΑΡΟΥΣΙ
ΔΕΥΤ. - ΤΕΤ. - ΠΕΜΤ. 6-8 Μ.Μ.
ΡΑΝΤΕΒΟΥ

ΤΗΛ. ΙΑΤΡ. 61 22 823
ΤΗΛ. "ΥΓΕΙΑ" 68 27 940
ΤΗΛ. ΑΝΑΓΚΗΣ 36 47 021
ΟΙΚΙΑ - FAX 61 22 908
ΤΗΛ. ΚΙΝ. 091 392 273

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΡΕΝΤΖΟΣ
Χειρουργός Οδοντίατρος

ΚΟΡΑΗ 8 ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΤΗΛ: ΙΑΤΡΕΙΟΥ 39817
ΤΗΛ: ΣΠΙΤΙΟΥ 70153

Δέχεται καθημερινά με ραντεβού
Πρωί 9.30-12. - Απόγευμα 5.00 - 9.30 και
Σάββατο 8.30 π.μ. - 1.30 μ.μ.

ΑΣΤΑΜΑΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΙΟΤΕΧΝΙΑ ΚΗΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ
ΙΑ - ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΕΣ ΛΑΜΠΑΔΕΣ
ΩΛΗΣΗ ΧΟΝΤΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ

ΓΟ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ☎ Καταστ. 0655 24573
0974186455 Οικίας 06510 70282

Ενοικιαζόμενα δωμάτια με ατομικά
μπάνια και με ιδιωτικό πάρκιν

• Παραδοσιακό Στυλ

ΧΟΥΣΟΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ

Τηλ. (0655) 23288 Κόνιτσα

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΜΙΝΤΕΡΗΣ
ΟΥΡΓΟΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ST. MARIEN HOSPITAL - BORKEN ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΕΣΟΓΕΙΩΝ 421 Α
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
0-19
18 02

ΠΡΩΪ
"ΥΓΕΙΑ" ΤΗΛ. 68 27 940
ΟΙΚΙΑ : ΤΗΛ. 66 45 647

ΚΟΝΙΤΣΑ
ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ
ΔΟΜΙΚΩΝ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ

ΜΠΟΥΛΙΟΖΕΣ - ΦΟΡΤΩΤΕΣ ΤΣΑΠΗΣ
ΚΟΜΠΡΕΣΕΡ - ΓΡΑΔΑΡ - ΟΔΟΣΤΡΩΤΗΡΕΣ
ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΛΑΤΟΜΕΙΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ - ΣΥΓΚΡΕΤΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΩΣ

ΣΩΤ. ΛΩΤΟΣ & Β. ΧΑΙΤΖΗΜΕΛΕΤΙΟΥ
ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ 10 ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ
ΤΗΛ 51 78315

ΕΠΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

ΛΟΓΙΣΤΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ • ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ • ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΑ

Λάμπας Μάκης
Λογιστής

501 00 ΚΟΖΑΝΗ - Τηλ. (0461) 41414, Τηλ./FAX (0461) 22372

**NATIONAL
SECURITY**

ALARM SYSTEMS

Α. ΛΑΥΡΙΟΥ 121, ΠΑΙΑΝΙΑ
ΤΗΛ.: 664.6868
ΤΗΛ./FAX: 664.3388

Τάσος Κορτσινόγλου
ΚΙΝ.: 093664.6868

Τ.Κ. 19002, ΑΤΤΙΚΗΣ